

Giới thiệu Tiên Khư Kỳ Convert

Vô luận tốc độ nhanh bao nhiêu đều nhất định sẽ có sơ hở, tốc độ càng nhanh, sơ hở càng lớn, chỉ cần ta nguyện ý, thế gian sở hữu tốc độ trong mắt ta đều muốn thả chậm gấp trăm lần!

Chỉ vì tuế nguyệt, tụ trong mắt của ta!

...

Một lòng hướng tới tu tiên trường sinh thiếu niên, bước vào tiên đồ, từng bước một tiểu ngạo Tu Chân giới, tung hoành trong tam giới!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Không biết kiếm thuật Kiếm Môn đại sư huynh

Thiên Sát Sơn vi thiên hạ danh sơn, ở vào Thanh Châu thiên đông một điểm vị trí, hắc núi kéo mấy ngàn dặm, núi cao thủy tú, núi non trùng điệp, cảnh sắc ngàn vạn, mà phía sau núi càng là đa số thâm sơn đậm lầy, Long bàn xà đi, hổ lang thịnh hành.

Thiên Sát Sơn nổi danh nhất, thực sự không phải là nó phong cảnh, mà là Vân Hải Tông.

Thiên hạ hôm nay đều biết thế có Tu Tiên giả, nhưng là chân chính bá chủ Tu Chân giả người lại rải rác có thể đếm được, cái kia người tu hành hoặc là ẩn nấp danh sơn sông rộng, hoặc là ở tông phái chiếm giữ, chỉ là vô luận như thế nào đều là chưa có tại trần thế lộ diện.

Những Tu Tiên giả này cùng tông phái tầm đồ, đồng dạng có chính có tà, các loại mâu thuẫn sôi trào không chỉ, trải qua trăm ngàn năm chính tà đối chiến, tà ma tránh lui hoang man chi địa, kéo dài hơi tàn, trải qua hơn trăm năm thời gian, vậy mà cũng dần dần khôi phục một ít nguyên khí.

Mà Thanh Châu các đại môn phái, trải qua trăm năm phát triển, cũng riêng phần mình phát triển cường tráng lớn lên, dần dần dùng tứ đại tông môn cầm đầu, tạo thành một cỗ khổng lồ chính đạo thế lực.

Vân Hải Tông, đúng là cái này bốn cỗ chính đạo trong thế lực một cỗ.

Tại phần đông trong môn phái, Vân Hải Tông lập phái thời gian dài nhất, mỗi một thời đại đều có cực kỳ nhân vật lợi hại, tông môn bên trong đạo pháp tiên thuật tầng tầng lớp lớp, của cải phong phú, thực lực thâm bất khả trắc, thế lực tự nhiên cũng là lớn nhất, hàng năm mộ danh đến đây bá nhập tông môn người nhiều vô số kể.

Thế nhưng mà tiên duyên khó tìm, tiên lộ khó dò xét, tu tiên vẫn đạo chỉ có thể trở thành đa số người trong lòng tưởng tượng, cuối cùng nhất đối lấy một tia phiến muộn.

"Ai . . ."

Tơ liễu bên trong, một gã đang mặc Tổ Y thiếu niên ngồi ở bờ sông một cây dưới cây cỏ thụ, bên người nghiêng nghiêng cầm một thanh trường kiếm, một bản chăm chú nhìn trong tay sách nhỏ, thỉnh thoảng còn mặt mày hơn hờ đọc lên âm thanh đến.

Thiếu niên này bất quá mười lăm mười sáu tuổi bộ dạng, tướng mạo coi như thanh tú, nhìn về phía trên cười tủm tỉm, bộ dáng có chút làm người khác ưa thích.

"Nếu là thật có thể như trong sách ghi, có thể tu tiên đắc đạo, trường sinh bất lão thì tốt rồi." Khép lại trong tay sách nhỏ, thiếu niên trong mắt lộ ra một tia hướng tới chí sắc.

"Thế nhưng mà Tiên Nhân nào có dễ dàng như vậy gặp, những năm này ta bò lên nhiều như vậy tòa ngọn núi, cũng chưa từng gặp qua một vị tiên nhân, gạt người đạo quán ngược lại là có không ít."

"Nếu là một ngày kia có thể làm cho ta cũng Ngự Kiếm phi hành một lần, tự là chết cũng đáng." Thiếu niên thủ đoạn nhảy dựng, câu dẫn ra một bên trường kiếm, trong mắt lần nữa lộ ra một tia hướng tới.

"Ồi!!!, đây không phải Triệu sư huynh ư sao? Nghe nói người thường xuyên ngồi ở chỗ này, xem một ít ở nông thôn phu nhân lừa gạt hài tử Thần Tiên chí quái sách, không nghĩ tới dĩ nhiên là thật sự."

Ngay tại thiếu niên về mặt ước mơ tưởng tượng thời điểm, bên tai bỗng nhiên vang lên một cái cực kỳ lỗi thời thanh âm, nghe trong lòng cực kỳ không thoải mái, thiếu niên âm thầm nhún nhún.

"Lâm sư đệ, người tới ta có việc sao?"

"Triệu sư huynh thân là chúng đệ tử đứng đầu, lại là Ngũ sư thúc thân truyền đệ tử, Lâm mỗ ngưỡng Mộ sư huynh kiếm thuật, đặc đến lãnh giáo một hai, kính xin Triệu sư huynh không muốn từ chối." Nói đến đây, Lâm sư đệ liếc qua bày trên mặt đất chỉ quái tiểu thuyết, lại chính có khéo hay không rơi vào vẽ lên tiểu nhân Ngự Kiếm phi hành trang web bên trên, sau đó mặt giãn ra cười to, trong tiếng cười, mang theo nồng đậm ý trào phúng.

Nghe thế, Triệu sư huynh trên mặt đáng tươi cười cứng đờ, đang chuẩn bị lúc nói chuyện, lại nghe một cái khác thanh âm ở một bên vang lên, "Lâm sư đệ, nơi này là Thái Lam Viện, không phải các người Huyền Nam Viện, muốn so thử tùy thời có thể tới tìm ta! Như thế nào, người tới nơi này, tựa là chuyên môn đến cười nhạo Thái Lam Viện đấy sao?"

"Lý sư tỷ!"

"Lý sư muội!"

Triệu sư huynh cùng Lâm sư đệ đồng thời hô, chỉ thấy lục từng bên trong lờ ra một gã Bạch y nữ tử, tóc đen như thác nước, da như nõn nà, bên hông xoay bước một thanh màu đỏ Tiểu Kiếm, làm nổi bật nữ tử lãnh diễm ngạo nhân.

"Lý sư tỷ nói đùa, tiểu đệ chỉ là cùng Triệu sư huynh chào hỏi mà thôi, tuyệt không cái gì ý trào phúng!" Lâm sư đệ cười cười xấu hổ, tuy nhiên cái kia Triệu sư huynh là cái phế vật, thế nhưng mà trước mắt cái này Lý sư tỷ cũng không phải là hư danh nói chơi, chính mình là vô luận như thế nào cũng là đắc tội không nổi.

Lý sư tỷ ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn Lâm sư đệ một mắt, hai con người khẽ quét mà qua trên mặt đất chỉ quái Thần Tiên tiểu thuyết, lại nhìn một chút ngồi ở bên cạnh Triệu sư huynh, trong mắt không che dấu chút nào hiện lên một tia chán ghét.

"Triệu sư huynh, người nếu là thật sự có cái này công phu, chẳng dưng tâm đi nghiên cứu bốn môn công pháp kiếm thuật, nhập môn nhiều năm như vậy, liền một bộ nguyên vẹn trụ cột kiếm thuật đều vũ không hoàn chỉnh, thật sự là giày xéo Ngũ sư thúc thanh danh!"

Triệu sư huynh cười cười xấu hổ, rất nhanh đem trên mặt đất chỉ quái tiểu thuyết thu hồi, đứng người lên, tuy nhiên bị gọi là "Đại sư huynh", tuy nhiên lại liền một điểm đại sư huynh uy nghiêm đều không có.

Lý sư tỷ xem thường nhìn thoáng qua Triệu sư huynh, ngược lại đối với Lâm sư đệ đạo, "Người tới cái này không chỉ là vì so kiếm, cũng là vì gặp Ngũ sư thúc a?"

"Tự nhiên, tự nhiên, tiểu đệ phụng Gia sư chi mệnh, có chuyện quan trọng truyền đạt tìm Ngũ sư thúc, " Lâm sư đệ ôm quyền cười nói, "Chỉ là không có nghĩ đến lại ở chỗ này gặp phải Triệu An sư huynh!"

Nơi này là Lăng Kiếm Môn, Thanh Châu phía đông một cái Kiếm đạo môn phái, mà Triệu An thuở nhỏ là cô nhi, bị Lăng Kiếm Môn Ngũ trưởng lão Triệu Lam trong lúc vô tình nhặt được nuôi dưỡng, bởi vì hắn tại thứ tư bối trong hàng đệ tử nhập môn sớm nhất, bởi thế là đương chỉ không hổ là Lăng Kiếm Môn đời thứ tư đại sư huynh.

Thế nhưng mà Triệu An thanh danh vang sáng, không là bởi vì hắn là đại sư huynh, cũng thực sự không phải là bởi vì hắn si mê những Thần Tiên này chỉ quái tiểu thuyết, mà là vì, hắn là cả Lăng Kiếm Môn ở bên trong một người duy nhất không biết dùng kiếm.

Nguyên bản chuyện này tàng phải hảo hảo, ai cũng không biết, chỉ là hai năm trước, cùng Lăng Kiếm Môn một mực không đứng lăm tra địch Cuồng Kiếm Phái bỗng nhiên hùng hổ, mang theo mấy cái lợi hại đệ tử đã đến, la hét nếu so với liều thoáng một phát, nhìn xem ai kiếm pháp rất cao vượt qua.

Ngay từ đầu Triệu An ở dưới mặt trốn hảo hảo, thế nhưng mà về sau không biết là ai đề nghị, song phương trước các phái một người múa kiếm trợ hứng, đôi phương tự nhiên đến có chuẩn bị, lại khổ Triệu An.

Hắn thân là Lăng Kiếm Môn thứ tư bối đại đệ tử, tự nhiên bụng làm dạ chịu.

Lăng Kiếm Môn bên trong, tuy nhiên không thể thiếu đệ tử tỷ thí, thế nhưng mà Triệu An thân là đại sư huynh, lại đang Ngũ trưởng lão Triệu Lam bên người lớn lên, người bên ngoài tự nhiên cho rằng kiếm thuật của hắn cao siêu vô cùng, dần dà, ngược lại là không ai dám tới khiêu chiến, lúc này thấy Triệu An muốn ra tay, cả đám đều hết sức hưng phấn rồi.

Mọi người ở đây cho rằng Triệu An hội vũ ra một bộ lăng lệ ác liệt bá đạo kiếm thuật, chần chíp người từ ngoài đến thời điểm, ai cũng thật không ngờ, Triệu An lại kiên trì, đỏ bừng cả khuôn mặt, gập ghềnh vũ một bộ nhập môn cơ bản kiếm pháp!

Tại mọi người kinh ngạc đến ngây người trong ánh mắt, ngạc nhiên Lăng Kiếm Môn trưởng lão rốt cục kịp phản ứng, kịp thời kết thúc trận này trò khôi hài, đem Triệu An đuổi.

Trận kia tỷ thí kết quả tự nhiên không cần phải nói, Triệu An thật là triệt để có tiếng, hắn liền trụ cột kiếm thuật đều vũ không được đầy đủ, lại đưa thân tại nội môn đệ tử liệt kê, hưởng thụ lấy đại sư huynh thanh danh cùng đãi ngộ, tự nhiên là nhận người ghen ghét, chỉ là bởi vì Ngũ trưởng lão Triệu Lam thật sự không phải dễ trêu chi nhân, Triệu An lại là hắn từ nhỏ tự mình nuôi lớn, nói là nửa đứa con trai cũng không đủ, tự nhiên là không người nào dám đến gây chuyện phiền phức của hắn, chỉ là bình thường lời nói lạnh nhạt thật là không thể thiếu rồi.

Bất quá những Triệu An này thật là thói quen, thậm chí đã tu luyện đến gắng chịu nhục tình trạng.

Kỳ thật, cái này không thể trách Triệu An, Ngũ trường lão Triệu Lam tuy nhiên được vinh dự Lăng Kiếm Môn kiếm thuật cao nhất chỉ nhân, có thể là từ nhỏ đến lớn, Triệu An căn bản chưa thấy qua hán múa kiếm.

Bình thường lớn nhất yêu thích, không phải luyện kiếm, cũng không phải dạy đồ đệ, mà là viết chữ.

Nếu như không phải đang ở Lăng Kiếm Môn, mặc cho ai trông thấy Triệu Lam, đều cho là hán là một gã thư sinh, mà không phải là một gã kiếm khách.

Sư phó chẳng muốn giáo, đồ đệ càng là chẳng muốn học, thẳng đến có một ngày Triệu An phát hiện một bản thần tiên chí quái tiểu thuyết, biết rõ trên đời này có Tu Tiên giả tồn tại, cái này về sau liền điên cuồng bị hấp dẫn mà đi, đối với kiếm thuật càng là liền sờ đều không muốn sờ soạng.

Mà ngay cả bộ kia trụ cột kiếm pháp, hay là hán khi còn bé xem người khác lúc luyện, trong lúc vô tình học được.

Sơ Thủy Triệu Lam thấy mình tiểu đồ đệ ôm sách, mỗi ngày không rời mắt, còn tưởng rằng hán kiếm được chỗ then chốt, thế nhưng mà đang cảm thấy Triệu An trong tay thần tiên chí quái tiểu thuyết về sau, Triệu Lam không nói một lời, cầm lấy trong tay bút, trở lại cái bàn bên cạnh, đón lấy viết chữ đi.

Cứ như vậy, các mặt của xã hội bên trên sở hữu có thể lục soát Thần Tiên chí quái tiểu thuyết, đều bị Triệu An vor vét đi, xem xong rồi sẽ thấy xem một lần, nhân rồi nhảm chán thời điểm, Triệu An cũng sẽ trở nên trở mình kiếm phổ, nhìn xem các sư đệ so kiếm, sau đó tự lại toàn trở về phòng từ, đi nghiên cứu những tu tiên kia đặc đạo sự tình rồi.

Cái kia "Lý sư tỷ" tên là Lý Như Vân, thứ tư bối trong hàng đệ tử xếp hạng thứ năm, một thanh Xích Ngọc Kiếm liền đấu 20 người mà không rơi vào thế hạ phong, kiếm thuật cao siêu, là danh xứng với thực Đại sư tỷ rồi, đối với trên đầu đỉnh lầy Triệu An như vậy một cái phế vật, trong nội tâm không vui cũng là tự nhiên.

Lúc này ba người chính ở vào Lăng Kiếm Môn sau trong núi, mặc dù không có những hung mãnh kia đại thú cự cầm, thế nhưng mà một ít leo đi Long Xà độc vật xác thực không thể thiếu.

Lý Như Vân cùng Lâm sư đệ tuy nhiên nhìn về phía trên sắc mặt bình tĩnh, tuy nhiên lại một đường vãnh tai, thời khắc đề phòng lấy bốn phía, sợ đột nhiên từ nơi này thoát ra cái gì đó, bị cắn thương một ngụm, cũng không phải là đùa giỡn.

Kiếm khách lỗ tai từ trước đến nay linh mẫn vô cùng, coi như là những vật kia tốc độ mau nữa, cũng quyết định chạy không khỏi hán hai người lỗ tai.

Ngược lại là Triệu An trên đường đi tùy tiện hồn không thêm để ý, trong tay chẳng biết lúc nào tóm một căn nhánh cây, vừa đi, vừa thỉnh thoảng phát thoáng một phát hai bên bụi cỏ, hoặc là trong miệng phát ra kỳ quái tiếng vang, nghe vào hai người trong tai, cực kỳ chán ghét.

Sơ Thủy hai người còn có thể chịu, thế nhưng mà càng đi về phía sau, Triệu An động tĩnh càng không hợp thói thường, hoàn toàn không cách nào làm cho hai người cảm giác đến bốn phía động tĩnh, rốt cục, Lý Như Vân nhịn không được, hung hăng trừng mắt Triệu An, trong thanh âm mang theo một tia lửa giận.

"Có thể hay không yên tĩnh một hồi, ngươi chẳng lẽ không biết như vậy hội đánh rần động cỏ ư! Coi như là không có việc gì cũng sẽ bị ngươi đưa tới thứ đồ vật!"

"Úc." Triệu An thỉnh linh chống lại Lý Như Vân ánh mắt phần nộ, hậm hực thu tay lại bên trong đích mộc cảnh, trịnh trọng chuyển lạ gạt đầu.

Nhìn xem Triệu An uất ức bộ dạng, Lý Như Vân chán ghét nhìn Triệu An một mắt, đang muốn quay người ly khai, đã thấy Triệu An bỗng nhiên đồng tử co rút lại, cổ tay phải run lên, nhánh cây không hiểu nghiêng nghiêng đâm đi ra ngoài, chính có khéo hay không thẳng tắp theo Lý Như Vân tai phải bên cạnh xẹt qua.

Lý Như Vân thần sắc lập tức lạnh như băng, loại hành vi này tại cái gì trong mắt người, cũng sẽ là một loại khiêu khích cùng kêu gào, cưỡng chế ở chính mình nội tâm lửa giận, Lý Như Vân nghiêng chắc hàm răng "Lấy ra!"

Triệu An lắc đầu, trong tay còn cố cựa động thẳng tắp, không có chút nào thu tay lại ý tứ, chân thành nói, "Không được."

"Ngươi!"

Lý Như Vân lần thứ nhất hối hận vừa mới mình làm ra quyết định, như vậy phế vật, nên bị Lâm sư đệ khiêu chiến, hảo hảo cho hán một bài học, lại để cho loại này liên kiếm thuật đều đùa nghịch không rõ người đương đại sư huynh, quả thực tự là một loại vũ nhục.

Hừ lạnh một tiếng, Lý Như Vân cố nén rút kiếm xúc động, mặt lạnh lầy, quay đầu bước nhanh ly khai.

Lâm sư đệ đem đây hết thấy xem tại trong mắt, trong mắt lộ ra một tia trào phúng cùng nhìn có chút hà hê, bước nhanh đuổi kịp Lý Như Vân.

Triệu An nhìn qua Lý Như Vân cùng Lâm sư đệ dần dần đi xa, thở phào một hơi, chậm rãi thu tay lại bên trong đích nhánh cây.

"Nữ nhân thật sự là phiền toái, đi vắng đi đường này cơ hồ không gặp được xà, cũng không biết cái kia trên người nữ nhân lau cái gì, trên đường đi dẫn nhiều như vậy xà."

Thu hồi ánh mắt, chỉ thấy một đầu toàn thân Thụ Lục Tiểu Xà chính gắt gao cắn nhánh cây một mặt, thân thể hoàn mỹ giấu kín tại nồng đậm Diệp Từ chính giữa, là cẩn thận nhìn cũng khó có thể phát hiện.

Mà Tiểu Xà bàn thân vị trí, chính là vừa vận Lý Như Vân đứng đầy địa phương, có thể vô luận là Lý Như Vân hay vẫn là Lâm sư đệ, vậy mà không có người nào phát hiện.

"Cái này Tiểu Xà tốc độ ngược lại là rất nhanh, tựa là đáng tiếc gặp ta."

Đem trên nhánh cây Tiểu Xà chân động rút xuống, Triệu An nhìn xem đi xa hai người, bắt đắc dĩ rút về trong tay nhánh cây, hướng về hai người đuổi theo.

Cvt : hôm nay sẽ up tới chương hiện tại của truyện

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Tiên duyên đã đến

Trên đường đi, Lý Như Vân cùng Lâm sư đệ một mực đi ở phía trước, muốn bỏ qua Triệu An, thế nhưng mà Triệu An lại là thân thể rất linh hoạt, không chỉ có không có bị rơi xuống, ngược lại phần sau đoạn càng lớn, trong tay nhánh cây thường xuyên không hiểu lung tung đánh một trận, cực kỳ đáng ghét.

Bất quá nói cũng kỳ quái, dọc theo con đường này ba người dừng nói gặp Long Xà tẩu thú rồi, tựa là mà ngay cả con kiến đều không có gặp.

Lý Như Vân gần đây tự xưng là tai lực phi phạm, có thể trên đường đi lại sinh sinh là nửa điểm khác thường đều không có nghe được.

Sau nửa canh giờ, ba người vừa vừa đi ra khỏi phía sau núi, Triệu An một bả liền ném đi trong tay nhánh cây, sắc mặt có chút mệt mỏi, cực kỳ chân thành đạo, "Lý sư muội, lần sau một người lại đi đạo này thời điểm người cũng phải cẩn thận chút ít, các người đi tìm sư phụ ta a, ta trở về nghỉ một lát."

"Người!"

Lý Như Vân nghiêng chắc hàm răng, nhìn xem Triệu An ly khai bóng lưng, khí khuôn mặt trắng bệch, rõ ràng dọc theo con đường này đều là nàng cùng Lâm sư đệ đi tại phía trước, bảo hộ Triệu An. Nhưng là bây giờ xem ra, nhưng thật giống như là hai người bọn họ cho mượn hân quang đồng dạng.

"Khỏi cần phải nói, Triệu sư huynh cái này da mặt muốn xưng thứ nhất, chỉ sợ không ai dám xưng thứ hai."

Lâm sư đệ tự nhiên sẽ không bỏ qua cái này hay cơ hội, nắm chặt bất cứ cơ hội nào châm chọc khiêu khích, mặc cho ai nhìn xem như vậy một cái khắp nơi không bằng người của mình, chiếm so với chính mình tốt tài nguyên cùng đãi ngộ, chắc hẳn không ghen ghét phần hận cũng khó khăn.

"Câm miệng! Chúng ta đi." Lý Như Vân một cước hung hăng đá văng ra trên mặt đất cái kia cùng nhánh cây, quay đầu ly khai.

Trở lại gian phòng, Triệu An mệt mỏi cực co quắp ngã xuống giường, cả người nhìn về phía trên mệt mỏi không chịu nổi.

Thống khổ dùng tay vuốt về liếc trông mắt, lại mở mắt ra, một đạo quang mang nhàn nhạt theo trong đồng tử của hắn lóe lên rồi biến mất, hơi không thể tra.

"Lần này sử dụng thời gian quá dài rồi, may mắn cái kia đường núi còn không tính dài, nếu không con mắt không phải mù không thể. . ."

Triệu An theo như xoa hai mắt, trong miệng nhỏ giọng lầm bầm một câu.

Triệu An xác thực là một cái không giống người thường đại sư huynh, không hề chỉ là vì hắn liền một bộ nguyên vẹn kiếm thuật đều thi triển không xuất ra, mà là vì cặp mắt của hắn.

Từ hắn ghi việc lên, chỉ cần hắn nguyện ý, bất luận cái gì tốc độ rơi trong mắt hắn, cũng có thể thả chậm gấp trăm lần!

Cũng chính bởi vì như thế, hắn có thể tại vừa mới trên sơn đạo, dùng nhánh cây chuẩn xác mà rất nhanh chặn đường những công kích kia Lý Như Vân Long Xà con kiến.

Mà hắn không luyện kiếm pháp, cũng thực sự không phải là không muốn đi luyện, mà là những cái kia kiếm pháp rơi trong mắt hắn, vô luận nhiều nhanh đến kiếm, lập tức biến thành trăm ngàn chỗ hở, chỉ cần hắn nguyện ý, hắn thậm chí có thể tìm ra sở hữu lỗ thủng, cho đối phương một kích trí mạng nhất!

Chỉ tiếc, loại năng lực này hẳn không thể thường xuyên sử dụng, không chỉ có bởi vì mỗi lần đều cần hao phí cùng ngưng tụ đại lượng tinh lực, hơn nữa là tối trọng yếu nhất, là hẳn mỗi lần dùng xong sau, con mắt cùng đầu đều đau nhức lợi hại.

Nếu là sử dụng số lần thiếu còn chưa tính, chỉ khi nào thời gian dài sử dụng, sẽ giống như bây giờ, cả người có vẻ bệnh, đề không nổi một tia tinh lực, con mắt càng là kịch liệt đau nhức vô cùng, xem thứ đồ vật đều là mơ hồ.

Tự phảng phất, tự phảng phất trong ánh mắt có đồ vật gì đó đồng dạng.

Còn chưa chờ Triệu An nghỉ ngơi thời gian quá dài, một hồi tiếng đập cửa từ bên ngoài vang lên.

"Đừng quấy rầy ta!"

Triệu An có chút táo bạo mở miệng, trở mình cái thân đón lấy nằm, ý định hảo hảo ngủ một giấc.

"Triệu sư huynh, là sư phó tìm người, người hay vẫn là mau đi đi, đã chậm coi chừng sư phó mất hứng."

Ngoài cửa vang lên một cái có chút vô cùng lo lắng thanh âm, tuy nhiên Triệu An ở bên ngoài bị người khác khinh khinh cùng cười nhạo, thế nhưng mà tại Thái Lam Viện ở bên trong có thể không người nào dám, không nói đến ngày bình thường Triệu An cùng bọn họ ở chung vô cùng tốt, chỉ là Triệu Lam cái kia bao che khuyết điểm tính tình, càng là không ai dám trêu chọc Triệu An.

Nghe xong là Triệu Lam tìm hắn, Triệu An nhất thời ngồi dậy, gắt gao che liếc trông mắt, giãy dụa lấy đứng lên.

Người sư phụ này ngày bình thường đối hắn là vô cùng tốt, như là phụ thân của hắn một loại, tuy nhiên Triệu Lam cũng không có giáo hắn bất luận cái gì kiếm thuật, thế nhưng mà trong lòng của hắn đối với Triệu Lam vẫn đang cực kỳ tôn kính, hít một hơi thật sâu, Triệu An mở ra che kín tơ máu hai mắt, đẩy cửa ra, đi ra ngoài.

Xuyên qua một cái tứ phương tiểu viện tử, lại đi qua các đệ tử ngày bình thường luyện tập tỷ thí địa phương, cuối cùng lại xuyên qua một mảnh ao nhỏ đường, tự là Triệu Lam thư phòng.

Trên đường đi, tất cả mọi người nhìn thấy Triệu An, đều nói tiếng "Đại sư huynh", chỉ là trong đó chân tình giả ý có vài phần, tự không được biết rồi.

Triệu An cũng chẳng muốn đi muốn, thẳng đi đến Triệu Lam gian phòng, nhẹ nhàng gõ cửa, đạo,

"Sư phó, đệ tử Triệu An cầu kiến."

"Vào đi." Một cái ôn hòa thanh âm từ trong đó truyền đến, Triệu An đẩy cửa vào, chỉ thấy trong phòng Lý Như Vân cùng Lâm sư đệ đoàn chính đứng tại một bên, tại thư phòng chính giữa, một gã mặc màu xám áo dài trung niên nam tử, đứng tại án thư về sau, tay trái phất tay áo, chính bút đi hiển mực.

"Lại đi đâu chơi, một mớ thành như vậy."

Người này đúng là Triệu Lam.

Tự Triệu An vào nhà đến nay, Triệu Lam hoàn toàn không có ngăn đầu, một mực tại viết chữ, gần kề thông qua tiếng bước chân, liền thuận miệng hỏi đi ra.

Lý Như Vân cùng Lâm sư đệ trong nội tâm lật ra một cái liếc mắt, dọc theo con đường này Triệu An trong tay trúc côn sẽ không nhàn rồi, không phiên lụy đều do rồi.

Thế nhưng mà tuy nhiên nghĩ như vậy, một ngẩng đầu nhìn thấy Triệu An che kín tơ máu đồng tử, hai người hay vẫn là lại càng hoảng sợ.

Triệu An mặt đỏ lên, không có ý tứ cười cười, đạo, "Đệ tử vừa mới đến hậu sơn đi lòng vòng, không biết sư phó triệu hoán đệ tử đến đây, có cái gì phân phó?"

"Không có gì phân phó, lần này người Lưu, Hứa hai vị sư thúc phái người truyền lời, muốn thương thảo tông môn thi đấu sự tình."

Triệu An đỏ lên cái con mắt, còn không có theo mơ hồ trạng thái khôi phục lại, đối với tông môn thi đấu càng là hoàn toàn không có hứng thú.

Tông môn thi đấu, là Lăng Kiếm Môn năm năm một lần thịnh thế, cũng là Lăng Kiếm Môn tuyển bạt ưu tú đệ tử đích thủ đoạn, mỗi lần tông môn thi đấu đầu ba gã, có thể tự do lựa chọn muốn đi theo báis nhập trường lão, cùng đồng nhất khởi học kiếm.

Mà còn lại, cũng sẽ bị những trường lão khác muốn tới, thành vì chính mình nhất mạch đệ tử.

Nguyên bản Triệu Lam danh nghĩa cạnh tranh là kịch liệt nhất, bởi vì Lăng Kiếm Môn các trường lão khác đều không chỉ một lần mà nói, toàn bộ tông môn bên trong, Triệu Lam kiếm thuật là cao nhất, thế nhưng mà Triệu Lam nhiều năm qua nhưng vẫn Vô Tâm dạy bảo đệ tử, mỗi ngày chỉ là trong phòng luyện chữ, thời gian dần trôi qua, rất nhiều đệ tử nản lòng thoái chí, chuyển hướng môn hạ người khác.

Mà xuống lần Cuồng Kiếm Phái tới chơi, Triệu An vũ một bộ xấu hổ nhập môn kiếm pháp về sau, môn hạ đệ tử càng là đi đi, tán tán, hiện tại lưu lại

người càng thiếu đi.

Bởi vì Triệu An vốn là Triệu Lam nhập môn đệ tử, cho nên hàng năm tông môn thi đấu, hẳn đều là đi xem náo nhiệt, cùng hẳn không có chút nào quan hệ.

"Người đi tham gia a."

Ngay tại Triệu An không ngừng nháy mắt giảm bớt đau đớn lúc, bỗng nhiên, Triệu Lam một câu, như là sấm sét giữa trời quang, tại Triệu An trong tai nổ tung.

Trong nháy mắt, mà ngay cả Lý Như Vân cùng Lâm sư đệ đều sợ ngây người, thật không ngờ Triệu Lam vậy mà hội sai khiến Triệu An đi!

Toàn bộ tông môn người cũng biết Triệu An liền bộ đồ nguyên vẹn kiểm pháp đều vũ không được đầy đủ, tham gia loại này tông môn thi đấu, tựa là muốn chết!

Triệu An khoe miệng khề nhả một cái, thử hỏi một câu, "Sư phó, ngài là nói để cho ta đi tham gia tông môn thi đấu?"

Phòng yên tĩnh vô cùng.

Triệu Lam tay phải trên giấy thận trọng viết xong cuối cùng một số, nhìn nhìn chính mình giấy chữ, trong mắt nhìn không ra cái gì cảm xúc.

"Đúng vậy, lần này tông môn thi đấu cùng dĩ vãng bất đồng, không chỉ đệ tử tham gia, từng trưởng lão cũng muốn phái đệ tử, người đi thử thử."

Dừng một chút, Triệu Lam để cây viết trong tay xuống, ngẩng đầu, lạnh nhạt hỏi một câu,

"Có vấn đề sao?"

"Không có!" Triệu An trả lời ngay, con mắt không biết là đau nhức màu đỏ bừng, hay vẫn là như thế nào, vậy mà ần ần đã có một tia muốn khóc thế.

"Người cũng không cần đa tưởng, lần này tông môn thi đấu cuối cùng thắng được người, đem có tư cách bị đưa đến Vân Hải Tông thành vi ký danh đệ tử." Triệu Lam chậm rãi mở miệng, "Tìm đạo cầu tiên, cái này chẳng lẽ không phải người một mực hi vọng đấy sao?"

"Cái gì, Vân Hải Tông ký danh đệ tử?!"

Triệu An nguyên bản mơ hồ trên mặt đột nhiên lộ ra kinh hãi, trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Triệu Lam.

Vân Hải Tông, cái này có thật không vậy? Ta không có nghe sai sao?

Ở đẳng kia rất nhiều Thần Tiên chí quái trong tiểu thuyết, trong đó tự nhiên không thể thiếu Vân Hải Tông cùng Ma Đạo tà phái đấu tranh sự tình, hẳn cũng từng hướng tới vô số lần, chính mình một ngày kia sẽ trở thành vi Vân Hải Tông đệ tử, làm một gã tiêu dao trường sinh Tiên Nhân.

Không là tiểu thuyết, không phải hướng tới, mà thật sự Vân Hải Tông!

"Sư phó, người xác định người nói, đúng, đúng Vân Hải Tông?" Triệu An nuốt nước miếng, tâm thần bất định hỏi thăm.

"Đương nhiên." Triệu Lam mở miệng, "Ba ngày sau tông môn thi đấu, người liền thay thế vi sư cái này nhất mạch tham gia, trở về hảo hảo chuẩn bị."

"Thế nhưng mà, như thế nào trước kia chưa từng có nghe qua, Vân Hải Tông sẽ đến chúng ta tại đây chiêu đồ?" Triệu An vẫn còn có chút không tin hỏi.

"Ta Lăng Kiếm Môn lúc ban đầu tựa là phụ thuộc Vân Hải Tông sinh tồn môn phái nhỏ, tiên môn thu đồ đệ cơ duyên bất định, mỗi lần thu đồ đệ cũng sẽ ở tất cả gia danh môn đại phái cùng tông môn trong chọn lựa đệ tử, dụng phái tựa là dụng phái, dụng không có, cũng chỉ có thể nói là tiên duyên chưa tới."

"Người một lòng hướng tới cầu tiên, có lẽ lần này là cơ duyên của người cũng nói không chừng."

Triệu Lam ánh mắt lộ ra một tia nhu sắc, nhìn xem nhà mình đồ đệ vẻ mặt hưng phấn cùng kích động, mỉm cười mở miệng.

Nhìn xem Triệu An cao hứng bùng bùng ly khai bộ dạng, Lý Như Vân cùng Lâm sư đệ trong nội tâm thật sâu khinh bỉ đôi thầy trò này.

Làm đồ đệ liền một bộ kiểm pháp đều đùa nghịch không rõ, lại muốn đi theo những kiểm pháp kia cao thâm, khổ luyện vài năm người bên ngoài đi tranh đấu. Mà sư phó dĩ nhiên cũng làm lại để cho hắn đi, nhưng lại một bộ nguyện nhất định phải có, tin tưởng tràn đầy bộ dạng.

Hai người này tự tin là nơi nào đến!

Quả thực làm cho người không thể tưởng tượng. . . !

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Ra tay chỉ dùng một chiêu

Tông môn thi đấu, năm năm một lần, là Lăng Kiếm Môn một hội việc trọng đại, đồng thời cũng là Lăng Kiếm Môn Ngũ trưởng lão tầm đó quyền lợi phạm vi phân chia thịnh yếu.

Tông môn thi đấu, là đệ tử cấp bậc thi đấu.

Lăng Kiếm Môn mặc dù chỉ là một cái thế gian môn phái, có thể là do ở phụ thuộc Vân Hải Tông quan hệ, nhiều năm qua vô số danh môn vọng tộc tiến đưa nhà mình tử tôn đến đây, chỉ vì một ngày kia có thể nhưng tử tôn tiến vào tiên môn.

Chỉ là một loại biết rõ việc này người rất ít, cho nên nhiều năm qua, không ít đệ tử chỉ là một lòng luyện kiếm, hoàn toàn thật không ngờ một ngày kia, vậy mà hội có trở thành tiên môn ký danh đệ tử cơ hội.

Dĩ vãng mỗi lần tham gia lần này thịnh hội đệ tử đều rất nhiều, lần này bởi vì đã có tiên môn chiêu đồ sự tình, tham gia đệ tử số lượng càng là vượt xa dĩ vãng, ai cũng muốn mượn cơ hội này, nhất phi trùng thiên.

Bởi vì tông môn thi đấu tới gần, toàn bộ Lăng Kiếm Môn đều lâm vào một loại không hiểu phần khởi cảm xúc bên trong, dù loại tin tức nho nhỏ bay đầy trời, thậm chí có người đã nói lý ra thiết hạ vấn bài, đem cái kia năm tên trưởng lão phái ra đệ tử từng cái liệt ra, nhìn xem cuối cùng ai có thể thắng được danh sách kia.

Dù sao, những đệ tử này đều là trưởng lão thân truyền đệ tử, cho dù người bên ngoài tại như thế nào lợi hại, cũng không thể theo chân bọn họ so sánh với, tuy nhiên lần này đại hội là cả Lăng Kiếm Môn đệ tử đại hội, chẳng nói là cái này năm tên đệ tử ở giữa tỷ thí.

"Ta áp hai mươi hai lượng bạc, đánh bạc Lý sư tỷ!"

"Năm lượng bạc, ta cá là Lâm sư huynh!"

"Ta. . . Ta cá là Trần sư huynh thắng, ta nếu là thua, tặc cho các ngươi mỗi người giặt rửa một ngày quần áo!"

"Một mỗi không chết được ngươi! Không có tiền còn học ngươi khác đánh bạc, một bên mất mẻ đi! Ta áp Vương sư ca!"

Tổng cộng năm cái lệnh bài, những thứ khác bốn cái đều là kín người hết chỗ, cũng chỉ có Triệu An lệnh bài lẻ loi lơ lửng bị ném ở một bên, trực tiếp bị mọi người bỏ qua.

Không biết là bị người nhớ tới hay vẫn là sao, bỗng nhiên, trong đám người vang lên một thanh âm, đạo,

"Các ngươi đánh bạc đều quá không có ý nghĩa, muốn ta nói, dứt khoát đánh bạc một cái gai kích thích!"

"Cái gì kích thích hay sao?"

"Tự đánh bạc đại sư huynh có thể ở trên lôi đài đứng bao lâu thời gian!"

Lời này vừa ra, ầm ĩ gian phòng đột nhiên yên tĩnh, mọi người sắc mặt sững sờ, trong lúc nhất thời cũng không có kịp phản ứng.

Về sau, không biết là ai phản ứng nhanh, một bả xông tiến về phía trước, từ trong lòng ngực móc ra hai tiền bạc, hung hăng nện ở trên mặt bàn, đỏ ngầu mặt, reo lên, "Ta cá là đại sư huynh tại trên đài đứng bất quá một hơi!"

"Ta cũng đánh bạc đại sư huynh đứng bất quá một hơi!"

. . .

Trong nháy mắt, tất cả mọi người hưng phấn toàn bộ tập trung ở Triệu An trên người, cái này có thể so sánh đánh bạc mấy cái sư huynh thắng được có ý tứ nhiều hơn, thậm chí liên chính bọn hắn đều không có ý thức được, cuối cùng toàn bộ tiền đặt cược phương hướng đều bị mang lệch.

Mà lúc này, trở thành mọi người áp con xúc xắc tiêu điểm Triệu An, vì tông môn thi đấu, chính đang tiến hành cuối cùng cố gắng cùng chạy nước rút.

"Đại sư huynh cái này đều ngủ hai ngày rồi, sẽ không ra sự tình đi à nha?"

"Đúng vậy a, tuy nhiên đại sư huynh trước kia tự yêu ngủ, thế nhưng mà cũng chưa từng ngủ qua thời gian dài như vậy."

Từ lần trước biết được tông môn thi đấu tin tức, rồi đi Triệu Lam gian phòng về sau, Triệu An không nói hai lời, hung hăng địa ăn một bữa cơm no, sau đó tự không chút do dự trở lại gian phòng của mình, ngủ say đặc ngủ dậy đến.

Thả chậm bốn phía tốc độ, thao túng thời gian vốn là một kiện cực kỳ hao phí tinh lực sự tình, tăng thêm phía trước hấn vì bảo hộ Lý Như Vân cùng Lâm sư đệ hai người, trên đường đi không ngừng vận dụng năng lực của mình, đã sớm tình trạng kiệt sức, tại tông môn thi đấu phía trước, hấn phải đem năng lực của mình cùng tinh lực đều khôi phục đến tốt nhất trạng thái.

Những người kia kiếm thuật mau nữa, lại tinh chuẩn thì như thế nào, cho dù bọn hấn mười năm Túy Kiếm thì phải làm thế nào đây? Chỉ cần hấn có thể đem tốc độ của bọn hấn thả chậm gấp trăm lần, dù cho không biết kiếm thuật, cũng đồng dạng có thể một chiêu chiến thắng!

Tại Triệu An bên gối, cái kia bản bị lật ra vô số lần, cũng đã cuốn bên cạnh chí quái Thần Tiên tiểu thuyết, lẳng lẳng nằm ở bên cạnh của hấn, tiên duyên, tựa hồ thật sự đã đến.

...

Vân sạch trời cao, trời xanh không mây.

Một tòa hùng phong đứng vững tại vạn phong bên trong, sườn đồi riu rục, đỉnh núi dốc đứng, xa xa nhìn lại, chỉ thấy tiếp cận đỉnh núi địa phương, có một mảng lớn bằng phẳng địa phương, thượng diện đầu người lách vào lách vào, phi thường nóng nhiệt!

Tại trên bình đài kia, song song ngồi năm vị trưởng lão, mỗi một vị trưởng lão sau lưng, đều đứng đấy một gã cầm kiếm thiếu niên hoặc là thiếu nữ, mỗi người đều là thần thái sáng láng, tuấn lãng phi phàm.

Cái kia năm tên thiếu niên cùng thiếu nữ bên trong, càng là có một người trên lưng nghiêng nghiêng treo một thanh trường kiếm, hai mắt sáng dọa người, tinh thần nhìn về phía trên vô cùng tốt, nhìn về phía trên cười tủm tỉm, không phải Triệu An lại là ai!

"Đại sư huynh, gần đây đọc sách có phải hay không quá mệt mỏi, ta nghe nói người lần này trọn vẹn ngủ ba ngày ba đêm, nếu như không phải môn hạ sư đệ gõ cửa đánh thức, chỉ sợ sẽ liền tông môn thi đấu đều bỏ qua." Đứng tại Đại trưởng lão sau lưng Vương Thông bỗng nhiên mở miệng, trong thanh âm mang theo không che dấu chút nào mỉa mai chi ý.

Vương Thông là Đại trưởng lão thân truyền đệ tử, cũng là từ nhỏ tập kiếm, kiếm pháp đặc biệt lăng lệ ác liệt nhanh hung ác tăng trưởng, có phần thụ coi trọng. Lúc này hấn đột nhiên mở miệng, trong mắt mỉa mai chi ý tràn đầy, hiển nhiên cũng là không có tồn cái gì hảo tâm tư.

Triệu An xem chính là sách gì, toàn bộ tông môn chỉ sợ không ai không biết, nghe được Vương Thông, mặt khác mấy cái trưởng lão mặc dù không có phản ứng, thế nhưng mà phía sau bọn họ đứng đấy đệ tử lại là nguyên một đám lộ làm ra một bộ nhìn có chút hả hê bộ dạng.

"Theo ta thấy, chỉ sợ là đại sư huynh lo lắng tại tông môn thi đấu thời điểm mất mặt xấu hổ, cho nên cố ý giả bộ ngủ." Trần sư đệ cười lạnh một tiếng.

Liếc qua ngồi ở một bên không nói gì Ngũ sư thúc Triệu Lam, Vương Thông mỉm cười, dùng một loại dưới cao nhìn xuống ánh mắt nhìn Triệu An, trong mắt toát ra một loại giọng mỉa mai cùng khinh thường.

Triệu An da mặt dày vô cùng, nói lý ra so đây càng lời khó nghe cũng nghe được không biết có bao nhiêu, đối với Vương Thông cùng Trần sư đệ, tự nhiên sẽ không quá để ý.

Lý Như Vân cùng Lâm sư đệ ngược lại là chẳng biết tại sao, nhìn nhau, nội tâm hướng về phía đối phương thật sâu gật đầu, cho rằng Vương Thông nói rất đúng.

Gặp Triệu An vẫn đang vẻ mặt bình tĩnh, không có lộ ra chút nào phần nộ chi ý, Vương Thông trong nội tâm ần ần có chút thất vọng.

Hấn vốn là muốn thừa dịp chúng trưởng lão đều tại thời điểm cố ý chọc giận Triệu An, lại để cho hấn xấu mặt, nhưng là bây giờ tựa hồ cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Nghĩ nghĩ, Vương Thông đạo, "Ta đối với Ngũ sư thúc kiếm thuật cực kỳ hướng tới, chỉ là một mực không có cơ hội bá kiến, Triệu sư huynh là Ngũ sư thúc thân truyền đệ tử, chẳng lẽ lại chỉ học xong ngủ?"

Triệu An nụ cười trên mặt lạnh lẽo, hấn tuy nhiên ngày bình thường đối với những người này thái độ không quan tâm, tuy nhiên lại cũng không có nghĩa là, hấn liền Triệu Lam thế diện cũng không quan tâm.

Nói lý ra châm chọc còn chưa tính, nhưng hôm nay Vương Thông đang tại Triệu Lam cùng các vị trưởng lão mặt ép buộc hấn, hiển nhiên là liền hấn sư phó đều không có để vào mắt.

Tại Vương Thông ánh mắt nhìn quét phía dưới, Triệu An sắc mặt âm trầm xuống, lạnh lùng trả lời một câu, "Ta ngủ ba ngày ba đêm, làm người đánh rắm?"

"Người!"

Vương Thông đồng tử co rút lại, không nghĩ tới gần đây uất ức Triệu An, vậy mà có thể mở miệng đánh trả.

"Ngươi cái gì ngươi! Thân thể của ta vì Lăng Kiếm Môn đòi thứ tư đại đệ tử, ta không mở miệng, nào có ngươi nói chuyện phàn, ngươi đem ngươi là cái thứ gì!"

Vương Thông sắc mặt cứng đờ, nhìn xem Triệu An ánh mắt lập tức biến thành ác độc, hần thân là thứ tư bối đệ tử, mặc dù là Đại trưởng lão đồ đệ, kiếm thuật cao cường, tuy nhiên lại chỉ có thể bài danh thứ hai, chỉ vì thượng diện có một cái Triệu An, thêm phía trên lần Triệu An ở trước mặt mọi người mất hết mặt, phía dưới đệ tử càng là đã phụng hấn vi tôn, nào có người dám đối với hần nói như vậy.

Thế nhưng mà hết lần này tới lần khác Triệu An nói đến một chút từ bên trên, Lăng Kiếm Môn nhất chú ý đúng là bối phận cao thấp, cho dù Triệu An nếu không tể, hần cũng là Lăng Kiếm Môn thứ tư bối đại sư huynh, mình quả thật là không có mở miệng phàn.

Vương Thông không phải Triệu An, không có Triệu An như vậy da mặt dày, lúc này bị Triệu An một hồi trách móc, lại bị những trưởng lão khác đệ tử nhìn xem, Vương Thông sắc mặt đỏ lên, ngoan độc mở miệng.

"Hi vọng trong chốc lát, kiếm của ngươi có thể cùng miệng của ngươi đồng dạng lợi hại."

Triệu An cười lạnh một tiếng, liền nhìn đều lười phải xem Vương Thông một mắt, hai mắt hướng về phía dưới bình đài nhìn lại.

Thượng diện phát sinh những lực đực với nhau này, phía dưới đệ tử tự nhiên là nhìn không thấy, bất quá cũng may những trưởng lão này trong nội tâm đều có mắt, đệ tử ở giữa tranh đấu là đệ tử ở giữa sự tình, bọn hần làm sư phó sẽ không đi quá nhiều thương lượng, tựa như là Triệu Lam một mực không có đi ngăn cản người khác đối với Triệu An châm chọc đồng dạng, Đại trưởng lão đồng dạng sẽ không đem Triệu An cùng Vương Thông tranh chấp để ở trong mắt.

"Hôm nay là ta Lăng Kiếm Môn năm năm một lần tông môn thi đấu, thi đấu quy tắc mọi người đều biết, ta lúc này tựa không nhiều lắm nói rồi, ta chỉ có một câu, hi vọng mọi người có thể đem thực lực của mình đều phát huy ra đến, không muốn tại về sau trên đường lưu lại tiếc nuối."

Đại trưởng lão phi thường đoán, rải rác vài câu tựa đã xong.

Kế tiếp tựa là đệ tử ở giữa tỷ thí.

Mà lần này tông môn thi đấu trọng điểm tựa là tiên môn đệ tử tranh đoạt, lúc này đây chỉ có một danh ngạch, sẽ phi thường kịch liệt, nhưng đồng dạng thời gian cũng sẽ phi thường đoán, đã làm công bình để đạt được mục đích, lúc này đây, năm vị trưởng lão nội môn đệ tử cũng sẽ tham dự trong đó, hai hai quyết đấu, điểm đến là dừng, thắng được người tiến hành vòng tiếp theo tỷ thí, người thua bị loại bỏ.

Cuối cùng thắng được người tắc thì sẽ có được trở thành Vân Hải Tông ký danh đệ tử tư cách.

Mặc dù nói là công bình để đạt được mục đích, thế nhưng mà cái này năm tên trưởng lão đệ tử hay vẫn là được an bài tại đằng sau xuất hiện vị trí.

Tự Đại trưởng lão tuyên bố thi đấu bắt đầu về sau, lục tục ngo ngoe mà bắt đầu có đệ tử lên đài tỷ thí, tuy nhiên trong đó có một ít kiếm thuật cao siêu đệ tử, thế nhưng mà dù sao thiên tài chỉ có số ít, phần lớn người hay vẫn là trong quy trong củ, nhìn về phía trên không có gì ý mới, càng đi về phía sau, mọi người càng là buồn ngủ.

"Năm nay đệ tử tuy nhiên phát triển không nhiều lắm, nhưng là chính thể thực lực tuy nhiên cũng so sánh lần trước tông môn thi đấu xuất sắc không ít, coi như là ta Lăng Kiếm Môn chi hạnh." Đại trưởng lão trong mắt lộ ra một tia vui mừng.

"Đúng vậy a, vô luận là ai lần này có thể bị Vân Hải Tông tuyển bên trên, đối với ta Lăng Kiếm Môn tương lai phát triển, đều là thật lớn trợ lực, chỉ là không biết sẽ là ai bị chọn trúng." Tam trưởng lão gật đầu, bỗng nhiên nhãn châu xoay động, cười nói,

"Lão Ngũ, ngươi cái kia đồ đệ lần này xem như bắt được cơ hội, chỉ là đáng tiếc. . ."

"Đáng tiếc cái gì?" Triệu Lam nhàn nhạt lờ Tam trưởng lão một mắt.

Tam trưởng lão lạnh lùng cười cười, âm dương quái khí mà nói, "Đáng tiếc có chí không mệnh, uổng phí tâm cơ, cuối cùng cũng chỉ là rơi vào cái tôm tép nhãi nhép kết cục."

"Vậy ý của ngươi là, tựa là đồ đệ của ta nhất định sẽ thua rồi hả?" Triệu Lam ánh mắt dần dần trở nên lạnh, hai mắt quét về phía Tam trưởng lão.

"Thật sự là buồn cười, Ngũ sư đệ hần là cho rằng, một cái liền một bộ nguyên vẹn kiếm pháp đều vũ không xuất ra người, còn có thể thắng được cái này tông môn thi đấu?" Tam trưởng lão không chút khách khí trả lời lại một cách mỉa mai.

"Chúng ta đây không ngại nhiều lần xem." Triệu Lam hoàn toàn đem Tam trưởng lão khiêu khích không có để vào mắt, thoải mái sau này khể dựa, nhìn xem Triệu An trong mắt có một tia sâu đậm chờ mong.

"Có lộng huyền hư!" Tam trưởng lão hừ lạnh một tiếng,

"Trận tiếp theo, do ngoại môn đệ tử Chu Lữ, khiêu chiến trưởng lão đệ tử Triệu An sư huynh."

Trong nháy mắt, tại "Triệu An" danh tự vang lên thời điểm, toàn bộ bốn phía đều sôi trào!

"Mau mau! Triệu sư huynh lên sân khấu rồi!"

"Ha ha ha từ lần trước Cuồng Kiếm Phái, Triệu sư huynh múa kiếm về sau, ta còn theo chưa thấy qua Triệu sư huynh ra tay, ta cá là Triệu sư huynh tại trên đài sống không qua ba hơi, ngươi thì sao?"

"Ba hơi? Có thể đứng Thượng tông môn thi đấu lời đài, nào có người bình thường, ta xem a, Triệu sư huynh chỉ sợ hai hơi đều nhìn không được."

"Ta nếu đại sư huynh, cùng hấn tại trên đài mất mặt xấu hổ, chẳng trước một đầu đâm chết được rồi."

Mọi người tiếng nghị luận ầm ỹ vang lên, cơ hồ tất cả mọi người bắt lại Triệu An sẽ ở trên lời đài đứng bao lâu, mọi người chờ tới bây giờ, rốt cục đến phiên Triệu An xuất hiện, ánh mắt đều không tự chủ được quang tới.

Cảm nhận được vô số đạo ánh mắt rơi tại trên người của mình, có nhìn có chút hả hê, có hiếu kỳ, không hề mãnh, còn có ghen ghét. . . Nhiều vô số, Triệu An chậm rãi mở hai mắt ra, nhiều như vậy ánh mắt tập trung ở trên người hấn, hấn còn thật sự có chút ít không có ý tứ.

"Thỉnh đại sư huynh chỉ giáo." Chu Lữ mặt mũi tràn đầy không nín được cười, liền hấn đều không có nghĩ qua, mạng của mình hội tốt như vậy, vậy mà vòng thứ nhất tự gặp được tốt nhất thu thập Triệu An.

Triệu An nhìn lướt qua Chu Lữ, sau đó khẽ gật đầu, chân thành nói, "Chỉ giáo chưa nói tới, điểm đến là dừng mà thôi."

Ha ha ha ha ha!

Một phen vừa mới vang lên, lập tức đưa tới một hồi cười vang, tất cả mọi người dùng một loại giọng mỉa mai vô cùng ánh mắt nhìn hướng Triệu An.

Lời này rốt cuộc là nói cho ai nghe hay sao? Rõ ràng là sợ chính mình không địch lại đối phương, tại trên đài xấu mặt, lại hết lần này tới lần khác muốn điểm đến là dừng bốn chữ này, đã như vậy sẽ diện, lúc ấy lại vì sao không hảo hảo luyện kiếm.

"Ngũ sư đệ, ngươi cái này đồ đệ còn rất tự tin." Tam trưởng lão mỉa mai nhìn xem Triệu Lam.

Chu Lữ sắc mặt đỏ bừng, đồng dạng thật không ngờ sẽ bị Triệu An nói ra "Điểm đến là dừng", lập tức một cổ si nhục cảm giác xông lên đầu, một thanh trường kiếm ra hiện trong tay hấn, hung mãnh hướng Triệu An đâm tới.

"Hừ!"

Mũi kiếm vạch phá bầu trời, mang đến một cổ chói tai tiếng vang.

Trên lời đài hạ một mảnh xôn xao, ai cũng không nghĩ tới, trong ngày thường này bất hiện sơn bất lộ thủy ngoại môn đệ tử, thậm chí có nhanh như vậy kiếm thuật.

Thân kiếm sấn dưới ánh mặt trời, phản xạ ra tí ti hàn mang, kiếm như Trường Phong, đem bốn phía không khí cắt liệt tí ti rung động, lập tức liền rất đến Triệu An trước ngực.

Đây hết thấy, tuyệt không cao hơn năm tấc công phu.

"Cái này Chu Lữ kiếm vậy mà nhanh như vậy, coi như là ta đều không nhất định có thể tránh thoát, Triệu sư huynh nhưng là phải mất mặt rồi."

"Kiếm chi nhất đạo vốn là tại tốc độ, Chu Lữ trước đó rút kiếm, chiếm trước tiên cơ, lần này ra tay coi như là đối phó một cái thông thường cao thủ đều dư xài, dùng để đối phó không biết kiếm thuật đại sư huynh. . . Điều này thật sự là có chút không thể nào nói nổi."

"Đại sư huynh, ngươi có thể nhất định tại kiên trì một hồi a, ngươi lại kiên trì một hồi ta tự thắng."

Trên đài kiếm quang lập loè, dưới đài dẫn luận nhao nhao, cục diện cơ hồ hiện ra thiên về một bên thế, dù sao Triệu An kiếm thuật bọn họ là bài kiến, chỉ có thể dùng vô cùng thâm bốn chữ để hình dung, chống lại Chu Lữ, chỉ có thảm bại phần.

Phanh!

Ngay tại dưới đài mọi người nghị luận nhao nhao thời điểm, trên đài kiếm quang đột nhiên thu vào, một bóng người theo trên đài thẳng tắp bay rút ra ngoài, hung hăng địa ngã sấp xuống tại dưới đài, bất tỉnh nhân sự.

Dưới đài bỗng nhiên yên tĩnh!

Chín thành chín người cũng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng khi nhìn trên đài năm vị trưởng lão lại xem thanh thanh sở sở, nguyên một đám đồng tử cơ rút nhanh, thẳng tắp chăm chăm vào trên khán đài.

Tam trưởng lão càng là mãnh liệt hướng trên đài nhìn lại, trong thần sắc lộ ra hiếm thấy ngưng trọng.

Ngay tại vừa rồi, màu bạc kiếm quang thoáng qua tới thời điểm, hiện lên một thanh tối nghĩa vô cùng vô kiếm, vô kiếm kia chỉ là lóe lên một cái, sau đó, biến mất đúng là bén nhọn kiếm quang cùng với Chu Lữ.

Đúng vậy, bay ra ngoài chính là Chu Lữ.

Lúc này hấn chính nằm trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự, trường kiếm trong tay bay ra thật xa, mà trên khán đài, Triệu An cười tủm tỉm đứng tại nguyên chỗ.

Chu Lữ, lại bị Triệu An đánh bại rồi. . .

Gần kè, chi dùng một chiêu!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Hấn chỉ là chưa từng có người tỷ thí

Cái này. . .

Dưới đài mọi người trông mắt đều muốn đến rơi xuống rồi.

Đây là cái gì tình huống?

Chu Lữ kiếm nhanh tạt hung ác chuẩn, tại ngoại môn đệ tử trong nói là đứng đầu trong danh sách cũng không đủ, nhưng là bây giờ, vậy mà tại trước mặt mọi người, bị một cái liên trụ cột kiếm pháp đều vũ không được đẩy đủ Triệu An đè xuống đài.

Mà mọi người càng thêm kinh ngạc, là bọn hấn liền Triệu An là như thế nào ra tay cũng không biết.

Lý Như Vân, Vương Thông bọn người càng là trợn mắt há hốc mồm, muốn chiến thắng Chu Lữ rất đơn giản, bọn hấn ai cũng có thể, thế nhưng mà như Triệu An như vậy gần kè dùng một chiêu tự lại để cho Chu Lữ triệt để không có sức hoàn thủ, bọn hấn tự nhận là làm không được.

"Lão Ngũ, người cái này đồ đệ nhãn lực rất chuẩn a." Trên khán đài, Nhị trưởng lão vốn là khiếp sợ, chợt nở nụ cười, đối với một bên Triệu Lam cười nói.

"Nhất thời may mắn mà thôi." Triệu Lam lắc đầu, khó được trên mặt nở một nụ cười.

Dưới đài mọi người thấy không rõ, thế nhưng mà bọn hấn năm người lại xem thanh thanh sờ sờ, tại Chu Lữ rất nhanh công kích phía dưới, Triệu An không chỉ có liên rút kiếm thời gian đều không có, trên cổ tay động tác càng là vụng về, tuy nhiên lại hết lần này tới lần khác tại cuối cùng một khắc, Triệu An chẳng biết tại sao, vậy mà chuẩn xác tìm được Chu Lữ khí không bên trên sơ hở.

Gần kè chi dùng một chiêu, tự sử dụng kiếm vô phá Chu Lữ khí không, đưa hấn đá đã đến dưới đài.

"Cuộc tỷ thí này, Triệu An thắng."

Mọi người ở đây còn ở vào trong lúc khiếp sợ, không có kịp phản ứng thời điểm, tuyên bố kết quả thanh âm truyền đến trong mắt mọi người.

Triệu An đối với trên khán đài năm vị trưởng lão thi lễ một cái, thành thành thật thật về tới chỗ của mình, vừa mới ngồi xuống, tự không chút khách khí hai mắt nhắm lại, nghỉ ngơi dưỡng sức một loại, không lọt vào mắt bốn phía mọi người rơi vào trên người hấn ánh mắt.

"Đại sư huynh vừa mới đến tốt cùng là như thế nào thắng hay sao?"

"Không biết a, căn bản là không thấy rõ hấn là như thế nào ra tay!"

"Có hay không loại khả năng này, đại sư huynh sợ ở trước mặt mọi người mất mặt xấu hổ, cho nên mua được Chu Lữ, lại để cho hấn tại tỷ thí thời điểm cố ý thua?"

Dưới đài nguyên bản nghị luận nhao nhao mọi người, không biết là ai bỗng nhiên nói một câu, cái này lời vừa nói dứt, mọi người vốn là sững sờ, tùy cơ hội nguyên một đám lộ ra tin tưởng không nghi ngờ bộ dạng.

"Nhất định là vậy rồi! Đại sư huynh liền một bộ nguyên vẹn cơ bản kiếm pháp đều vũ không được đầy đủ, cầm kiếm đều nắm bắt ổn, làm sao có thể thắng? Chớ nói chi là một chiêu chiến thắng rồi!"

Tiếng nghị luận nhao nhao mà lên, không biết là ghen ghét hay vẫn là không thể tưởng tượng nổi, mọi người càng nói càng là hết lòng tin theo, trong nội tâm đối với Triệu An càng là càng phát xem thường.

Tuy nhiên tham gia Lăng Kiếm Môn tông môn thi đấu nhân số rất nhiều, Sư Thủy mỗi một vòng tốc độ còn rất nhanh, thế nhưng mà càng gần đến mức cuối, tỷ thí song phương kiếm thuật lại càng cường, tiêu hao thời gian cũng lại càng dài.

Triệu An một mực sắc mặt bình tĩnh nhắm mắt dưỡng thần, thẳng đến tên của mình lần nữa bị kêu lên, lúc này mới mở hai mắt ra, chậm rãi đứng dậy, đi đến bình đài.

"Một trận chiến này, Lâm Cường đối với Triệu An."

Cái này Lâm Cường không phải người khác, đúng là ngày đó tại hậu sơn muốn cùng Triệu An luận bàn "Lâm sư đệ".

"Triệu sư huynh, ngày đó tiểu đệ muốn Hưởng sư huynh lãnh giáo, lại khổ không có cơ hội, hôm nay có thể muốn hảo hảo cùng sư huynh luận bàn một chút." Lâm Cường trong ánh mắt mang theo một tia giọng mỉa mai, chậm rãi mở miệng.

"Vi huynh cũng rất muốn lĩnh giáo thoáng một phát kiếm thuật của ngươi." Triệu An rút ra trường kiếm trong tay, một phát niệm, lộ ra một ngum nanh trắng.

Lần trước hắn cùng với Chu Lữ quyết đấu thời điểm, bởi vì quá vội vàng mà không cách nào rút kiếm, lần này, hắn cũng sẽ không phạm đồng dạng sai lầm.

"Lâm sư đệ cũng phải cẩn thận chút ít, chớ để như vừa mới người sư đệ kia, tại thủ hạ ta liền một chiêu đều qua không được. Ngươi cũng biết, ta đối với kiếm thuật quả thực là không tinh, đối địch thủ đoạn càng là không thành thực, nếu là một cái thất thủ làm bị thương ngươi, hi vọng Lâm sư đệ đừng nên trách."

"Làm bị thương ta, ha ha ha ha!" Lâm Cường đồng tử co rút lại, trên mặt lộ ra một tia càn rỡ, "Nơi này là tông môn thi đấu, trên lôi đài, chết sống có số, tất cả bằng bốn sự, Triệu sư huynh nếu là thật sự có bản lĩnh làm bị thương ta, ta tự nhận rồi, nếu là ta không cẩn thận làm bị thương Triệu sư huynh, ngươi cũng không phải hối hận. Đương nhiên, nếu như ngươi nếu là sợ, hiện tại nhận thua xuống dưới cũng được."

"Vậy thì đi, bắt đầu đi." Triệu An híp mắt, trên mặt đáng tuổi cười. "Đã ngươi gọi ta một tiếng đại sư huynh, ta cũng không khi dễ ngươi, ngươi xuất thủ trước a."

Trong nháy mắt, nhìn xem Triệu An đáng tuổi cười, Lâm Cường thậm chí có một loại trong nội tâm sợ hãi cảm giác.

"Vậy tiểu đệ tự không khách khí!" Lâm Cường vừa dứt lời, kiếm trong tay quang bạo hiện, trong chớp lát công kích được Triệu An mặt.

Triệu An đồng tử co rút lại, trong mắt hiện lên một đạo hơi không thể tra hào quang, tiếp theo trong nháy mắt, Lâm Cường ra tay rơi vào Triệu An trong mắt, lập tức thả chậm gấp mấy trăm lần!

Nguyên bản hăng hái động tác rồi đột nhiên trở nên chậm quá, từng chiêu từng thức cùng từng cái rất nhỏ động tác, đều hoàn toàn chính chính rơi vào Triệu An trong mắt, thậm chí mà ngay cả Lâm Cường tại dùng sức lúc co rút khoe miệng, đều xem thanh thanh sở sở.

Rõ ràng là tốc độ ánh sáng giống như tốc độ, thế nhưng mà tại Triệu An xem ra, lại phảng phất là từng bước một chuyển tới, trong đó càng là sơ hở chông chát.

Đây hết thảy nói tri cực nhanh, đối mặt hăng hái mà đến trường kiếm, Triệu An cũng không lui lại, ngược lại đi tới ba bước, xem chuẩn cơ hội, tay phải giơ kiếm không chút do dự về phía trước nhảy lên, mũi kiếm thẳng tắp theo Lâm Cường đích cổ tay bên trên xẹt qua, mang theo một chuỗi Huyết Châu.

"A!"

Lâm Cường hét thảm một tiếng, trường kiếm trong tay một cái cầm không được, lập tức đã bay đi ra ngoài. Cả người quỳ trên mặt đất, chăm chú nắm chặt chính mình trên cổ tay phải miệng vết thương, sắc mặt trắng bệch, trong mắt tất cả đều là không thể tin.

Mà một mực nghị luận nhao nhao mọi người, lúc này cũng triệt để sợ ngây người, nếu như nói vừa mới Triệu An thắng được có lẽ còn có chuyện ản ở bên trong, nhưng lần này lại là thật thắng.

Hơn nữa, đồng dạng gần kề chỉ dùng một chiêu!

Trên khán đài, Lý Như Vân cùng Vương Thông thậm chí "Vụt" thoáng một phát theo trên chỗ ngồi đứng lên, gắt gao chăm chăm vào Triệu An, đều không thể tin được vừa mới chứng kiến.

Nếu như nói một lần là may mắn, thế nhưng mà cái này lần thứ hai xuất kiếm, lại là thật sự đâm vào Lâm Cường mệnh môn bên trên, cho dù độ mạnh yếu cùng ra tay góc độ bên trên cực kỳ tối nghĩa, thế nhưng mà ra tay thời cơ lại tinh chuẩn dọa người.

"Lão Ngũ, ngươi cái này đồ đệ, che dấu chính là thật là sâu. Ba ngày này ngươi cho ngươi cái này đồ đệ dạy cái gì, vậy mà tiến bộ như thể thần tốc?"

Tam trưởng lão tuy nhiên bây giờ đối với Triệu An cũng nổi lên hứng thú, thế nhưng mà cái kia Lâm Cường lại là hẩn chọn trúng đệ tử, nguyên bản nghĩ đến lần này tông môn thi đấu về sau, chỉ cần hẩn có thể thắng được tại đầu mười tên ở trong, liền đem hẩn thu làm đệ tử, nhưng là bây giờ một chiêu đã bị Triệu An cho phá, thật sự là lại để cho hẩn có chút bức mình, nói chuyện cũng có chút âm dương quái khí.

"Ta cái gì cũng không có giáo, các ngươi vừa mới cũng đã nghe được, ta cái này bắt tranh khí đồ đệ thế nhưng mà trọn vẹn ngủ ba ngày ba đêm, vừa mới bị đánh thức." Triệu Lam khẩu khí y nguyên nhàn nhạt, bất quá trong thần sắc lại là mang theo một tia kiêu ngạo cùng vui mừng.

"Triệu An thắng."

Trận này kết quả lần nữa bị cao giọng tuyên bố, Lâm Cường đã bị người khác vịn xuống, Triệu An cười tủm tỉm đứng tại trên đài, hướng trên đài mấy vị trưởng lão hành lễ, sau đó nhẹ nhàng đi xuống bình đài, trở lại vị trí của mình, đón lấy nhăm nhăm đường thần.

Mọi người đều xôn xao!

Ngăn chặn một gã ngoại môn đệ tử còn có thể hiểu được, thế nhưng mà đối với Lâm Cường loại trưởng lão này nội môn đệ tử, vậy mà cũng dễ dàng như thể một chiêu bại xuống, mặc cho ai đều có chút ngoài ý muốn.

Ngăn ngừa hai ngày thời gian, mọi người ai cũng không nghĩ tới, lần này tông môn thi đấu điểm sáng không phải cái kia bốn gã tông môn đệ tử, ngược lại là trước mắt cái này liền một bộ bình thường kiểm pháp đều thi triển không mở đích đại sư huynh Triệu An!

"Cái này, điều này sao có thể! Đây chính là Lâm Cường, làm sao có thể liền đụng đều không có đụng đến đại sư huynh, liền trực tiếp bại đi xuống!"

"Đại sư huynh liền bộ đồ nguyên vẹn kiểm pháp đều dùng không hết chính, vô luận là sử dụng kiếm thủ pháp hay vẫn là bộ pháp, căn bản là không biết kiếm thuật, hẩn rốt cuộc là như thế nào thắng hay sao?"

"Coi như là cao thủ ở giữa quyết đấu, cũng rất khó tại trong nháy mắt tự tìm được sơ hở của đối phương, làm sao có thể liền một chiêu đều không có sử dụng hết tự thất bại!"

Toàn bộ quảng trường xôn xao thanh âm nổi lên, thậm chí so với trước còn muốn náo nhiệt, ánh mắt mọi người đều bị Triệu An hấp dẫn, hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, một gã cái gì cũng sai đại sư huynh, làm sao lại đột nhiên trở nên lợi hại như vậy, liền thương hai người.

Lý Như Vân càng là kinh hãi tại chỗ nói không ra lời, lúc ấy Lâm Cường muốn khiêu chiến Triệu An thời điểm, nàng đồng dạng ở đây, Triệu An trên mặt không muốn cùng miễn cưỡng nàng là nhìn ở trong mắt, cái này mới ra tay giúp hẩn một bả.

Tuy nhiên kiếm thuật của nàng đồng dạng tinh thông, nhưng là phải như vậy một chiêu chế phục Lâm Cường, lại là tuyệt đối làm không được.

"Sớm biết như vậy cái này thiên tự không đứng ra giúp hẩn rồi, cũng tốt xem hẩn thật sự không biết kiếm thuật hay vẫn là trang." Lý Như Vân trong nội tâm thật sâu ảo não.

Ngăn ngừa hai ngày công phu, Triệu An không chút khách khí dùng một chiêu đánh bại mười mấy tên Lăng Kiếm Môn đệ tử, trong ngày thường chỉ có tiểu thuyết Bình thư ở bên trong mới sẽ xuất hiện phế vật xoay người tiết mục, lúc này chính từng màn phát sinh ở Lăng Kiếm Môn.

Cái này thật đúng là khó gặp việc trọng đại!

Mà những ném kia tại Triệu An trên người đệ tử, càng là dờ khóc dở cười, không biết nên thắng hay là nên thua, dù sao Triệu An xác thực là ở trên đài chống mấy hơi công phu, chỉ có phải hay không bị người đánh chính là giọng chống, mà là mỗi lần đều thắng.

Nguyên bản Lý Như Vân vẫn còn oán hận chính mình cái này thiên xen vào việc của người khác, nhưng khi nhìn đến cuối cùng, phía trước không cam lòng cùng hoài nghi tất cả đều tan thành mây khói, nàng đã minh bạch, đối phương cùng mình căn bản cũng không phải là một cấp độ.

Triệu An ra tay, từ trước đến nay chỉ dùng một chiêu, hơn nữa một chiêu gây nên thắng, trong lúc nhất thời, trong lòng mọi người nhao nhao nghi hoặc, Triệu An phía trước ra tay bọn họ là bất kiến, tùy tùy tiện tiện kéo đi ra một tiểu đệ tử đều có thể đơn giản đánh ngã Triệu An, thế nhưng mà đến tột cùng Triệu An kiếm thuật lúc nào trở nên cao minh như vậy rồi hả?

Coi như là Triệu Lam, cũng tuyệt đối không có cách nào có thể tại trong thời gian ngắn ngủi như vậy, dạy dỗ như vậy đệ tử ưu tú!

"Trừ phi. . Trừ phi!"

Lý Như Vân nghiêng chắc hàm răng, không thể không bức bách chính mình thừa nhận sự thật này.

Trừ phi, trừ phi là Triệu An cũng sớm đã đã có thực lực này, mà hẩn chỉ là chưa từng có cùng người động thủ tỷ thí mà thôi. Cho nên người bên ngoài không biết mà thôi.

"Lão Ngũ, ngươi cái này đồ đệ, rất có ngươi năm đó phong thái." Đại trưởng lão ánh mắt gắt gao chăm chăm vào Triệu An, ánh mắt ở chỗ sâu trong, toát ra một tia thật sâu kiêng kỵ.

Triệu Lam mỉm cười, đạo, "Ta năm đó tự hỏi còn làm không được hần một chiêu này gây nên thắng trình độ."

"Nhân tài như vậy, giao cho Vân Hải Tông thật sự thật là đáng tiếc." Đại trưởng lão trầm ngâm sau nửa ngày, chậm rãi mở miệng.

Tam trưởng lão nghe xong lời này, lập tức sắc mặt âm trầm, ánh mắt cũng âm tàn.

Triệu Lam nhàn nhạt liếc qua Đại trưởng lão cùng Tam trưởng lão bọn người, đạo, "Ta cái này bắt tranh khí đồ đệ, từ nhỏ một lòng tự muốn tu tiên vẫn đạo, hôm nay hần tài nghệ không bằng người coi như xong, nếu là hần thật sự may mắn thắng được, người nào cản trở hần tiên đồ, ta muốn ai mệnh!"

Rốt cục, toàn bộ tông môn thi đấu tại ngày hôm sau buổi tối, nghênh đón cuối cùng một hồi, cũng là đặc sắc nhất một màn.

"Trận tiếp theo, Triệu An Triệu sư huynh cùng Vương Thông Vương sư huynh tỷ thí."

Toàn bộ Lăng Kiếm Môn triệt để sôi trào, lưỡng đại sư huynh rốt cục đụng cùng một chỗ, mà Vân Hải Tông ký danh đệ tử cơ hội, cũng đem rơi vào hai người này trên người.

Đứng tại trên sân thượng, Triệu An rút ra trường kiếm trong tay, cười tủm tỉm trong mắt hiện lên một vòng hàn mang.

Hắn ra tay từ trước đến nay đã có chừng mực, nếu là người nọ chưa bao giờ trêu chọc qua chính mình, hắn liền sử dụng kiếm vô đáp lại, có thể nếu là người nọ đã từng trào phúng qua chính mình, liền đều có đao kiếm hầu hạ.

Đối với Vương Thông cái này vừa mới trào phúng người của hắn, hắn tự nhiên là rút kiếm mời đến.

Mà lại để cho Triệu An có chút ngoài ý muốn, là lúc này Vương Thông hoàn toàn không thấy vừa mới hung hăng càn quấy khí điểm, cả người cực kỳ thận trọng, phảng phất như lâm đại địch một loại, thậm chí liền hô hấp đều điều tiết thật chậm, không biết muốn làm những thứ gì.

Sau một khắc, Vương Thông chậm rãi rút ra trường kiếm trong tay, tay phải chậm rãi nâng lên, cả người dùng một loại cực kỳ chậm chạp tốc độ, thời gian dần qua làm một cái khởi kiếm thức.

"Bát Quái Kiếm? ! Vương sư huynh như thế nào chọn sử dụng Bát Quái Kiếm!"

"Triệu sư huynh phong cách là một chiêu chiến thắng, Vương Thông sư huynh lại dùng chậm như vậy nuốt nuốt Bát Quái Kiếm, cái này không lay động sáng tỏ là nhận thua sao?"

Chung quanh nghị hoặc âm thanh rõ ràng rơi vào tay trên binh đài, Vương Thông lại phảng phất nghe không được một loại, cực kỳ thận trọng, cả người chậm rãi múa lấy trường kiếm trong tay, cả người dùng một loại cơ hồ bất động trạng thái, từng bước một, chậm rãi chuyển hướng Triệu An.

"Cơ hồ không có sơ hở! !"

Triệu An thần sắc phát lạnh, một bộ như lâm đại địch bộ dạng, trong đôi mắt tơ máu hiển thị rõ, trong nháy mắt đem thả chậm Thời Gian Chi Lực năng lực phát huy đã đến cực hạn.

"Cái này Vương Thông ngược lại thật sự có vài phần tâm tư." Triệu An trong nội tâm giọng mỉa mai, "Cho dù ngươi Bát Quái Kiếm đại thành lại có thể thế nào, bất quá chỉ là kéo dài thời gian mà thôi, ngược lại là không duyên cớ hao phí ta càng nhiều nữa tinh lực."

Trong nội tâm tuy nhiên nghĩ như vậy, thế nhưng mà Triệu An hai mắt lại gắt gao chăm chăm vào Vương Thông từng chiêu từng thức, vốn là chậm quá động tác bị hắn thả chậm gấp trăm lần về sau, càng là như là bất động.

Xem người ở dưới đài xem sờ không rõ ý nghĩ, không biết thượng diện hai người đến tốt cùng đang làm những gì.

Kiểm pháp tuy nhiên dùng nhanh vì tôn, thế nhưng mà nhanh thực sự đại biểu cho sơ hở. Như loại này chậm quá kiểm pháp, ngược lại sơ hở nhỏ nhất, công thủ kiêm thủ, càng là không dễ bị phá, chớ nói phải rồi, lại là đối phó Triệu An tốt nhất biện pháp.

"Bọn hắn rốt cuộc là đang làm gì đó, nếu theo Vương Thông tốc độ, cho dù bầu trời tối đen, cũng không nhất định có thể đi vào được Triệu An thân."

"Triệu An càng là kỳ quái, cứ như vậy đứng tại nguyên chỗ, chờ Vương Thông rút kiếm đến đâm, liền trốn đều không né, đây là muốn tự sát hay vẫn là sao?"

Chỉ thấy trên khán đài, Triệu An đứng tại nguyên chỗ, vẫn không nhúc nhích, Vương Thông thì là từng chiêu từng thức nhận chăm chú thật sự múa kiếm, nói là tỷ thí, chẳng nói là trụ cột kiểm pháp luyện tập, đem mỗi một chiêu mỗi nhất thức đều làm đến mức tận cùng.

Dưới đài mọi người Sơ Thủy còn thấy có chút hăng hái, thế nhưng mà cái này so kiếm thực sự quá buồn tẻ, không ít người sau khi thấy mặt đã là buồn ngủ.

Mọi người thấy không thú vị, thế nhưng mà trên đài năm tên trưởng lão lại nguyên một đám chăm chú nhìn đài, không dám có chút thư giãn.

Loại này kiếm thuật chi tranh, suy tính không chỉ là kiếm thuật, càng là kiên nhẫn cùng tâm tính, song phương đều tại gắt gao chăm chăm vào sơ hở của

đôi phương, phạm là một phương có một tia sơ hở, cái kia chính là sinh tử họa.

Thời gian một phần phần đích đi qua, hai người tầm đó ngăn ngừa bắt quá vài chục bước khoảng cách, Vương Thông lại trọn vẹn vũ gần hơn nửa canh giờ, lúc này mới toàn thân là hãn, như lâm đại địch, thời gian dần qua đem mũi kiếm đâm về Triệu An ngực.

Có thể rõ ràng chỉ có hai thốn khoảng cách, Vương Thông lại vẫn đang một chút đi phía trước đưa, vô luận như thế nào không chịu rút nhanh nửa phần, mà Triệu An lập tức mũi kiếm chống đỡ tại ngực, lại vẫn đang vẫn không nhúc nhích, chỉ là hai mắt tơ máu hiển thị rõ, gắt gao chăm chăm lên trước mặt trường kiếm.

Mấy chục tức đi qua, Vương Thông mũi kiếm thậm chí đã đâm rách Triệu An huyết nhục, thế nhưng mà hai người lại vẫn đang không có nửa phần chủ quan, không biết là tính nhẫn nại bị dùng hết, hay vẫn là cho rằng nắm chắc thắng lợi trong tay, Vương Thông nguyên bản chậm chạp hô hấp, xuất hiện một tia không dễ dàng phát giác biến hóa.

Khả năng liên chính hãn đều không có chú ý tới, thế nhưng mà, tại Triệu An trong mắt, sự biến hóa này lại rồi đột nhiên bị phóng đại gấp mấy trăm lần!

Bát Quái Kiếm nhất chú ý khí kiếm hợp nhất, hô hấp hơi có biến hóa, sơ hở nhất thời xuất hiện!

"Tự là giờ phút này!"

Triệu An đồng tử co rút lại, tay phải trường kiếm mạnh mà chỉ về phía trước, trong chớp mắt liền gác ở Vương Thông trên cổ.

Vương Thông rốt cục biến sắc!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Ý niệm thông đạt, ân oán rõ ràng

Gần kề một kiếm này, lại triệt để đem Vương Thông lâm vào tử lộ!

Trong nháy mắt, Vương Thông chỉ cảm thấy hô hấp của mình hoàn toàn bị khống chế, trong lồng ngực khí tức hoàn toàn bị hạn chế, con đường phía trước đã phong, đường lui đoạn tuyệt, thật sự nếu không cắt kiếm, chỉ sợ hội tại chỗ hít thở không thông mà vong.

"Ngươi thua." Triệu An đỏ bừng lấy hai mắt, nhếch miệng cười nói.

Vương Thông gắt gao chăm chăm vào Triệu An, toàn thân run rẩy, vô luận như thế nào không thể tin được, Triệu An ra tay vậy mà ác như vậy, một chiêu tự phong bế của mình mệnh môn.

Mà càng làm hãn không thể tin được, là hãn hoàn toàn không biết mình đến tột cùng là ở đâu ra sơ sẩy, bị Triệu An chui chỗ trống.

"Ài." Một tiếng than nhẹ theo Đại trưởng lão trong miệng thốt ra, "Thông nhi ngươi thua, cắt kiếm a."

Lời này vừa ra, dưới đài nhất thời tặc mồm nổi.

"Rõ ràng là Vương sư huynh trước đâm trúng Triệu sư huynh, vì cái gì lại nói Vương sư huynh thua!"

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Chẳng lẽ lại là Đại trưởng lão nhìn lầm rồi!"

Trong khoảng thời gian ngắn, dưới đài nghị luận nhao nhao, thậm chí cũng không có thiếu người đem ánh mắt nhìn về phía Triệu An.

Trên đài, Vương Thông đã bị Triệu An ép lên tuyệt cảnh, vốn hãn cũng không có đem Triệu An để ở trong mắt, thế nhưng mà tại kiến thức đến Triệu An tại trong tí thỉ biểu hiện về sau, hãn tư hướng về sau, hay vẫn là quyết định dùng Bát Quái Kiếm đến đối địch, nhưng là bây giờ, liên chính hãn đều làm không rõ ràng lắm đến tột cùng chính mình thất bại ở đâu.

"Vương Thông, không cần vùng vẫy, ngươi nếu là nếu không cắt kiếm, quyết định sống không qua nửa canh giờ."

Gặp Vương Thông vẫn đang cắn răng kiên trì, Triệu An lại không khách khí, chân phải mãnh liệt nâng lên một đá, đem Vương Thông trực tiếp đá xuống lồi đài.

"Triệu An thắng."

Đại trưởng lão chậm rãi nói ra sự thật này, Vương Thông sắc mặt như tro tàn.

Toàn bộ trên sân thượng một mảnh tĩnh mịch.

Triệu An lúc này đầu đau muốn nứt, thời gian dài chú ý lực lại để cho cặp mắt của hắn hồng dọa người, trước mắt đồ vật càng là mơ hồ không chịu nổi, mơ hồ hướng về trên khán đài nẩy cái trưởng lão hành cá lễ, Triệu An không chút do dự xoay người ly khai, hướng về gian phòng của mình chạy vội mà đi.

...

"Người đã tỉnh?"

Không biết là hôn mê bao lâu, Triệu An vừa mở hai mắt ra, chỉ nghe thấy Triệu Lam thanh âm ở một bên vang lên.

Bên ngoài đã là ánh trăng treo cao, Triệu An không biết mình lần này hôn mê bao lâu, vừa mới thanh tỉnh, Triệu An cơ hồ thốt ra mà ra, "Su phó, có phải hay không ta có tư cách vào nhập Vân Hải Tông thành vi ký danh đệ tử?"

Nhìn xem đồ đệ của mình dắt tay áo về mặt vội vàng, Triệu Lam mỉm cười, gật gật đầu, đạo, "Người thắng tông môn thi đấu, nếu không phải cho người đi, người còn không đem cái này tông môn nào cái long trời lở đất? Đói bụng không, ta lại để cho hạ nhân lấy cho người ăn chút gì."

Nghe được tin tức xác thực, Triệu An thật dài thở ra một hơi, nhẹ nhàng vuốt ve một bên chí quái Thần Tiên tiểu thuyết, trên mặt lộ ra một tia hướng tới.

Bỗng nhiên, Triệu An sắc mặt xiết chặt, nhìn xem Triệu Lam, "Su phó, người không hỏi xem ta, vì cái gì ta có thể một chiêu chế địch sao?"

Triệu Lam nhẹ nhàng sờ lên Triệu An đầu, đạo, "Mỗi người đều có bí mật của mình, cần gì phải đến hỏi đầu rồi? Mười ngày về sau, Vân Hải Tông người sẽ đến tiếp người, đến lúc đó, người có thể ly khai Lăng Kiếm Môn, chính thức tu tiên vẫn đạo rồi."

Nghe đến đó, Triệu An trong lòng hưng phấn một chút tiêu tán, nhìn xem Triệu Lam có chút xám trắng tóc, đột nhiên hốc mắt có chút nóng lên, phát nhiệt, trong nội tâm chẳng biết tại sao khó chịu.

"Su phó, ta đột nhiên không muốn đi rồi."

"Đưa nhỏ ngọc, tiên duyên khó được, nếu là bỏ qua chỉ sợ tự không còn có cơ hội. Người theo ta nhiều năm như vậy, ta cái gì cũng không có dạy người, hôm nay người phải ly khai, vì sư tiền đưa người một thanh kiếm." Triệu Lam thở dài một tiếng, tay phải nhẹ nhàng một phen, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong tay.

Trường kiếm kia trường ba thước ba, toàn bộ thân kiếm phẳng phát là từ một khối tinh thiết đúc thành, màu bạc trên thân kiếm hiện ra hỏa hồng sắc lưu quang, trên chuôi kiếm tuy nhiên điêu khắc lấy hoa lệ hoa văn, tuy nhiên lại không có nửa phần ngà ngón lỗ măng, ngược lại cho thân kiếm tăng thêm một vòng quý dị cảm giác.

"Cái này kiếm tên là 'Tam Phạm', hôm nay liền tặng cho người rồi."

"Cái này quá quý trọng rồi, sư phó, ta không thể nhận." Triệu An tuy nhiên không muốn tập kiếm, thế nhưng mà đối với kiếm chí nhất đạo dù sao từ nhỏ mưa dầm thấm đất, tự nhiên liếc thấy đi ra kiếm này vật phi phàm.

"Cầm a, một thanh kiếm mà thôi." Triệu Lam vẫn là một bộ lạnh nhạt bộ dạng, thái độ như vậy, lại ngược lại lại để cho Triệu An sinh không dậy nổi bất luận cái gì từ chối chỉ ý.

"Từ nhỏ đến lớn, ta đều không có dạy người cái gì, hiện tại người lập tức muốn bước vào tiên môn, ta có một chuyện cần muốn nói cho người, người nhất định ghi lại."

Triệu An sững sờ, hai mắt nhìn xem Triệu Lam, trong thần sắc mang qua một tia kinh ngạc.

Đây là Triệu Lam lần đầu nói muốn dạy hắn thứ đồ vật, chỉ nghe Triệu Lam buồn bã nói, "Chuyện tu tiên cùng kiếm thuật một đạo tương thông, nhất chú ý đúng là ý niệm thông đạt, ăn oán rõ ràng. Có cừ oán báo thù, có ân báo ân, cắt không thể dây dưa dài dòng, cho mình lưu lại Tâm Ma. Người có thể nhớ kỹ sao?"

"Nhớ kỹ, sư phó." Triệu An mở miệng, trong ánh mắt hiện lên một tia nghi hoặc, Triệu Lam cho tới bây giờ đều là Lăng Kiếm Môn trưởng lão, làm sao có thể biết được tu tiên sự tình?

Nhìn xem Triệu An ánh mắt nghi hoặc, Triệu Lam mỉm cười, vuốt vuốt đầu của hắn, đạo, "Người có bí mật của người, sư phó đồng dạng là tự nhiên mình, nãy câu nói đó người phải nhớ kỹ tại trong lòng, sư phó sẽ không hại người."

Ba ngày sau đó, sở hữu Lăng Kiếm Môn đệ tử tất cả đều đứng tại trên bình đài, nguyên một đám trông mong tương trông mong, hướng lên trời bên trên nhìn lại. Khi bọn hắn phía trước nhất, Lăng Kiếm Môn năm cái trưởng lão đứng tại chỗ cao nhất, nguyên một đám sắc mặt ảm ảm mang theo hưng phấn cùng kích động chỉ ý.

Vương Thông bọn người đồng dạng đứng ở một bên, chỉ là nguyên một đám lại là sắc mặt tro tàn, hai mắt hung hăng địa chăm chăm vào Triệu An, chỉ hận không thể tại trên người của hắn khoét hạ khối thịt đến.

Hôm nay, tựa là Văn Hải Tông phái người tới đón Triệu An thời gian, Triệu An công bao phục, đứng tại Triệu Lam bên người, trong nội tâm rất mâu thuẫn là khó chịu.

Một phương diện, vừa nghĩ tới nỗi khổ mộng tưởng muốn trở thành sự thật, có thể bá nhập tiên môn, thành vi ký danh đệ tử, nội tâm của hắn tựa kích động cơ hồ muốn bay ra một chú chim nhỏ, chờ đợi mỗi một phút đều phảng phất dài đằng đặc như thiên, hai mắt cơ hồ đem Thiên Không bắn thủng.

Thế nhưng mà một phương diện khác, mỗi lần tại hắn nhìn xem Triệu Lam thời điểm, nội tâm của hắn lại luôn một lớp bộp, dâng lên mãnh liệt không bỏ.

Từ hắn ghi việc, vẫn tại Triệu Lam bên người lớn lên, một ngày đều không có ly khai qua, tuy nhiên Triệu Lam cho tới bây giờ làm người đều là nhàn nhạt, nhưng là đối với hắn tốt, hắn lại từng giọt từng giọt đều tại trong lòng nhớ kỹ, một khắc cũng không dám quên.

"Su phò, ta không tại bên cạnh ngươi, ngươi phải chiếu cố kỹ lưỡng thân thể của mình."

Triệu An ngẩng đầu, không bỏ nhìn xem Triệu Lam, nói khẽ, "Su phò, chỉ cần vừa được không, ta sẽ trở lại nhìn ngươi."

Triệu Lam đưa tay vuốt vuốt Triệu An đầu, mỉm cười, đạo, "Đi nhanh đi, lần này bởi vì ngươi, vì sư còn có bề bộn rồi."

Triệu An mặt một hồng, không có ý tứ cúi đầu, từ khi hắn lần trước tại tông môn thi đấu trong trở hết tài năng, mọi người kinh ngạc không nói, thậm chí hoài nghi có phải hay không Triệu Lam dùng cái gì bí pháp, tại trong vòng 3 ngày, lại để cho Triệu An đã trở thành kiếm thuật cao thủ.

Lần này, không ít đệ tử lần nữa điên cuồng trào vào Triệu Lam chỗ Thái Lam Viện, muốn bá Triệu Lam vi sư.

Ngay tại Triệu An còn muốn cùng Triệu Lam nói cái gì đó thời điểm, trong lúc đó, Trường Hồng Quán Nhật, bầu trời đám mây tung bay, một đạo nhân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Người nọ một bộ đạo sĩ cách ăn mặc, mặc áo tím, ánh mắt sáng ngời có thần, tản mát ra một cỗ phiêu dật xuất trần khí chất, chính vẻ mặt hòa thiện đích xem lên trước mặt mọi người, đứng tại mấy vị trưởng lão trước mặt, đạo, "Bản đạo Cổ Dật Minh, đến đây tiếp dẫn tông môn trong người tu đạo."

"Thật là Tiên Nhân? ! Vậy mà thật là Đẳng Vân mà đến!"

"Ta vẫn cho là trên sách ghi đều là giả, không nghĩ tới vậy mà thật sự có Tiên Nhân tồn tại!"

Trông thấy Cổ Dật Minh, chúng đệ tử lập tức tạc mở nỗi, nguyên một đám gất gao chăm chăm vào Cổ Dật Minh, phảng phất hắn có ba đầu sáu tay đồng dạng, chỉ hận không thể đưa hắn xem thấu cái lỗ thủng.

"Cái này là Tiên Nhân?" Triệu An trái tim kinh hoàng, xem lên trước mặt đạo sĩ, trong nội tâm vừa mừng vừa sợ, "Ta lập tức muốn bá nhập tiên môn rồi hả?"

Trong ngực cái kia bản chỉ quái Tiên Nhân tiểu thuyết thiếp thân để đó, hắn theo không nghĩ tới qua, thậm chí có một ngày, hắn có cơ hội có thể tu tiên trở thành Tiên Nhân.

Cổ Dật Minh bị ánh mắt của mọi người xem khê giết mình, thế nhưng mà dù sao cũng là tâm trí hơn người, thoáng qua liền khôi phục bình thường, ánh mắt tại Triệu An trên người quét qua, nhẹ giọng mở miệng hỏi, "Xin hỏi là vị sư đệ này muốn bá nhập tông môn sao?"

Đại trưởng lão liền bước lên phía trước, vẻ mặt cung kính, đạo, "Thượng Tiên, đây là đệ tử Triệu An, chính là ta Lăng Kiếm Môn đề cử tiến về trước tông môn người chọn lựa."

Cổ Dật Minh gật gật đầu, đối với Đại trưởng lão trở về một cái lễ, sau đó đối với Triệu An đạo, "Tiên môn đường xá xa xôi, nếu là sư đệ còn có chuyện không có xử lý xong, liền trước đi xử lý, xong việc về sau theo ta cùng một chỗ hồi tông."

Triệu An gặp đối phương thái độ không tệ, ngôn ngữ tâm đó cũng nhiều vài phần tôn trọng, đạo, "Nào dám lại để cho sư huynh chờ lâu, tiểu đệ đã đem sự tình xử lý hoàn tất, tùy thời cũng có thể cùng sư huynh ly khai."

Cổ Dật Minh sắc mặt giãn ra, mỉm cười nói, "Cái kia thật đúng là không thể tốt hơn rồi, cái này liền cùng ta cùng đi tông môn a."

Nói xong, Cổ Dật Minh tay áo một cuốn, mang theo Triệu An đằng vân giá vũ hóa thành cầu vồng, lập tức biến mất tại nguyên chỗ.

"Tiểu An, mọi sự có thể nhất định phải coi chừng a!"

Triệu An chỉ cảm thấy thân thể chợt nhẹ, kịch liệt sức gió thổi tới trên mặt của hắn, chà xát được trên mặt hắn đau nhức. Xuống xem xét, phát hiện trên đùi của mình chẳng biết lúc nào bị dán lên một trương màu vàng phù lục, từ từ phương phương, thượng diện dùng chu sa viết xem không hiểu ký hiệu.

Lúc này hán thân ở đám mây, trên không trung cấp tốc phi hành, một bên Cố Dật Minh dắt díu lấy hán, dưới thân mọi người biến thành nguyên một đám chấm đen nhỏ, phi tốc hướng đi động về phía sau.

Lăng Kiếm Tông. . .

Tầng mây dày đặc che đầy ánh mắt, Lăng Kiếm Tông cùng Triệu Lam thân ảnh ầm ầm tiêu tán, lại nhìn không thấy, mà Triệu An cũng chính thức mở ra một đầu dài đằng đằng tu tiên đường.

Lúc này, Triệu An người tại giữa không trung, bắp chân có chút phát run, nhưng là nhưng trong lòng kích động không thôi.

Đã bay, thật sự đã bay!

Tuy nhiên không phải Ngự Kiếm phi hành, tuy nhiên không phải mình tại phi, thế nhưng mà bên cạnh vẫn cùng đám mặt Cương Phong, lại là thật sự, lúc này phi ở giữa không trung, càng nhiều nữa ngoại trừ hưng phấn cùng kích động bên ngoài, còn có một tia kinh hãi.

Đứng trên không trung, nhìn qua dưới chân, chừng mấy trăm dư cái lớn nhỏ núi non, bích sắc như giặt rửa, đậm nhạt thích hợp, phương xa hoàng hôn hàm huy, cảnh sắc ngàn vạn tráng lệ, cùng mục khó nói hết.

Triệu An hai mắt tham lam nhìn xem bốn phía, không chỉ đối với thành tiên sự tình càng thêm kiên định, đối với trên đùi chính là cái kia màu vàng phù lục cũng là nhớ thương.

"Đợi ta lấy thêm mấy cái phù lục, lần sau trở lại Lăng Kiếm Môn thời điểm cho các sư đệ chơi đùa, lại để cho bọn hán cũng kích thích kích thích."

Trộn vện đã qua hai canh giờ, Triệu An mới cảm thấy dưới chân tốc độ rõ ràng chậm lại, cúi đầu xem xét, trên đùi phù lục không gió tự cháy, đã là thiếu đốt hơn phân nửa.

Đón lấy, Triệu An thấy hoa mắt, thân thể một cái lao đảo, thẳng tắp hướng về mặt đất rơi đi, bất quá cũng may Cố Dật Minh hai tay kịp thời đỡ hán, không để cho hán té ngã.

Ngẩng đầu, hiện ra ở Triệu An trước mặt, là một chỗ tựa như thế ngoại đào nguyên tiên cảnh, non xanh nước biếc, Thanh Điều giương cánh, tiếng gió thổi qua, truyền đến lá trúc sà sạt tiếng vang.

Trước mặt là một đầu đá cuội trải thành dãy núi đường nhỏ, tả hữu hai bên kỳ thạch quái thụ chỗ nào cũng có, cuối con đường nhỏ, là mọi chỗ trong mây mù tinh xảo lâu các, tại tầng mây trong ầm ầm như hiện, tản ra ngọc thạch giống như hào quang, xem Triệu An nhìn thẳng mắt.

Tại đây là Vân Hải Tông ngoại bộ sơn môn chỗ.

"Người đến dừng lại."

Một tiếng nhẹ âm từ đằng xa hư vô bên trong truyền đến, thanh âm kia nghe tuy nhiên tuy nhẹ, nhỏ, thế nhưng mà nghe lại cực kỳ rõ ràng, phảng phất có người dán bên tai nói chuyện một loại.

"Vị này chính là Lăng Kiếm Môn đề cử Triệu An, thỉnh sư huynh Khai Sơn Môn cho đi." Cố Dật Minh nói xong, một bên từ trong lòng móc ra một khối ngọc giản, hướng về thanh âm truyền đến phương hướng quơ quơ.

Sau một khắc, Triệu An rõ ràng cảm giác được có một ánh mắt tại trên người mình quét vài vòng, ánh mắt kia tuy nhiên lại để cho hán không thoải mái, nhưng lại không có ác ý.

"Nhập ta tông môn, cần khảo thí tư chất, chỉ có phù hợp tư chất chi nhân, tài năng trở thành tông môn đệ tử." Thanh âm truyền đến.

"Thỉnh sư huynh khảo nghiệm." Triệu An không dám vô lễ, cung kính trả lời một câu.

Sau một khắc, thần kỳ một màn đã xảy ra, chỉ thấy trong hư không bỗng nhiên bắn ra một đạo kim quang, lọt vào Triệu An trong cơ thể, một hơi về sau, thanh âm kia đạo,

"Tư chất bình thường, có thể nhập Thanh Vân hệ."

Chương 6: Đi vào Thanh Vân

Vân Hải Tông tông môn ở dưới chân núi, Triệu An về mặt bàng hoàng, không biết nên đi phương nào.

Từ khi cái thanh âm kia đưa hân phân phối đã đến Thanh Vân hệ về sau, Cổ Dật Minh liền đem hân dẫn tới một cái đỉnh núi, rồi sau đó Phi Thiên ly khai, lưu hân một người lúc này.

Xem lên trước mặt tiền cảnh chỉ sắc, ngay tại Triệu An đang lo không biết đi đâu thời điểm, bỗng nhiên, tiền phương của hân xuất hiện một người, người nọ đang mặc màu xanh đạo bào, về mặt hiền lành.

"Triệu An sư đệ, tại hạ Thanh Vân hệ Lâm Tinh Thần, đặc tới đón người đi Thanh Vân hệ. Bởi vì tại hạ nhập môn so sánh sớm, người có thể bảo ta một tiếng đại sư huynh."

Triệu An sững sờ, từ nhỏ đến lớn cho tới bây giờ đều là người khác gọi hân "Đại sư huynh", hiện tại đột nhiên toát ra một người, lại để cho hân gọi "Đại sư huynh", trong khoảng thời gian ngắn hân còn có chút không thích ứng, bất quá Triệu An hay vẫn là cung kính nói, "Triệu An bái kiến đại sư huynh."

Lâm Tinh Thần mỉm cười, tay phải tại phía trước một bên, làm ra một cái "Thỉnh" tư thế, lập tức thân hình khê động, tại Triệu An phía trước dẫn đường, Triệu An bước chân đạp mạnh, theo sát phía sau.

"Sư đệ, người mới tới tông môn có rất nhiều sự tình không rõ, Vân Hải Tông dùng vân vi danh, chia làm bốn cái phe phái, theo thứ tự là Xích Vân hệ, Hoàng Vân hệ, Tử Vân hệ cùng Thanh Vân hệ, người ta đều là Thanh Vân hệ nhất mạch."

"Cái này bốn cái phe phái bên trong, dùng Xích Vân thế lực không lồ nhất, hôm nay Vân Hải Tông nội môn đệ tử bên trong, mười người có thể có chín người đều thuộc về Xích Vân hệ, tiếp theo tựu là Hoàng Vân, cuối cùng thì là Tử Vân, tại mấy năm trước nội môn đệ tử trong khảo hạch, thành công tiến vào nội môn đệ tử."

"Cái kia Thanh Vân hệ đâu rồi?" Triệu An mở miệng hỏi.

Lâm Tinh Thần than khê, cười khổ lắc đầu, đạo, "Đến nay không một người. Tử Vân bên trong, ta Thanh Vân hệ thực lực yếu nhất, tông môn sinh hoạt người lựa ta gạt, về sau người sinh tồn tại tông môn bên trong, định phải cẩn thận, đối với những phái hệ khác đệ tử, vạn không được trêu chọc."

Hai người cong cong quần quần đi hồi lâu, đồng một chuyến tây một chuyến, trước mắt đột nhiên sáng ngời, một cái màu xanh biếc sinh cơ bạt đạo tiểu sơn cốc xuất hiện tại Triệu An trước mắt.

Phảng phất đối diện đáp lời Thanh Vân hệ danh tự, cái này hết thấy tất cả đều là nhân nhạ xanh đậm sắc, dưới ánh mặt trời chiếu xạ óng ánh hào quang, gọi người nhìn trong nội tâm nói không nên lời thoải mái dễ chịu thoải mái.

"Triệu sư đệ, người đi theo ta." Lâm Tinh Thần mở miệng nói.

Trên đường đi, Triệu An nhìn thấy vô số mặc màu xanh đạo bào tông môn đệ tử, hoặc là tại nguyên chỗ đá tọa thổ nạp, hoặc là hai hai tỷ thí với nhau, rậm rạp chằng chịt, chừng vạn người.

"Sư đệ người cũng thấy đấy, ta Thanh Vân hệ đệ tử nhân số rất nhiều, dĩ vãng Tử Vân hệ cùng Thanh Vân hệ còn có thể thoáng sánh vai, nhưng là từ lần trước Tử Vân hệ xuất hiện một gã nội môn đệ tử về sau, Tử Vân hệ địa vị nước lên thì thuyền lên, cho nên một ít tông môn chú trọng mất đệ tử, cũng tựu tất cả đều quét đến Thanh Vân Tông tại đây, nhân số cũng nhiều hơn." Lâm Tinh Thần vừa nói, một bên bên cạnh liếc trông mắt lườm lườm Triệu An.

Triệu An sắc mặt bình tĩnh, có thể nhưng trong lòng lạnh lùng cười cười, tự vừa mới gặp lần đầu tiên thời điểm, hân tựu đã nhận ra Lâm Tinh Thần đang âm thầm quan sát hân, cho dù trên đường đi, Lâm Tinh Thần đối với hân có chút ân cần cùng chiếu cố, thế nhưng mà hân cảm giác, cảm thấy cái này sư huynh không hề giống biểu hiện ra chứng kiến như vậy thiện ý.

Lâm Tinh Thần mang theo Triệu An quanh đi quần lại hồi lâu, rốt cục tại một chỗ cực kỳ vắng vẻ địa phương ngừng lại, đạo, "Triệu sư đệ, từ nay về sau cái này sẽ là của người chỗ ở. Bởi vì đại bộ phận đệ tử đều tại trong trụ sở của mình tu hành, cho nên môn phái quy định, trừ phi chủ nhân chính mình đồng ý, nếu không bất luận kẻ nào không được tự tiện xông vào người khác xứ sở."

Triệu An ánh mắt lóe lên, "Sư huynh, người xác định đây chính là ta trụ sở?"

Sơn mạch bên cạnh, vách đá chi bên cạnh, một cái hiện đầy rêu xanh cùng mạng nhện tới như mực sơn động xuất hiện tại Triệu An trước mặt, thoáng đến gần sẽ nghe thấy được một hồi mực nát mùi hôi thối, phảng phất sơn trong động tràn đầy động vật phân và nước tiểu cùng thi cốt hải cốt.

Như vậy địa phương, có thể ở lại người?

Lâm Tinh Thần sắc mặt như thường, gật gật đầu, đạo, "Đúng vậy, Triệu sư đệ, cái này sẽ là của người chỗ ở."

"Có thể ta thấy thế nào những người khác trụ sở đều là trúc xá, kém cỏi nhất cũng là nhà gỗ, vì sao đến ta cái này biến thành sơn động?" Triệu An bình thần mà hỏi, thế nhưng mà sắc mặt lại mang theo một tia hàn ý.

Lâm Tinh Thần ngược lại cũng không giận, y nguyên mặt mũi tràn đầy hiền lành, đạo, "Không có cách nào, Triệu sư đệ ngươi cũng nhìn thấy, Thanh Vân hệ đệ tử thật sự quá nhiều, sở hữu xứ sở đều bị trụ đầy rồi, hiện tại không lấy chỉ có tại đây, nếu là sư đệ không muốn, đại có thể đi tìm tông môn trưởng lão tự hành an bài."

Triệu An ánh mắt lóe lên, trầm mặc nửa khoảnh, đạo, "Hết thầy cần tuân sư huynh an bài."

Mới tới tông môn, hẳn đối với hết thầy đều không biết, cũng không muốn nhiều gây chuyện, cũng thật sự không cần phải vì một cái trụ sở, tự cùng Đại sư huynh của mình cãi lộn kết thù kết oán.

Gặp Triệu An vui vẻ đáp ứng, Lâm Tinh Thần trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, có thể lập tức lại khôi phục bình thường, tay phải vung lên, không biết từ chỗ nào biến ra hai bộ quần áo, một quyển sách nhỏ cùng một cái túi tiền, giao cho Triệu An.

"Đây là Thanh Vân hệ đệ tử mặc quần áo, sách nhỏ là tông môn tu luyện Sơ cấp bí tịch, trong bao vải có mười miếng Linh Thạch, những điều này đều là đưa cho ngươi."

Ngưng Khí Quyết.

Triệu An hai mắt tỏa sáng, tâm cơ hồ kích động nhảy ra, sách nhỏ bên trên ba cái giai thể chữ nhỏ rơi vào trong mắt, nếu không là trở ngại Lâm Tinh Thần ở đây, hẳn chỉ sợ tại chỗ muốn mở ra tu luyện.

"Tông môn môn đệ tử tại nhập tông thời điểm, đều cũng tìm được mười miếng Linh Thạch, Linh Thạch tại Tu Chân giới tự tương đương với các ngươi trên thế gian ngân lượng, ngươi có thể dùng Linh Thạch tới mua tài nguyên, đổi lấy đan dược, tiến hành giao dịch."

"Tông môn bên trong, vô luận là ai, chỉ cần đạt tới Ngưng Khí bốn tầng có thể tiến vào Phong Lô đài tiến hành thí luyện, chỉ cần ngươi cho là mình đạt đến nhất định được thực lực, có thể tham gia nội môn đệ tử khảo hạch." Lâm Tinh Thần ôn hòa cười cười, nói tiếp, "Thanh Vân hệ yên lặng mấy trăm năm, vì huynh rất hi vọng ngươi có thể trở thành Vân Hải Tông khai tông đến nay, cái thứ nhất trở thành nội môn đệ tử Thanh Vân hệ đệ tử."

Vừa mới đi vào sơn động, Triệu An tự nhướng mày, hai tay gắt gao bịt lấy cái mũi, suýt nữa nhỏ ra.

Ấn mở cây đốt lửa, chỉ thấy sơn động trên mặt đất hiện đầy một mảnh dài hẹp thật sâu leo ngắn, giống như Cự Mãng qua lại leo qua, tựa hồ tại đây trước kia là một cái xà động, tùy tiện đi đến hai bước, lòng bàn chân đều chạm được một đồng tán toái xương cốt, hoặc lớn hoặc nhỏ, hoặc thô hoặc mảnh, y theo xương cốt số lượng đến xem, chết tại trong sơn động này động vật vô số kể.

Càng đi vào trong, Triệu An đã cảm thấy huyết tinh hương vị càng ngày càng nặng, xuất phát từ lãnh ý cùng đề phòng, Triệu An rút ra trong tay Tam Phạm kiếm, toàn thân mỗi một tác thần kinh đều kéo căng quá chặt chẽ, trong bóng tối, toàn bộ chú ý lực đều đặt ở hai mắt phía trên, đem sở hữu tóc độ thả chậm gấp trăm lần, chỉ cần bốn phía có bất kỳ động tĩnh gì, hẳn tự tùy lúc rút ra kiếm, chặt đứt hết thầy!

May mà, không biết là phía trước trong động ở lại Cự Thú đã chết đi, hay vẫn là lúc này ở bên ngoài đi săn chưa có trở về, trừ đi một tí tàn toái cốt cách cùng huyết nhục mảnh vỡ, không có bất kỳ vật còn sống tồn tại, thế nhưng mà trong lòng hắn, lại đối với trên mặt đất cái kia vừa thô vừa to xà hình leo ngắn cực kỳ kiêng kỵ.

Trộn vụn bỏ ra năm ngày công phu, Triệu An mới đưa huyết động một chút thu thập sạch sẽ, vì an toàn đề đạt được mục đích, hắn vẫn còn huyết động trước bày ra vài đạo bày rập, phòng ngừa có dã thú qua lại.

"Thiên địa chi đạo, thủ dương ôm âm, vạn vật linh trường, dùng khí ngự đi, hình khí hợp nhất. . ."

Vừa mới thu thập xong trong sơn động, Triệu An tự không thể chờ đợi được khoanh chân ngồi trong sơn động, nhìn xem phiên đầu rải rác con số, tâm kích động đều muốn nhảy ra!

"Cái này là tu tiên công pháp. . . Chỉ là liếc mắt nhìn, đều cảm thấy có loại dâng vãn giá vũ cảm giác."

Triệu An hai mắt càng ngày càng sáng, tiếp tục lật xem bắt tay vào làm bên trong đích sách nhỏ, quên thời gian, quên thân ở tại tạng ô buồn nôn trong sơn động, thẳng lật xem vài lần, mới không nỡ đem sách nhỏ buông.

Đem trong ngực cái kia bản chỉ quái Thần Tiên sách nhỏ xuất ra, nhẹ nhàng phóng ở bên cạnh, Triệu An hít sâu một hơi,

"Trên sách nói, phạm tu tiên tắc đạo, trường sinh không cuối cùng người không có không trải qua gian nan khổ khổ, ngàn cướp trăm khó mà thành người, ta hướng tới tu đạo mấy năm không có kết quả, sáng nay cơ hội ở bên, là lại khổ khó hơn nữa, ta cũng muốn tắc đạo tu quả, mới không có phụ chính mình!"

Nặng nề vuốt ve tự nói khổ hãy theo bạn tại chính mình bên cạnh, bị lật xem trang web cuốn bên cạnh Thần Tiên chỉ quái sách nhỏ, Triệu An ánh mắt lộ ra cuồng liệt quang mang!

Chương 7: Sơ đập tiên đồ

"Lại là này sao điểm? Coi như là một đứa bé con làm bên trên một ngày, đều so người cùi lừa bỏ nhiều lắm."

Vân Hải Tông một chỗ nhà gỗ bên cạnh, một gã đang mặc áo bào xanh mặt đỏ đạo nhân, cau mày xem lên trước mặt một ít mạng cùi hỏa, trên mặt lộ ra xem thường chỉ sắc.

Triệu An này dạn mặt dày đứng ở một bên, đạo, "Sur huynh, ta từ nhỏ thân thể tự không tốt, những cùi này đã là sư đệ cực hạn."

Nháy mắt, Triệu An đã tại Thanh Vân hệ sinh sống một tháng, Vân Hải Tông sinh hoạt cùng thế gian tông môn không có gì bất đồng, ký danh đệ tử mỗi ngày muốn làm tốt tương ứng nhiệm vụ về sau, tài năng tự do chỉ phối thời gian, tiến hành tu luyện. Chỉ có trở thành nội môn đệ tử, tài năng chuyên tâm hưởng thụ tông môn tài nguyên, tâm không không chuyên tâm tu luyện.

Mà mỗi tên ký danh đệ tử gánh chịu công tác cũng bất đồng, Triệu An gánh chịu, tự là đồn cùi.

"Cực hạn?" Mặt đỏ đạo nhân cực kỳ xem thường nhìn một chút Triệu An, đem đồng kia ít đến thương cảm cùi lừa ném sang một bên, sau đó tại một trang giấy bên trên đã viết cái gì, đạo,

"Quy củ tông môn, làm bao nhiêu, ăn bấy nhiêu, đây chính là cơm của người ngày hôm nay." Nói xong, mặt đỏ đạo nhân đem tờ giấy kia ném tới Triệu An trên mặt, đạo, "Người nếu là lại chém những này, đối cũng chết đối người."

Triệu An cẩn thận đem giấy cất kỹ, bỏ vào trong túi trữ vật, cùng mặt đỏ đạo nhân lại nói vài câu cười làm lạnh, sau đó đi tạp dịch chỗ, xuất ra vừa mới mặt đỏ đạo nhân ghi giấy, tùy tiện lĩnh đi một tí lương khô, một khắc không ngừng hướng chính mình son động tiến đến.

Nhìn xem Triệu An ly khai bóng lưng, mặt đỏ đạo nhân gắt một cái, xem thường đạo, "Thật sự là si tâm vọng tưởng, mỗi người vừa tới thời điểm thậm chí nghĩ tu tiên đắc đạo, chắc chắn chắc, nếu là thật sự có dễ dàng như vậy, Đạo gia ta cũng sớm thành tiên rồi. . ."

Theo tạp dịch chỗ đến Triệu An son động nhìn xem rất gần, nhưng là chân chính đi lại cực xa. Hai bên cảnh sắc tuy nhiên Thanh Sơn xa lông mày, Lâm Hải ngưng tụ, thế nhưng mà Triệu An lại Vô Tâm quan sát, chỉ là một lòng chạy son động, nghĩ đến nhanh chút ít tu luyện.

Ở chỗ này, chỉ có làm việc mới có thể có cơm ăn, bởi vì tông môn trong phần lớn người cũng không thể Tích Cốc, cho nên đồn cùi gánh nước cái này sống, tự nhiên cần phải có người đi làm, có thể nếu là người làm không đủ, ăn đồ vật cũng sẽ tương ứng giảm bớt.

Rất nhiều người không thể chịu đựng được đói bụng tu hành, chỉ có thể đem phần lớn thời giờ đều dùng để hoàn thành tông môn việc vặt vãnh. Mà Triệu An một lòng nhào vào tu tiên bên trên, tự nhiên không cách nào cam lòng lãng phí thời gian, mỗi ngày rồi rãnh liền ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, đối phó rồi sự tình.

Cũng may lúc trước hắn tại Lăng Kiếm Môn thời điểm, cũng thường xuyên cho mình đánh chút ít món ăn dân dã, hơn nữa cặp mắt của hắn có thể đem tốc độ thả chậm gấp trăm lần, cho nên chỉ cần là hắn nhìn chăm chăm vào con mồi, có rất ít có thể theo hắn thuộc hạ đào thoát.

Thời gian ngày từng ngày trôi qua, Thanh Vân hệ sinh hoạt tuy nhiên đơn điệu, nhưng lại tự do, chỉ cần người không đi chủ động trên chọc người khác, trên cơ bản không có người tới chủ động đến gần, mỗi người đều tại cố gắng tu luyện, đề cao tu vi của mình, y theo người bên ngoài xem ra, chỉ cảm thấy cái này tông môn nhân tình có chút lạnh tình nhạt nhẽo, đệ tử tâm đó cả đời không qua lại với nhau.

Đối với cuộc sống như vậy, Triệu An nói không nên lời ưa thích, cũng nói không nên lời chán ghét.

Hắn đồng dạng là từ tông môn trong đi ra, có thể hiểu được những người này tâm tư, muốn tại to như vậy tông môn trong sinh tồn được, thực lực là trọng yếu nhất, không có thực lực, lại đại nhân tình cũng đều là trên giấy nói suông, chỉ có cường giả, mới có nhân tình.

Bất quá, tại đây cuối cùng là không có sau lưng tin đồn cùng châm chọc khiêu khích, thật ra khiến lỗ tai của hắn thanh tịnh không ít.

"Trên sách nói, chỉ có tới trước đạt Ngưng Khí một tầng, cảm nhận được linh khí, mới xem như chính thức va chạm vào tu tiên cánh cửa, thế nhưng mà một tháng đều đi qua, ta như thế nào còn không có cảm nhận được chút nào khí cảm?"

Bàn suôi ngồi trong son động, Triệu An đem ăn thừa xương gà ném ở một bên, nhíu mày nhìn xem trên đùi cái kia bản lật ra không biết bao nhiêu lần sách nhỏ, trên mặt lộ ra một tia hoang mang.

Linh khí, là tu luyện trụ cột, càng là ngày sau thăng cấp bảo đảm

Mà cái này Ngưng Khí một tầng, càng là tu chân trên đường đạo thứ nhất cửa khẩu, tu tiên đại đạo, đường xá xa xôi, cửa khẩu vô số, mà cái này một đạo quan, tựu là linh hội khí cảm, đạt tới Ngưng Khí một tầng.

Cái này cửa khẩu mặc dù nhỏ, tuy nhiên lại ngăn cản cơ hồ hơn phân nửa thành người, cả đời dừng lại tại tiền lộ bên ngoài.

Một lần nữa đem Ngưng Khí Quyết từ đầu tới đuôi lật xem một lần, Triệu An lần nữa hai mắt nhắm lại, đem sở hữu tinh lực toàn bộ dùng tại cảm ngộ linh khí bên trên.

Một ngày, hai ngày, ba ngày. . . Trọn vẹn đã qua hai tháng.

Hai tháng này đến, Triệu An mỗi ngày chỉ là tượng trưng đi chém chút ít củi, ứng phó rồi sự tình, mà đem phần lớn thời giờ tất cả đều dùng trên việc tu luyện, một ngày này, Triệu An đang gõ ngõ, đột nhiên, hần thân thể chấn động, tứ chi tại trong nháy mắt nhúc nhích, như là bị vô hình dây thừng trói chặt một loại, ti không thể động dậy chút nào.

"Chẳng lẽ ta tẩu hỏa nhập ma không thành. . ." Triệu An trong nội tâm hoảng hốt, sau lưng toát ra một tầng mồ hôi lạnh, từ nhỏ hần chỉ thấy nhiều hơn Lăng Kiếm Môn đệ tử tẩu hỏa nhập ma sự tình, lúc này thân thể rồi đột nhiên phát sinh biến đổi lớn, Triệu An tự nhiên liền liên tưởng đến tẩu hỏa nhập ma bên trên.

Ngay sau đó, Triệu An cảm giác thân thể càng ngày càng nhẹ nhàng, sáu một khắc, một tia Linh lực tại trong cơ thể hần chợt lóe lên, Triệu An giật mình, lập tức ánh mắt lộ ra thần sắc kích động. Hần tí ti cầm lấy Ngưng Khí cuốn, cả người cơ hồ cao hứng đại kêu ra tiếng.

Ba tháng, suốt ba tháng, hần ngày đêm không ngớt, mất ăn mất ngủ, không biết đem cái kia Ngưng Khí cuốn lật xem bao nhiêu lần, lúc này mới luyện ra đệ nhất ti khí tức. Cho dù cái kia khí tức yếu ớt như tơ, tuy nhiên lại đại biểu cho hần đã một cước bước vào tiền đồ đại môn, ngày sau không lo sẽ không thành công!

Thời gian lần nữa thời gian dần qua chảy qua, Vân Hải Tông quanh năm như xuân, không có bốn mùa biến hóa, Triệu An mỗi ngày phần lớn thời giờ đều muốn chính mình quan trong son động, Nhật Nguyệt thay đổi liên tục, tinh thần biến đổi, dải Triệu An theo trong son động mở hai mắt ra thời điểm, cái cảm bên trên đã dài ra một tầng thô sáp gốc râu cằm.

"Thiên địa hợp khí, vạn vật tự sinh, tự như Nhật Nguyệt, cuối cùng giống như vô cùng. . ."

Triệu An trong miệng nhẹ giọng thì thảo mấy câu nói đó, sau đó lần nữa hai mắt nhắm lại, những này qua đến nay, hần cảm thụ được trong cơ thể linh khí càng phát ra ôn hòa nồng đậm, so với trước không biết muốn nồng hậu dày đặc bao nhiêu, hần dựa theo Ngưng Khí Quyết thượng diện biện pháp, đem về này linh khí không ngừng lan tràn toàn thân, tại tứ chi bách hài bên trong chậm rãi lưu chuyển.

Đột nhiên, Triệu An trong cơ thể oanh một tiếng nổ mạnh, những linh khí kia bỗng nhiên hóa thành một đạo mát lạnh thích người chảy nhỏ giọt Thanh Lưu, như có như không, theo hần thổ nạp trong người vận chuyển, trong nháy mắt tựu tràn ngập toàn thân, ngay ngắn hướng tuôn hướng huyết mạch của mình bên trong.

Cùng lúc đó, đại lượng màu đen dơ bẩn chi vật theo Triệu An toàn thân trong lỗ chân lông bài tiết mà ra, quần áo cũng bị dính tại làn da bên trên, thế nhưng mà Triệu An chẳng những không có cảm thấy nửa phần không khỏe, ngược lại từng cái lỗ chân lông đều giãn ra, hưởng thụ vô cùng.

Triệu An gắt gao cầm lấy trong tay Ngưng Khí Quyết, thân thể kịch liệt run rẩy, trong mắt tuôn ra cuồng hí chi ý.

Ngưng Khí một tầng!

Hần có thể cảm giác được, tại vừa mới một khắc này, hần phảng phất có thể cùng thiên địa vạn vật tiến hành nói chuyện với nhau, lá cây sần sật thanh âm, chim thú bò sát thanh âm, gió thổi qua bùn đất thanh âm, cho dù hần thân ở trong son động, thế nhưng mà thần trí của hần nhưng có thể cảm nhận được phương viên một dặm đích sự vật.

"Cái này là Ngưng Khí một tầng? ! Thật sự quá thần kỳ!"

Triệu An vui vô cùng, hưng hăng rất nhanh nắm nắm, kích động tại chỗ nhảy dựng lên. Cái này nhảy dựng, trên người tạng ô lập tức phát ra gay mũi tanh hôi chi ý, khó nghe vô cùng, Triệu An chính cao hứng lấy, tuy nhiên lại thật sự chịu không được loại này tanh hôi hương vị, chạy ra đi nhảy vào trong sông, thống thống khoái khoái tắm rửa một cái, cả người sáng khoái tinh thần, nhẹ nhõm vô cùng.

"Không biết nếu như ta hiện tại nếu là dùng Vân Hải Tông Ngưng Khí Quyết đến thi triển Lăng Kiếm Môn kiếm thuật, hội là hiệu quả như thế nào." Triệu An trong đầu bỗng nhiên linh quang khê động, tuy nhiên hần chưa từng nguyên vẹn vũ qua một bộ kiếm pháp, thế nhưng mà dù sao nhiều năm mưa dầm thấm đất, một ít cơ bản kiếm chiêu hay vẫn là hội.

Nghĩ vậy, Triệu An một bả rút ra Tam Phạm kiếm, trầm ngâm sau một lát, dùng Ngưng Khí Quyết linh khí rót vào cánh tay phải của mình, tay phải vung lên, tùy tùy tiện tiện làm một cái khởi kiếm thức.

Oanh!

Một tiếng nổ vang, cách đó không xa một khối tảng đá lớn bỗng nhiên chia năm xẻ bảy, trực tiếp hóa thành một đồng bụi, hất vấy trên mặt đất.

Ngay tại vừa mới một khắc, giữa không trung xuất hiện mấy trăm đạo Kiếm Ảnh, hư hư thật thật, nhanh đến gọi người không thể thấy rõ, những Kiếm

Ảnh kia trong không khí im ắng mà yên tĩnh, hoàn toàn nghe không được một tia thanh âm, trùng trùng điệp điệp giảo sát lên trước mặt không khí gọn sóng, đọng vào trên hòn đá, đem hòn đá nát bấy.

"Cái này. . . Cái này cũng quá nhanh rồi. . . !"

Triệu An giật mình xem lên trước mặt hết thầy, kinh ngạc nói không ra lời.

Kiểm thuật một đạo, nhất chú ý kỳ quỷ rất nhanh, chiêu thức hay thay đổi, Xuất Thần Nhập Hóa, khó lòng phòng bị. Lăng Kiếm Môn càng là chú ý xuất kiếm vô ảnh, thân như quỷ魅, bởi vì huy kiếm tốc độ cực nhanh, cho nên tại thi kiếm thời điểm, hội bỗng nhiên huyền hóa ra mấy cái hư ảnh ảo giác, mà hư ảnh ảo ảnh như là phân thân, rồi lại kiếm kiếm có đủ sát chiêu, lúc đối địch thật thật giả giả, như là Quỷ Ảnh.

Có thể là vừa vặn hấn dùng Ngưng Khí Quyết thi triển Lăng Kiếm Môn kiếm pháp thời điểm, chỉ là vô cùng đơn giản một cái khởi kiếm thức, dĩ nhiên cũng làm đạt đến như thế tốc độ cùng Kiếm Thế.

"Xem ra cái này Ngưng Khí Quyết không những được tôi thân tủy tủy, còn có thể đề cao kiếm pháp tốc độ cùng uy lực." Triệu An giật mình nhìn xem trong tay Tam Phạm kiếm, trong lòng dâng lên một tia cuồng hi.

Kiểm chi một đường luôn luôn cực hạn, chỉ cần một đến cực hạn, trừ phi có đại cơ duyên cùng đại Tạo Hóa, nếu không xuất kiếm tốc độ cùng uy lực chỉ có thể đến tới gần cùng xiềng xích, không tiếp tục pháp đột phá.

Mà hấn chỉ là Ngưng Khí Quyết phối hợp một cái đơn giản thức mở đầu, cũng đã làm ra hiệu quả như vậy, nếu là thi triển Lăng Kiếm Môn kiếm pháp, liền hấn đều không thể tưởng tượng này sẽ là một cái như thế nào đáng sợ tồn tại.

Càng làm hấn cảm thấy giật mình, là hấn hai mắt vậy mà cũng theo hấn tu vi tăng trưởng, mà đã có càng mạnh hơn nữa thừa nhận chi lực.

Dĩ vãng chỉ cần sử dụng hai mắt thời gian hơi trường, hấn sẽ đầu đau muốn nứt, hai mắt thấy không rõ thứ đồ vật, cơ hồ muốn mù mắt đồng dạng, thế nhưng mà ở đẳng kia linh khí ngưng tụ ra trong nháy mắt, hấn phảng phất cảm thấy hấn thao túng tốc độ năng lực vậy mà lại tăng lên, hơn nữa thừa nhận năng lực cũng so sánh phía trước muốn cướp rất nhiều.

"Nếu như ta có thể đạt tới Ngưng Khí hai tầng, có thể thử đi học tông môn đại Ngũ Hành chi thuật, nếu là đã đến Ngưng Khí năm tầng, có thể học tập cái kia tại bầu trời phi hành chi pháp." Triệu An hô hấp dồn dập, trái tim nhanh nhảy, hai tay nhẹ nhàng ở đẳng kia bản từ nhỏ tự đi theo trên người hấn Thần Tiên chí quái tiểu thuyết bên trên vuốt phẳng, phảng phất sau một khắc hấn cũng đã đắm nát trên thân kiếm, Đẳng Không mà đi, hai mắt lộ ra hưng phấn chi ý.

"Ta mặc dù tư chất bình thường, nhưng là cần có thể bỏ kém cỏi, chỉ cần ta một mực không buông bỏ, tự nhất định sẽ có thành công một ngày!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tự hành sinh tồn

Vân Hải Tông nội, một tòa cao trong các, có hai người mặt hướng ngồi đối diện, giúp nhau đánh cờ.

"Trông mong trăm năm, có thể rốt cục chờ đến người xuất quan, lần này người nếu không theo giúp ta giết cái tân húng, người tự mơ tưởng lại để cho Chu Trạch thời gian sống khá giả!" Một gã lão già tóc bạc tay phải vể lên một quả cờ đen, trầm tư một lát, trùng trùng điệp điệp cờ tướng từ nện ở quân cờ trên bàn.

Lão già kia râu tóc bạc trắng, tóc trắng phiêu tán, cái trán tằm đỏ tron bóng ản ản có xuất trần cảm giác, phong độ tư thái tuần lãng, có chút xuất trần.

Chỉ là người này chẳng biết tại sao, vừa đến quân cờ trên bàn, tự toàn thân đàng đàng sát khí, phảng phất muốn cùng đối diện chi nhân dốc sức liều mạng một loại, nghiêng răng nghiêng lợi, nửa phần khí độ đều không có.

"Đánh không lại ta tự đi khi dễ đồ đệ của ta, người còn muốn mặt không muốn!" Đối diện trung niên nhân vẻ mặt bất đắc dĩ, nhìn xem đối diện hải đồng giống như lão già, nhẹ khề thờ dài một hơi. Hấn nhìn về phía trên qua tuổi bốn mươi, tướng mạo phi phàm, luận niên kỷ làm lão già nhĩ tử đều dư xài, chỉ là chẳng biết tại sao, tại đối mặt lão già thời điểm, lại như là nhìn qua văn bối của mình, vẻ mặt không thể làm gì.

Trung niên nhân này, đúng là Vân Hải Tông tông chủ Thẩm Khoáng, mà lão già kia thì là tông môn Đại trưởng lão, Thẩm Khoáng đích sư đệ —— Vân Hải Tông Kỳ trưởng lão.

"Ta nghe nói, gần đây Thương Hư Phái thu một gã Thủy linh căn nữ đệ tử, nhập môn gần ba năm công phu, cũng đã trùng kích đã đến Ngưng Khí bốn tầng tu vi, tốc độ tu luyện cực nhanh, quả thực phi nhân đảm chiêu." Thẩm Khoáng nói. "Không chỉ như vậy, thậm chí Linh Ẩn Phái gần đây cũng tuyển nhận ba gã tư chất phi phàm đệ tử, rất có quật khởi xu thế."

Ở dưới chân núi, tiếng chuông lần nữa gõ vang.

Thẩm Khoáng hai hàng lông mày co rút nhanh, tay phải nắm bắt quân cờ, vẻ mặt sầu lo.

"Ta Vân Hải Tông tuy nhiên thế lực lớn nhất, ưu tú đệ tử đồng dạng không ít, thế nhưng mà giống như vậy tư chất xuất chúng đệ tử lại tiên thiếu, quả thực là chuyện ăn năn."

"Được rồi được rồi, nhìn người cái kia vẻ mặt tiếc hận bộ dạng, Thương Hư Phái, Linh Ẩn Phái thiên tài càng lợi hại cũng không sánh bằng bảo bối của người đồ đệ Chu Trạch, có Chu Trạch tại, Vân Hải Tông sớm muộn gì hội quật khởi tại Trung Châu Tứ đại tiên môn." Kỳ trưởng lão vuốt vuốt chòm râu, lần nữa đặng đặng sát khí rơi xuống một chữ.

"Thiếu người còn biết Chu Trạch là chúng ta tông môn hi vọng, người cũng có chút trường bối bộ dạng, không có việc gì nhiều dạy bảo dạy bảo Chu Trạch." Thẩm Khoáng tiết mục trong lộ ra một tia thần sắc lo lắng, đạo, "Cái đứa bé kia thiên tính quá mức thuần lương, lại quanh năm một mình một người, tâm tư đơn thuần, rất dễ bị lừa, như vậy tính tình tại đây Huyết Hải đảo ảnh Tu Chân giới thật sự khó có thể sinh tồn."

"Có thể hết lần này tới lần khác cũng là như thế này tính tình, tài năng tâm không không chuyên tâm, tốc độ tu luyện kinh người như thế." Kỳ trưởng lão chậm rãi nói.

"Cạch!"

Trầm trọng tiếng chuông tự chân núi bên ngoài xa xa truyền đến, Kỳ trưởng lão chấp quân cờ tay một châu, đạo, "Tiên Ma chi tranh đã qua trăm năm, trải qua cái này trăm năm tu dưỡng, Ma Đạo đã có ẩn ẩn nấp muốn ra xu thế, chúng ta lần này tại thế gian thu đồ đệ, cũng là vì lại để cho thế nhân biết rõ ta Tiên đạo tồn tại, chớ để bị những Ma Đạo kia đầu độc đi."

Lạc tử thanh âm quanh quần tại khắp lầu các, tầng mây trùng trùng điệp điệp, gió thổi trúc tiếng vang, nghe tại trong lòng, tức nhiều nhân tâm, lại tĩnh suy nghĩ, động tĩnh phân loạn chỉ ở một ý niệm.

"Mấy ngày trước đây mới tới tên đệ tử kia, tư chất cũng không tệ, cho dù tiến vào Từ Vân cũng là dư xài, người như thế nào đưa hắc đầu đã đến Thanh Vân?" Thẩm Khoáng nhíu mày, khó hiểu hỏi thăm.

"Tư chất không tệ lại có thể thế nào, tông môn ở bên trong đã có một cái Chu Trạch rồi, chẳng lẽ chúng ta còn phải lại đào tạo ra một cái Chu Trạch sao?" Kỳ trưởng lão cười lạnh một tiếng, trong mắt tàn ra ra hàn mang.

"Như hắc đầu thật sự có bốn sự, tự nhiên sẽ từng bước một tại tông môn sinh tồn, bằng thực lực của mình trở thành chi thứ đệ tử, thậm chí nội môn đệ tử, nếu là hắc đầu không có cái này tâm tính, không cách nào thích ứng tông môn tranh đấu gay gắt, cái kia tông môn cũng không cần phải lãng phí quá nhiều tài nguyên tại trên người hắc đầu."

"Chương môn sư huynh, người một lòng tu luyện, tông môn bên trong đích loại chuyện nhỏ nhất này tự nhiên không cần lo lắng, sư đệ mấy người đã tại sư phó trước giường phát qua thẻ độc phụ tá người, tự nhiên sẽ một lòng vì tông môn suy nghĩ."

Thẩm Khoáng thấy thế, lông mày nhẹ nhàng một thư, ánh mắt lộ ra một tia trấn an.

Hắn người sư đệ này, bề ngoài thô lỗ mà nội tâm rất nhỏ, xử sự lớn mật mà có phương pháp, cũng chính là bởi vì có hắc đầu phụ tá, hắn có thể yên tâm bề quan tu luyện. Mà lúc này, Thẩm Khoáng cùng Kỳ trưởng lão trong miệng cái vị kia "Mới tới đệ tử", đang tại Thanh Vân hệ một chỗ trong sơn động, mất ăn mất ngủ không ngừng tu luyện.

Cạch!

Trầm trọng tiếng chuông truyền khắp toàn bộ Vân Hải Tông, Triệu An theo khoanh chân trong mở to mắt, nhìn về phía ngoài động, tính toán thời gian, hôm nay hẳn là tông môn cấp cho Linh Thạch thời gian.

Linh Thạch, tức là một loại cực kỳ trân quý tu luyện tài nguyên, đồng thời cũng là Tu Chân giới một loại lưu thông tiền, có thể dùng Linh Thạch đổi lấy mình muốn pháp bảo, đan dược cùng Linh khí.

Bởi vì Linh Thạch tài nguyên cực kỳ quý giá, chỉ nắm giữ ở Vân Hải Tông loại này đại tông môn phái, cung cấp môn hạ đệ tử tu luyện sử dụng, về phần tán tu, có thể lấy được Linh Thạch thì càng là ít đến thương cảm, cũng đúng là như thế, Tu Tiên giả đều mơ ước có thể đi vào tông môn bên trong, không chỉ là vì chính thống tiên thuật đạo pháp, cũng là vì Linh Thạch tài nguyên.

Mà ở Vân Hải Tông ở bên trong, chỉ có tu luyện tới Ngưng Khí một tầng, cảm ngộ đã đến khí cảm, tài năng thoát ly ký danh đệ tử thân phận, trở thành ngoại môn đệ tử, có tư cách đi nhận lấy tông môn cấp cho Linh Thạch.

Đi ra động phủ, Triệu An men theo tiếng chuông hướng Thanh Vân hệ trung tâm đi đến.

"Lâm Tinh Thần nói không sai, cái này Thanh Vân hệ đệ tử đương thật không ít."

Hành tẩu tại tông môn ở trong, Triệu An coi chừng thả ra thần thức, tìm hiểu lấy phụ cận tình huống, từ khi hấn đạt tới Ngưng Khí một tầng về sau, thần thức phạm vi đã khuếch trương lớn đến phương viên năm thước phạm vi, có thể rõ ràng trông thấy cùng nghe thấy trong phạm vi là bất luận cái gì động tĩnh cùng bất luận kẻ nào.

Cạch!

Triệu An nghe tiếng chuông, bước nhanh hơn, theo mọi người bước chân đi tới phóng ngọc thạch quảng trường, cái này phiến quảng trường cực kỳ quảng đại, bốn phía màu xanh Tường Vân huyền hóa thành tám đầu Thanh Long bộ dạng, cái kia Huyền thuật cực kỳ tinh tuyệt xảo diệu, dù cho biết rõ đó là tầng mây biến thành, nhưng là long thân bên trên Long Lân vẫn đang lờ lờ sáng lên, tản mát ra một cỗ không dung thấy rõ tồn nghiêm.

"Cái này là Huyền thuật?" Triệu An đồng tử co rút lại, đối với Vân Hải Tông Huyền thuật, nhin không được ngạc nhiên cùng tâm động.

"Không biết ta lúc nào tài năng thi triển loại này Huyền thuật. . ." Triệu An lòng tràn đầy chờ mong, hận không thể hiện tại tựu thi triển Huyền thuật, Ngự Kiểm phi hành.

"Các vị Thanh Vân hệ đệ tử nghe lệnh." Một đạo thanh thúy thanh âm theo trên quảng trường vang lên, Triệu An ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy quảng trường chính giữa đứng đầy một gã thanh niên, đứng là dẫn dắt hấn nhập tông Lâm Tinh Thần.

Lâm Tinh Thần trên mặt y nguyên treo cái kia phó không thay đổi ôn hòa đáng tươi cười, xem lên trước mặt thần sắc phần chân Thanh Vân hệ đệ tử, trong mắt chảy qua một tia tự phụ cùng bành trướng.

"Hôm nay là tông môn cấp cho Linh Thạch ngày, các vị sư đệ muốn cảm động và nhớ nhưng tông môn tài bồi chi ân, chăm chỉ tu luyện, tranh thủ sớm ngày tiến vào nội môn, cho ta Thanh Vân hệ tranh giành khẩu khí!"

"Cần tuân sư huynh dạy bảo." Mọi người hai mắt nhiệt tình nhìn xem Lâm Tinh Thần, tràn đầy đối với Linh Thạch khát vọng.

Nói xong, Lâm Tinh Thần tay áo vung lên, nhất thời mấy ngàn cái Linh Thạch lập tức rơi là tả, chuẩn xác không sai giao cho mỗi người trong tay.

"Hấn thi triển chẳng lẽ là tiên thuật hay sao?" Triệu An nhìn qua trong tay Linh Thạch, tim đập rộn lên, tại vừa mới một khắc này, Lâm Tinh Thần chỗ thi triển thuật pháp mở ra của hấn nhãn giới, đó là một loại cùng kiếm pháp hoàn toàn bất đồng phạm trù.

Cúi đầu nhìn xem trong tay mình Linh Thạch, chỉ có hai khóa, ít đến thương cảm, mà trái lại những người khác biểu lộ, tựa hồ đến tay Linh Thạch cũng không nhiều.

"Chúng ta đại sư huynh là càng ngày càng hung ác rồi, trước kia trả lại cho mỗi người mười khóa Linh Thạch, về sau tựu biến thành một người năm khóa, hiện tại đến tay cũng chỉ có hai cái."

"Có cảm cũng không tệ rồi, đại sư huynh bây giờ là Ngưng Khí bốn tầng tu vi, toàn bộ Thanh Vân hệ dùng hấn vi tôn, hấn nói cái gì há không chính là cái gì, nếu là chọc giận hấn, đừng nói cái gì cảm ngọc thạch rồi, chỉ sợ ngay cả tính mệnh đều ném đi."

"Hai người các ngươi đừng nói nữa, vội vàng đem Linh Thạch cất kỹ, hôm nay Linh Thạch cấp cho ít như vậy, khẳng định không thể thiếu có người đến cường đoạt."

Lời này vừa ra, Triệu An quả nhiên trông thấy không ít người đều nhanh nhanh chóng chóng đem Linh Thạch trốn đi, đồng thời về mặt đề phòng chăm chăm vào bốn phía mọi người.

Mà trong đám người, Triệu An nhìn thấy vài đạo tham lam mà khát vọng ánh mắt, nhất là những tu vi kia sắp đột phá đệ tử, càng là liền hô hấp đều dồn dập lên.

Triệu An thấy thế, trong nội tâm đã ra động tác mười hai vạn phần coi chừng, thân thể không ngừng hướng di động về phía sau, chuẩn bị cấp cho Linh Thạch sau khi chấm dứt, lập tức tựu rút khỏi quảng trường.

Rốt cục, tại Lâm Tinh Thần nói ra câu nói sau cùng thời điểm, Triệu An thân hình bỗng nhiên lui về phía sau, rất nhanh hướng phương xa né ra.

Ngay tại hấn ly khai lập tức, bên cạnh hấn mấy người mặt lộ vẻ hàn quang, có chút kinh ngạc nhìn Triệu An, không có nghĩ đến cái này chưa bao giờ xuất hiện mặt lạ hoặc vậy mà sẽ có tốc độ nhanh như vậy.

Triệu An cùng mấy người kia lạnh lùng đối mặt lấy, trong tay âm thầm sờ lên Tam Phạm kiếm, chỉ cần mấy người kia dám xông lên, hấn cho dù liều mạng chính mình không địch lại, cũng tuyệt đối sẽ không để cho bọn hấn sống khá giả.

Tông môn sinh hoạt chính là như vậy, người càng nhuyển, người khác sẽ càng khi dễ người, cho dù đến lúc đó bị đánh đích đầu rơi máu chảy, hấn cũng muốn hung hăng cắn xuống bọn hấn một ngụm thịt đến.

Trước kia hấn tại Lăng Kiếm Môn, có Triệu Lam làm chỗ dựa, không người nào dám khi dễ hấn, thế nhưng mà tại đây không giống với, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Bất quá những người kia hiển nhiên kinh nghiệm chu đáo, gặp Triệu An khó đối phó, liền không hề lãng phí thời gian, ngược lại đi công kích cường đoạt người khác ngọc thạch.

Đang tại Triệu An tâm thần buông lỏng, chuẩn bị thở phào một hơi thời điểm, sau một khắc, Triệu An bỗng nhiên như rơi mây, hai mắt lóe lên một cái, đầu cũng sẽ không chạy đi hướng về xa xa từng lùm chạy tới.

"Thật nhanh phản ứng."

Một cái âm lãnh thanh âm chậm rãi tại từng lùm bên ngoài vang lên, chỉ thấy một gã buru hán chậm rãi từ một bên đi ra, hai mắt che kín tơ máu, lè lưỡi liếm liếm môi khô nứt, nhìn xem Triệu An rồi đi thân ảnh, ánh mắt lộ ra sắc bén giống như tàn nhẫn ánh mắt.

"Có chút ý tứ. . ."

Nói xong, đại hán kia thả người nhảy lên, truy tại Triệu An sau lưng, biến mất trong rừng.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Săn bắn cùng phản giết

Thanh Vân hệ bốn phía cỏ cây rất nhiều, vô số thạch bích đường nhỏ xen kẽ tại tông môn ở trong, đi thông bất đồng địa phương.

Mà lúc này một đầu cực kỳ yên lặng trên đường nhỏ, một gã đang mặc Thanh Y thiếu niên rất nhanh ở trên đường nhỏ chạy trốn, một bên chạy trốn vừa thỉnh thoảng nhìn về phía sau lưng, trên mặt lộ ra một tia cơ cảnh cùng hoài nghi.

Lúc này phương viên năm dặm đều bị thần trí của hán nơi bao bọc, bốn phía chỗ gió thổi động cỏ cây thanh âm bên ngoài, không tiếp tục mặt khác tiếng vang. Thế nhưng mà thiếu niên trong mắt vẫn đang hiện lên một tia thật sâu kiêng kỵ, không dám chút nào dừng lại, đem hết toàn lực chạy trốn.

Người này, đúng là Triệu An.

Từ khi vừa mới theo trên quảng trường sau khi rời khỏi, Triệu An tựa vẫn cảm thấy sau lưng một cổ cực kỳ nguy hiểm lực lượng tại đuổi theo chính mình, cho dù hán trên đường đi thả ra thần thức điều tra, tuy nhiên lại không thu hoạch được gì.

Kể từ đó Triệu An càng là nửa phần không dám thư giãn, đối với nguy hiểm bản năng trời sanh nói cho hán biết, trừ phi là cảm giác của hán có sai, nếu không tựa là người tối tu vì xa xa cao hơn hán, thần trí của hán ở đằng kia mặt người trước căn bản một chút tác dụng không có.

Thậm chí tại trong nháy mắt, Triệu An cảm giác mình coi như đã trở thành con mồi, chỉ chờ đến chính mình chạy đến tình trạng kiệt sức, không đường có thể thời điểm ra đi, sau lưng người nọ sẽ gặp quỷ mị một loại xuất hiện, kết quả tánh mạng mình.

Khẽ cắn môi, Triệu An ánh mắt hiện lên một tia hàn mang, dừng chân lại ở dưới bộ pháp, đứng tại nguyên chỗ, hai mắt đảo qua bốn phía, trầm giọng nói,

"Không biết vị nào sư huynh một đường tương theo, kính xin hiện thân gặp mặt."

Ào ào xôn xao. . .

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, trả lời hán chỉ có tiếng gió xuyên qua phiến lá sần sật âm thanh.

Triệu An đứng tại nguyên chỗ, cho dù bốn phía không có bất cứ động tĩnh gì, thế nhưng mà nội tâm của hán cảm giác nguy cơ lại càng ngày càng mạnh, phảng phất chính mình đang bị một đầu Cự Thủ nhìn thẳng một loại.

Ba hơi thời gian lập tức mà qua, Triệu An ánh mắt lóe lên, dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế, không chút do dự thân thể cấp tốc rút lui, không có nửa điểm dừng lại rất nhanh rời đi.

"Xem ra là bị người theo dõi." Triệu An bay nhanh gian quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng, trên mặt mang theo một tia sát ý.

Thực giác của hán chưa bao giờ hội sai, vừa mới trong nháy mắt, hán đem thần trí của mình khuếch trương đến mức tận cùng, cho dù yếu ớt, nhưng là hán vẫn là cảm thấy một tia cực kỳ cường đại mà nguy hiểm lực lượng tại nhìn mình chăm chăm, trên đường đi cảm giác nguy cơ tại một khắc này đậm đặc đến mức tận cùng.

"Muốn giết ta, cũng phải nhìn nhìn người có hay không bổn sự này!"

Triệu An trong mắt sáng ngời, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, "Cái này Tam Phạm kiếm tự đến trên tay của ta, liền từ không uống máu, hôm nay mượn người tể kiếm!"

Thanh cảnh giãn ra tại giữa không trung, non mềm cảnh lá bên trên, một chỉ vừa mới lột da con ve trùng nhẹ nhàng giãn ra lấy khinh bạc Thiên Dực, ưu nhã đã rơi vào một mảnh non diệp bên trên, phát ra dễ nghe mà ngâm khê minh thanh, giống như tại cầu tình tại một cái khác chỉ con ve trùng.

Bỗng nhiên, hai ngón tay bỗng dừng theo giữa không trung thò ra, kim sắt một loại nhéo ở cái kia con ve trùng thân thể, sau một khắc, miệng rộng mở ra, hoạt bát con ve trùng bị chết tại nhấm nuốt trong hàm răng, tại phát không xuất ra một tia thanh âm, trong khoảnh khắc bị người nuốt vào trong bụng.

Theo con ve trùng bị trào đến chết, bất quá trong nháy mắt tốc độ.

Con ve trùng một vật cực kỳ nhất gan, bởi vậy đối với hoàn cảnh bốn phía có chút miễn cảm, chỉ cần có một tia gió thổi cỏ lay, sẽ lập tức giương cánh thoát đi, thế nhưng mà cái con kia con ve trùng thậm chí liền bay đi phản ứng đều không có, tựa lập tức chết.

Duỗi ra ngón tay lau đi khoe miệng chảy ra chất lỏng, đại hán hai mắt mang theo hưng phấn, trong tay Cự Phủ run nhẹ, chăm chăm vào Triệu An rồi đi thân ảnh, trong mắt sát ý càng đậm.

Trên đường đi, Triệu An ba lượt dừng bước lại, ba lượt mở miệng hỏi thăm, mỗi lần bất quá ba hơi công phu, hắn liền lập tức quay người rút lui khỏi, tuyệt không chậm trễ một lát.

Rốt cục, trọn vẹn đã qua hai canh giờ, phía trước lộ càng ngày càng mờ, cao ngất nhập thiên cây cối ở giữa không trung che đầy ánh mặt trời, bốn phía im ắng, đường mòn bên trên rêu xanh hoàn hảo không tổn hao gì, hiển nhiên tại đây theo không có người đã tới.

Cũng nhưng vào lúc này, Triệu An dừng bước.

"Các hạ cho rằng nơi này như thế nào?" Triệu An chậm rãi rút ra Tam Phạm kiếm, hai mắt che kín tơ máu, hướng về phía trong bụi cỏ đi ra cực lớn bóng đen nói.

"Trốn. . . Vì cái gì không trốn rồi. . ." Khàn khàn thanh âm như là cạo mài hạt cát thiết bàn, nghe vào tai trong vô cùng chói tai, thẳng dạy người khỏi nổi da gà, thẳng hận không thể đem cổ của mình cùng cánh tay đều gãi gãi mới thoải mái.

Mượn yếu ớt hào quang, Triệu An hướng người nọ nhìn lại, chỉ thấy người nọ thân cao khoảng chừng 2m, thể trạng khô ngô, màu xanh đạo bào tùy ý khoác trên vai tại trên thân thể, lộ ra vết thương chồng chất lỏng ngực, tại trên mặt của hắn càng là có một đạo theo lông mày đến cằm dưới mặt sẹo, cơ hồ đem nửa bên mặt đều chém đứt một nửa, có chút làm cho người ta sợ hãi.

Mà lại để cho Triệu An chính thức ngưng mắt, là cái kia Đại Hãn trong tay Cự Phủ.

Cái kia Cự Phủ khoảng chừng trên trăm cân, búa thân là thép tinh chỗ chế, nhận trên người phản xạ hàn quang, từ phía trên truyền đến nồng hậu dày đặc sát khí cùng huyết tinh chi khí.

Người này tên là Mã Toàn Tường, là Thanh Vân hệ Ngưng Khí ba tầng đệ tử, tại nhập tông phía trước là một gã lại so với bình thường còn bình thường hơn trong núi săn bắn sư, nhất chuyện thích tự là trong núi săn giết hung mãnh giao hoạt hung thú, một lần đi săn bên trong, dưới cơ duyên xảo hợp gặp một gã Vân Hải Tông trưởng lão, liền đưa hắn dẫn vào tông môn, đã trở thành Thanh Vân hệ đệ tử.

Vừa tới đến Vân Hải Tông thời điểm, bởi vì không cách nào tự nhiên ra tông săn bắn, cả người hãn cơ hồ nổi giận, thế nhưng mà tại một lần cấp cho ngọc thạch lúc lọt vào người khác đuổi giết cướp đoạt, hãn bị buộc bất đắc dĩ, chỉ có thể đứng dậy phản kháng, cuối cùng nhất tại hãn phong phú săn bắn kinh nghiệm phía dưới, hãn đã giết người kia, bảo trụ ngọc thạch.

Thế nhưng mà ai cũng thật không ngờ, lần kia về sau, vậy mà thả ra Mã Toàn Tường trong lòng Ác Ma, hãn triệt để đã yêu đuổi giết người cảm giác, bởi vậy mỗi lần cấp cho ngọc thạch ngày, hãn đều tuyển định một cái tu vi không bằng chính mình, thậm chí cùng mình chỗ chênh lệch không có mấy đệ tử, âm thầm đi theo, hưởng thụ đi săn đuổi giết niềm vui thú.

Thanh Vân hệ đệ tử vốn là rất nhiều, mà mỗi người lại riêng phần mình tu luyện, bằng hữu cực nhỏ, cho dù có người mất tích, cũng tiên thiếu sẽ có người phát giác, cứ như vậy, Mã Toàn Tường tại đây dạng săn bắn bên trong, tích góp từng tí một không ít ngọc thạch cùng thứ tốt, tu vi của mình cũng là ngày càng tinh thâm.

Vừa mới tại quảng trường thời điểm, hãn nhìn chăm chăm vào vốn là Triệu An bên cạnh một người, thế nhưng mà tại Triệu An triển lộ thân pháp của hãn về sau, hãn đã bị Triệu An tốc độ cùng phản ứng hấp dẫn, đem mục tiêu đặt ở Triệu An trên người.

Triệu An tốc độ cũng không khoái, thế nhưng mà không biết vì cái gì, mỗi lần tại mấu chốt nhất thời khắc hãn đều có thể biến nguy thành an, khó khăn lắm né qua công kích của hãn, có mấy lần mà ngay cả hãn cũng suyết nửa mất dấu, thế nhưng mà càng như vậy, trong lòng của hãn đối với Triệu An lại càng là khát vọng, càng là lại để cho hãn hưng phấn!

Lúc này trông thấy Triệu An đứng tại nguyên chỗ không chịu đi, Mã Toàn Tường lên tiếng, trên mặt lộ ra một tia lạnh như băng mà vô tình đáng tui cười, "Trốn a, vì cái gì không trốn rồi hả? Ta còn không có có trụ đủ."

Cho dù Triệu An là gan thật lớn, thế nhưng mà nhìn thấy Mã Toàn Tường cái kia tàn nhẫn mà giết mình ánh mắt của người, cũng là sau lưng nổi lên một tia mồ hôi lạnh, loại người này không có sợ hãi, không có cảm tình, càng không có từ bi, hấn tàn nhẫn cùng sát tính bẩm sinh, chỉ có giết chóc cùng săn bắn mới có thể để cho hắn cảm thấy hưng phấn, mới có thể để cho hắn cảm giác được chính mình còn sống.

Mà người như vậy, cực khó đối phó!

"Móa nó, ta bảo ngươi trốn!" Gặp Triệu An vẫn đang đứng tại nguyên chỗ, Mã Toàn Tường mặt bỗng nhiên dữ tợn, trong tay Cự Phù bỗng dung bỏ ra, hàn quang lập lòe tâm đỏ, bên cạnh năm sáu khóa che trời Cự Mộc ầm ầm ngã xuống.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Cự Mộc ngã xuống thanh âm, một tiếng đón lấy một tiếng, phát ra oanh tai tiếng vang, Mã Toàn Tường như là điên cuồng một loại, đem mấy trăm cân Cự Phù ở giữa không trung một búa xoay tròn, hướng về phía Triệu An vào đầu bả tới!

Mã Toàn Tường búa không có bất kỳ kỹ xảo đáng nói, hoàn toàn là dựa theo ý nghĩ của mình cùng tâm ý, theo dựa vào chính mình kinh người thể lực cùng Ngưng Khí ba tầng tu vi bỏ ra, thế nhưng mà cái kia tùy tiện tiện một búa tại bỏ ra trong nháy mắt, hồng thủy giống như lực lượng tại trong hư không hình thành một đạo vô hình ánh sáng, hướng về phía Triệu An tựa là công kích mà đến, Triệu An ánh mắt lóe lên, thân thể nhanh chóng lui về phía sau, trên mặt lộ ra một tia kiêng kỵ.

"Cái này là Ngưng Khí ba tầng lực lượng!"

Ngưng Khí Quyết bên trên đã từng ghi qua, Ngưng Khí kỳ chung chia làm chín tầng, mỗi một tầng uy lực đều cực không giống nhau, tu vi càng cao, lực lượng càng lớn, mà mỗi một tầng cũng chia là thượng trung hạ ba tầng, dù cho hai người cùng thuộc tại Ngưng Khí ba tầng, nhưng là Ngưng Khí Tam cấp đỉnh phong cũng có thể đánh bại Ngưng Khí Tam cấp Sơ cấp.

Lại càng không cần phải nói Ngưng Khí ba tầng đối chiến Ngưng Khí một tầng rồi, kết cục chỉ có một con đường chết.

"Trốn a! Ta bảo ngươi trốn!"

Mã Toàn Tường trong tay Cự Phù điên cuồng vung vẩy, khàn khàn cuồng hống phát ra gần như thê lương gọi, trong đôi mắt bắn ra ra lửa giận ngập trời cùng nộ nóng.

"Phong Tử. . .!"

Triệu An nhượng mảy, thân thể men theo búa thế dần dần lui về phía sau, hai mắt gắt gao chăm chăm vào Mã Toàn Tường, sau một khắc, bốn phía đầy đủ mọi thứ tốc độ trong mắt hắn thả chậm gấp trăm lần!

Thân hình một tránh, linh xảo tránh thoát Cự Phù, Triệu An trong mắt hiện lên một tia sát ý.

"Ha ha ha ha! Ngươi vậy mà có thể tránh thoát. . ." Mã Toàn Tường là lưỡi, liếm liếm môi khô khốc, trong mắt huyết tinh chi ý càng đậm.

"Ta muốn chém gãy chân của ngươi. . . Chém gãy chân của ngươi. . . Đem cánh tay của ngươi nguyên một đám uốn éo xuống, lại lột da của ngươi ra khe hở tại trên ghế của ta."

Triệu An thân hình lóe lên, lần nữa tránh đi một búa, thân thể trong giây lát nhanh chóng bạo lui, như mũi tên một loại trong nháy mắt bay ra hơn mười trượng xa.

"Rất lâu chưa thấy qua như vậy mê người tốc độ." Mã Toàn Tường trong thanh âm mang theo một tia mát tiếng, trong tay Cự Phù vũ uy vũ sinh phong, ở phía sau theo đuổi không bỏ.

Cho dù Mã Toàn Tường tu vi áp chế Triệu An, nhưng là dù sao trên người hắn Cự Phù nghiêm trọng ảnh hưởng tốc độ của hắn, mà Triệu An lúc này sớm đã đem Linh lực, cho nên, hai người vẫn như vậy một trước một sau đuổi theo.

Bỗng nhiên, Mã Toàn Tường thấy hoa mắt, phía trước Triệu An bỗng dung biến ra hai cái thân ảnh, một trái một phải xa xa chạy đi, Mã Toàn Tường trong tay Cự Phù một châu, bỗng nhiên Cự Phù vung vẩy hướng sau lưng, bỏ về phía hư vô giữa không trung

Phanh

Một tiếng vang thật lớn!

Tốc độ ánh sáng bên trong, một đạo toàn thân màu vàng kim óng ánh lưu quang bảo kiếm, theo Mã Toàn Tường sau lưng biến ảo mà ra, mang theo đầm đặc sát ý, tự trên bầu trời chém xuống.

Mã Toàn Tường Cự Phù, tại bảo kiếm đâm lập tức, đem nó cách chỗ hiểm địa phương, có thể mặc dù như thế, cái kia bảo kiếm hay vẫn là tại lòng ngực của hắn đâm một cái huyết lỗ thủng.

Triệu An thâm than đáng tiếc, tại Mã Toàn Tường trò tay vung búa lập tức, thân thể linh hoạt chui vào ở chỗ sâu trong mật trong rừng, nhanh chóng bỏ

chạy.

Mã Toàn Tường cúi đầu nhìn nhìn trước ngực miệng vết thương, lại nhìn xem phía trước Triệu An chạy như điên thân ảnh, vươn tay chấm trám miệng vết thương máu tươi, đặt ở bên miệng tỉnh tể thường thức, toàn thân hưng phấn run rẩy.

"Người để cho ta nhớ tới ta còn trẻ lúc săn giết cái kia con hồ ly, đồng dạng giáo hoạt. . ."

"Giết người. . . Lột da của người ra, chém mất chân của người, vặn gãy cổ của người. . . Ha ha ha ha "

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Âm sinh điểm khả nghi

Vân Hải Tông ở chỗ sâu trong mật lâm dài khắp che trời Cổ Mộc, ngày bình thường cực kỳ u tĩnh Di Nhân, đi ở trong đó, càng là có thể như có như không nghe thấy được một tia nhân nhạ, nói không nên lời hương vị Hoa Hương, hành tẩu ở trong đó, có chút Di Nhân.

Đột nhiên, "Oanh" một tiếng vang thật lớn truyền ra, quấy nhiễu nơi đây bình tĩnh. Chỉ thấy một chỉ Cự Phù hướng lên trời hung hăng vung lên, phía trước mấy hàng Cổ Mộc lại như là trang giấy một loại, theo búa phong đổi ra hai nửa.

Run run nổ vang tầm đó, Mã Toàn Tường càng đuổi trong nội tâm càng là khiếp sợ, dùng hấn Ngưng Khí kỳ ba tầng tu vi, vậy mà đuổi không kịp phía trước cái kia sử kiếm tiêu tử, mỗi lần mình cũng muốn đuổi kịp thời điểm, tiêu tử kia phảng phất sau lưng trường con mắt một loại, quý dị tránh đi chính mình búa, hướng khác một bên chạy tới.

Đối phương càng là khó săn giết, Mã Toàn Tường sát ý lại càng nặng.

Triệu An quay đầu lại nhìn thoáng qua không ngừng bỏ chém hai bên cây cối Mã Toàn Tường, trong mắt tàn khốc lóe lên, cái này rừng cây ở chỗ sâu trong vô cùng nhất cây rừng rậm rạp, cây cối rất nhiều, tại dưới hoàn cảnh như vậy, Mã Toàn Tường búa nếu không phát huy không xuất ra một tia ưu thế, ngược lại sẽ trở thành hấn lớn nhất gánh nặng!

Triệu An thần thức quét qua, quả nhiên Mã Toàn Tường hiện tại chính tức giận bỏ chém lấy tà hữu cảnh mộc, vừa mới trong mắt trêu tức trào phúng đều bị cây cối hao tổn đi kiên nhẫn, trên mặt cũng lộ ra vẻ uể oải chi ý.

Lúc này Mã Toàn Tường thầm nghĩ đuổi theo mau giết Triệu An, lúc này đây săn bắn, thật sự là hấn từ lúc chào đời tới nay gian nan nhất một lần, lại càng không cần phải nói trước ngực miệng vết thương đại lượng tuôn ra huyết mang đi hấn một bộ phận lực lượng, thể lực hao phí càng là rất là nghiêm trọng.

Trong cổ lâm, Vạn Mộc tranh giành quang vinh, đại thụ che trời, trên mặt đất lộ vẻ cảnh khô lá rụng, các loại kỳ hoa dị thảo trải rộng trong đó, hư thối về sau tàn mát ra một cổ hương chán mùi hôi thối.

Tại đây quanh năm không thấy ánh nắng, bị sương mù dày đặc bao phủ, che trời Cổ Mộc quý dị sinh trưởng, đi đến một bước đều lộ ra gian nan, hướng chỉ là mang theo búa Mã Toàn Tường.

Mã Toàn Tường tóc tai bù xù, quần áo sớm đã bị hấn kéo cái nát bấy, liên tục ba ngày đuổi giết, đã làm cho hấn đối với Triệu An hận ý ngập trời.

Đột nhiên, một đạo kiếm quang lần nữa từ phía sau đánh úp lại, Mã Toàn Tường vung búa hướng về sau ngăn trở, thế nhưng mà búa vừa mới vung lên, lại lần nữa bị một bên cành mộc lộn xộn.

Nộ quát một tiếng, Mã Toàn Tường cúi xuống thân, muốn tránh đi sau lưng một kiếm kia, có thể sau một khắc, một đạo lạnh như băng theo chỗ cổ truyền đến, vừa định muốn trốn, hàn quang nhưng trong nháy mắt đem bắp đùi của mình đâm thủng.

Máu tươi giàn giụa!

Lại để cho hấn bắt đoán không ra, là Triệu An phảng phất có thể nhìn thấu hấn sở hữu sơ hở, mỗi một kiếm chưa từng thất thủ.

Mã Toàn Tường hận đến nghiêng răng ngựa, mãnh liệt phần nộ lại để cho hấn ngũ tạng lục phủ đều tại kịch liệt đau nhức, suốt ba ngày, mỗi lần cũng sẽ ở hấn không hề phòng bị thời điểm, Triệu An kiếm tự loại quý mị xuất hiện, mà mỗi lần hấn phải phản kích thời điểm, đối phương lại phảng phất có thể sớm biết rõ động tác của hấn, nhiều lần đều linh xảo tránh thoát.

Thân ở tại trong rừng rậm này, hấn cường đại nhất ưu thế Cự Phủ không cách nào thi triển, ngược lại bị Triệu An kiểm giết chặt vật không chịu nổi.

Lại phảng phất, hôm nay hấn đã trở thành con mồi!

"Giết người. . . Ta nhất định phải giết người. . . !" Mã Toàn Tường hai mắt đỏ bừng, trong tay Cự Phủ cao cao vung, đem bốn phía cỏ cây đều vung vẩy thành hai đoạn, muốn mở ra một mảnh đất trống.

Triệu An làm sao như hấn mong muốn, linh khí quán chú hai mắt lập tức, Mã Toàn Tường động tác nhất thời thả chậm gấp trăm lần không chỉ, lãng lệ ác liệt búa thế phía dưới, mọi chỗ sơ hở đều triển lộ tại Triệu An đáy mắt.

Không chút do dự giờ lên Tam Phạm kiếm, Triệu An trường kiếm trong tay run lên, hướng về phía Mã Toàn Tường thân pháp sơ hở tựa là hung hăng đâm tới.

A!

Hét thảm một tiếng theo Mã Toàn Tường trong miệng hô lên, Mã Toàn Tường mắt trái trong khoảnh khắc biến thành một cái lỗ máu, đã tuôn ra đại lượng máu tươi.

Cái kia kịch liệt đau nhức liên quan đến lấy Mã Toàn Tường đầu đau muốn nứt, thần sắc hoảng sợ, xem lên trước mặt Triệu An, lộ ra vô cùng dữ tợn cùng đáng sợ phần nộ.

"Giết người. . . Lột da của người ra, uống máu của người, tháo xuống tròng mắt của người phóng trên mặt đất giẫm. . . Giết chết, giết chết, giết chết!"

Mã Toàn Tường gần như điên cuồng, trong miệng nhiều lần nói xong mấy câu nói đó, trong tay Cự Phủ giờ lên cao cao, hướng lên trước mặt Triệu An tựa là bổ tới.

Rừng rậm u ám, không có một bóng người, Mã Toàn Tường trên mặt đều là huyết quang, mắt trái lại là một cái huyết lỗ thủng, trong cổ họng phát ra khanh khách tiếng chửi bậy, điên cuồng bộ dạng lại để cho Triệu An trong nội tâm sợ hãi.

"Phong Tử. . . !" Triệu An trong mắt phát lạnh, trên mặt tàn khốc lóe lên, thân thể cấp tốc một tránh, trong tay Tam Phạm kiếm lần nữa đâm ra.

A!

Mã Toàn Tường thanh âm thê lương, mắt phải cũng bị trực tiếp đâm rách, hai mắt đều mờ mịt, hấn lúc này rốt cục thần sắc mang theo một tia sợ hãi, lao đảo quay người, hai tay đốc sức liều mạng vung lấy Cự Phủ, hoảng hốt chạy bừa.

Hấn sẵn giết cả đời con mồi, thế nhưng mà chưa bao giờ nghĩ tới, có một ngày, hấn vậy mà hội gãy tại con mồi trong tay.

Mãnh liệt muốn sống ý chí lại để cho hấn không biết chém ra bao nhiêu búa, trường kỳ đuổi theo mỗi một cùng lúc này kinh lực thổ lộ, lại để cho trong cơ thể hấn khí tức bỗng nhiên hỗn loạn, một ngụm máu tươi nhất thời phun ra, ánh mắt lộ ra Cự Thủ gần chết lúc tuyệt vọng.

Tam Phạm kiếm màu vàng kim óng ánh lưu quang ở giữa không trung xẹt qua một đạo chói mắt độ cong, Mã Toàn Tường khô ngô thân thể cường tráng rồi đột nhiên run lên, như là thả khí cầu, chậm rãi quỳ trên mặt đất.

Phanh!

Thân thể khô ngô trùng trùng điệp điệp té trên mặt đất, bởi vì đại lượng không chút máu, Mã Toàn Tường tứ chi không ngừng run rẩy lấy, trên mặt tất cả đều là sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Sau một lát, Mã Toàn Tường thân thể không tiếp tục một tia phản ứng, người đã là khí tuyệt bỏ mình.

Triệu An nhìn xem Mã Toàn Tường thi thể, ngược lại hít một hơi hơi lạnh, nếu không có hấn mấy ngày trước đây sai sót ngẫu nhiên đạt đến Ngưng Khí một tầng, hai mắt lại có có thể thả chậm sở hữu tốc độ lực lượng, chỉ sợ hiện tại chết ở chỗ này, chính là hấn, mà không phải là Mã Toàn Tường rồi.

Đã trầm mặc một lát, Triệu An cúi đầu xuống, trong tay Tam Phạm kiếm bởi vì uống máu mà tán mát ra nhàn nhạt huyết tinh chi mang, ần ần có Kiếm Minh truyền ra, làm như cực kỳ hưng phấn.

Cái này vốn là một bả giết người kiếm, dù cho thượng diện hoa văn lại như thế nào tinh mỹ, chế tác lại như là tinh xảo, nó cũng là một thanh khao khát Thị Huyết giết người bảo kiếm.

Lau khô trên thân kiếm màu đen, Triệu An đi đến Mã Toàn Tường thi thể trước, sử dụng kiếm khơi mào đối phương trên người Túi Trữ Vật, thân ảnh biến mất tại trong rừng rậm.

...

Trở lại chính mình huyết động cửa ra vào, Triệu An cũng không có vội vã đi vào, mà là rất nghiêm túc kiểm tra rồi phía trước hấn tại sơn động trước cửa thiết hạ bẫy rập, xác định không có bất kỳ khác thường về sau, lúc này mới đi vào sơn động, trường than một hơn.

"Cái này Phong Tử cũng không biết là giết bao nhiêu người, mới đạt được nhiều như vậy thứ đồ vật." Triệu An mở ra trong tay Túi Trữ Vật, trong lúc này khoảng chừng Hạ phẩm Linh Thạch 30 miếng, bốn hạt Đan Hoàn, bảy cái Ngự Phong Phù, cùng một cái kỳ quái màu xanh lá Tiểu Đỉnh.

Cầm lấy cái kia mấy trương Ngự Phong Phù nhìn nhìn, đúng là lần trước Tử Vân hệ đệ tử Cổ Dật Minh dẫn hắn đến Vân Hải Tông thời điểm, tại trên đùi của hắn dán dính phù lục.

Triệu An hai mắt sáng ngời, vừa mới mỗi một lập tức hề quét là sạch, lão đảo đứng người lên, không chút do dự rút ra một trương Ngự Phong Phù, dán tại trên đùi của mình, hai chân rời tách đây, thông thoáng khoái khoái đã qua một bà Phi Thiên nghiệm.

Liên tiếp dùng lưỡng trương Ngự Phong Phù, Triệu An mới cực kỳ không bỏ trở lại trong son động của mình, đem còn lại Ngự Phong Phù cất kỹ, trầm nghĩ trong lòng, "Cái này Ngự Phong Phù có thể trợ giúp người tại trong thời gian ngắn bay lên, là có thể cứu mạng đồ vật, hay vẫn là tính lấy chút ít dùng so sánh tốt."

Triệu An đem cái kia đan dược niết trên ngón tay ở bên trong, chỉ thấy cái kia bốn khóa đan dược bọn chúng đều là nửa bàn tay lớn nhỏ, nếu so với bình thường Đan Hoàn lớn hơn gấp ba, nhìn xem không giống như là luyện chế ra Dược Đan, ngược lại càng giống là từ hung thú trong cơ thể đào lên yêu đan.

Đổ một hạt phóng ở lòng bàn tay, Triệu An hít hà, quả nhiên nghe thấy được một cổ nhàn nhạt mùi máu tươi, lại duy chỉ có không có đan dược mùi thơm.

"Ngưng Khí Quyết bên trên ghi lại, Dược Đan cùng yêu đan đối với tu hành có trợ giúp lớn lao cùng tác dụng, một ít tu luyện tới bình cảnh tu sĩ thường xuyên hội ăn Dược Đan đến đột phá tu vi, nếu là thượng diện ghi không sai. . ."

Triệu An ánh mắt lộ ra một tia quyết đoán, trong lòng đem Ngưng Khí Quyết vận khí pháp môn lần nữa suy nghĩ một lần, đem một khóa yêu đan ném vào trong miệng, không chút do dự nuốt xuống.

Yêu đan cửa vào tức hóa, nhàn nhạt mùi máu tươi theo trong cổ khuếch tán, sau một khắc, một đạo nhiệt lưu bỗng nhiên theo cái kia miếng yêu đan bên trên khuếch tán ra, thẳng vào đan điền.

Bất quá mấy hơi thở công phu, Triệu An song mắt đỏ bừng, lỗ tai có máu tươi ầm ầm chảy ra, trong bụng càng phảng phất là uống xong đậm đặc rượu trắng một loại, cả người cơ hồ bị hòa thiêu.

Triệu An hai mắt lộ ra một tia thận trọng, nếu như hắn không có đoán sai, cái kia yêu đan chỉ lực thực sự quá hung mãnh, mà tu vi của hắn hiện tại quả là quá thấp, không cách nào đem yêu đan chỉ lực đều luyện hóa, cho nên còn lại yêu đan chỉ lực tựa như cùng như lửa, tại trong cơ thể của hắn triệt để bốc cháy lên.

Nếu như không thể vận dụng Ngưng Khí Quyết luyện hóa cái này cỗ yêu đan chỉ lực, dưới chỉ sợ như vậy một khắc, hắn tùy thời hội bởi vì không cách nào dung nạp những lực lượng kia, mà bạo thể mà vong!

"Yêu đan chỉ lực khuếch tán thật sự quá nhanh, tiếp tục như vậy không thể không chết!"

Triệu An quả thực thật không ngờ yêu đan công hiệu vậy mà lợi hại như vậy, táo bạo khí tức tại trong cơ thể hắn mạnh mẽ đâm tới, cả người đều phảng phất trương đại tầm vài vòng, như là cho một trái bóng da.

"Dùng một cái!"

Triệu An sắc mặt ngưng tụ, hai mắt hồng ti hiển thị rõ, cổ nện thân thể không khỏe, hít sâu một hơi, hai mắt chăm chú nhắm lại, phảng phất nội thị một loại, đúng là vận dụng của mình thời gian chỉ lực, đem trong cơ thể yêu đan khuếch tán tốc độ sinh sinh thả chậm.

Làm cho người kinh ngạc chính là, cái kia yêu đan chỉ lực vậy mà thật sự tại Triệu An trong đôi mắt, phóng thích tốc độ bỗng nhiên thả chậm gấp trăm lần!

Triệu An không kịp mừng rỡ, không dám có một tia thư giãn, cổ nện thân thể kịch liệt đau nhức, thận trọng vận khởi Ngưng Khí Quyết, hướng Ngưng Khí hai tầng trùng kích mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Yêu đan chỉ lực

Thời gian dần trôi qua, một nén nhang thời gian trôi qua rồi, nửa canh giờ đi qua. . .

Không rõ là lần thứ mấy một lần nữa vận chuyển Ngưng Khí quyết, nói đến kỳ quái, Triệu An phía trước vừa mới kinh nghiệm đã xong suốt mấy ngày đuổi giết, sau khi trở về không có nửa khắc nghỉ ngơi, mà bắt đầu tu luyện Ngưng Khí, thế nhưng mà lúc này hắn không có cảm thấy nửa phần mệt, ngược lại cả người càng phát ra tinh thần.

Một mực tiếp tục đến ngày thứ hai giữa trưa, Triệu An toàn thân ả ả run rẩy, sắc mặt hồng quang lóe lên lóe lên xuất hiện, to như hạt đậu mồ hôi theo trên trán tiết ra, đem toàn thân quần áo đều ướt đầm.

Bỗng nhiên, Triệu An cảm giác trong cơ thể như có sấm rền, không ngừng nổ vang rung động, táo bạo linh khí đột nhiên phân ra một cỗ nhiệt lưu, như là một đạo mát lạnh thích người tia nước nhỏ, tại tinh thần của mình bên trong lưu chuyển, hắn tuy nhiên lúc này đem trong cơ thể yêu đan chỉ lực triệt để luyện hóa, thế nhưng mà luyện hóa yêu đan lực lượng nhưng vẫn là không đủ, hắn có thể cảm giác được rõ ràng chính mình khoảng cách Ngưng Khí hai tầng chỉ thiếu chút nữa khoảng cách, chỉ kém một tia, chỉ kém như vậy một tia!

Mở choàng mắt, Triệu An lần nữa ăn vào một quả yêu đan, nồng đậm mùi máu tươi như là vỡ đê hồng thủy, đem Triệu An đều bao phủ, rốt cục một hồi tiếng oanh minh tự quanh thân huyết mạch đều bộc phát, đại lượng đan bản theo Triệu An trong thân thể bài tiết mà ra, Triệu An mở hai mắt ra, lộ ra sáng ngời chỉ mạng.

"Ngưng Khí hai tầng!"

Triệu An trái tim đại hỉ, trong hưng phấn, hắn lại lần nữa coi chừng đem trong cơ thể linh khí vận hóa một lần, xác định không có sơ sẩy về sau, cả người vô cùng hưng phấn.

Con đường tu tiên, rộng tiến khó ra.

Đạt tới Ngưng Khí một tầng tuy nhiên gian nan, thế nhưng mà sau này mỗi một bước tu vi tăng lên, đều là càng thêm khó càng thêm khó, cái này theo phía trước Triệu An trọn vẹn bỏ ra gần nửa năm thời gian, mới cảm nhận được khí cảm giác, đạt tới Ngưng Khí một tầng, tự có thể thấy được lóe lóe.

Mà hôm nay, Triệu An bất quá là bỏ ra ngắn ngủn hai ngày công phu, chỉ bằng mượn một khóa yêu đan đạt đến Ngưng Khí hai tầng tu vi, loại tốc độ này, thật sự là không cách nào không cho hắn cảm thấy kinh ngạc.

"Cái này yêu đan thực là đồ tốt, xem ra có lẽ lại làm cho chút ít yêu đan tới mới được. . ."

Trong bóng tối, Triệu An xem vật lại như là ban ngày, thậm chí thính giác cùng cảm giác cũng muốn so với trước đề cao rất nhiều.

"Tuy nhiên hung hiểm, thế nhưng mà trong vòng hai ngày thì có nhanh như vậy hiệu quả, đan được chỉ lực, quả nhiên không thể khinh thường." Triệu An mở to miệng, hộc ra một ngụm máu đen, còn mang theo một tia tanh hôi hương vị.

"Tuy nhiên yêu đan bên trong độc tố không ít, thế nhưng mà Ngưng Khí Quyết bên trong linh khí vận chuyển, cuối cùng là có thể xếp ra một ít." Triệu An mặt mũi tràn đầy sắc mặt vui mừng, đối với Ngưng Khí Quyết chỗ tốt lại là nhiều nhận thức vài phần.

"Lúc này mới chỉ là một quả yêu đan, nếu là ta đem còn lại những yêu đan này đều ăn hết, là không phải có thể trực tiếp có thể đột phá Ngưng Khí bốn tầng, có cơ hội tham dự nội môn đệ tử tranh đoạt?"

Cúi đầu nhìn nhìn còn lại yêu đan, Triệu An trong mắt lộ ra một tia hưng phấn, nhưng là rất nhanh, cái này sọi hưng phấn nhiệt tình tự toàn bộ không thấy rồi, bởi vì hắn cũng biết đây chỉ là một mỹ hảo lý tưởng mà thôi.

Tu luyện từng cái cảnh giới, mỗi một lần đột phá, đều là Tu Chân giả một loại thăng hoa, càng là một kiện cực kỳ nghiêm túc sự tình, ngoại trừ trọn vẹn chuẩn bị bên ngoài, càng cần nữa chính là vững chắc linh khí tích lũy, nếu không cho dù cưỡng ép tăng lên tu vi, nhưng là chân khí bất ổn, tu vi cũng sẽ ngã xuống, nhưng lại sẽ đối với Tu Chân giả thân thể tạo thành thật lớn tổn thương.

Dù sao, chỉ có nước chảy thành sông cảnh giới đột phá, mới là hoàn mỹ cảnh giới đột phá.

"Ta lần này có thể trùng kích đến Ngưng Khí hai tầng, đã hoàn toàn vượt quá dự liệu của ta rồi, đổi thành một loại người, muốn theo Ngưng Khí một tầng tu luyện tới Ngưng Khí hai tầng, ít nhất cũng phải ba bốn năm khổ công, muốn từ Ngưng Khí hai tầng trùng kích đến Ngưng Khí ba tầng, ít nhất cũng phải ba bốn năm khổ công, coi như là có yêu đan, cũng ít nhất cần ba khóa đã ngoài, ta hiện tại tuy nhiên trong tay yêu đan không ít, thế nhưng mà dù sao tu vi vừa mới tăng lên, Linh lực bất ổn, lúc này nếu là lại đột phá, đối với tương lai của ta bất lợi."

"Nói sau, cái này tu tiên chi đồ mặc dù có mau lẹ chi lộ, chỉ là trong đó hung hiểm cũng xác thực là quá lớn, phạm là tu hành bên trong hơi không cần thận, chỉ sợ tại chỗ sẽ khí tuyệt bỏ mình, hay vẫn là ổn vừa vững thì tốt hơn."

Lúc này đã biết yêu đan chỉ lực đối với tu luyện trợ giúp, Triệu An đối với tu tiên thành công đã tâm càng là phóng đại, đoạn không sẽ vì một điểm trước mắt lợi nhỏ mà đi phá hư tương lai tiền đồ, cho dù hắn cũng không biết tương lai tiền đồ ở phương nào.

Lại đã thành mây lần khói, quen thuộc đối với Ngưng Khí hai tầng không chế, Triệu An đứng người lên, nâng lên cánh tay nghe nghe, "Không biết có phải hay không là yêu đan sự tình, như thế nào mùi máu tươi nặng như vậy."

Nhảy vào son động phía trước sông nhỏ ở bên trong thư thư phục phục tắm rửa một cái, Triệu An tiện tay rút ra Tam Phạm Kiếm, ánh mắt ngưng tụ, tay phải nhẹ nhàng vung lên, nhất thời một cỗ phồn vinh mạnh mẽ linh khí tự trong huyết mạch bốc hơi mà lên, trong đó ẩn chứa kinh người chỉ ý phối hợp thêm Lăng Kiếm Môn trụ cột kiếm chiêu, vậy mà đem trước mặt sông nhỏ chặt đứt trọn vẹn nửa cái hô hấp!

Triệu An ánh mắt lộ ra kinh ngạc, theo hần Ngưng Khí tu vi càng ngày càng cao, chiêu kiếm của hần cũng tùy theo càng lúc càng nhanh, hôm nay càng là đã mò tới chặt đứt nước chảy cánh cửa chi cảnh.

Mang theo kích động, Triệu An thân hình lóe lên, sau một khắc, thân ảnh đột nhiên ra bây giờ cách son động mười trượng vị trí, tốc độ kia cực nhanh, làm cho người lưu luyến!

Lúc này nếu để cho những thứ khác tông môn đệ tử trông thấy, chỉ sợ muốn kinh ngạc đến ngây người tại chỗ không thể.

Tu Tiên giả từ trước đến nay dùng pháp bảo, tiên thuật đạo pháp lấy xung, thật sự là bàn về thực chiến cùng thân pháp, nhục quyền tương bác, chỉ sợ liền một gã phổ người bình thường đại hán đều không nhất định có thể đánh thắng, mà như Triệu An như vậy thân thủ, tại Tu Chân giới càng là hiếm thấy.

"Nếu là lúc ấy tại Lăng Kiếm Môn, cùng sư phó học mấy chiêu tinh thâm kiếm pháp tốt rồi." Triệu An bất đắc dĩ mở miệng, lần đầu tiên trong đời hối hận mình ở Lăng Kiếm Môn ở bên trong cái gì đều không có học.

Như thế lãng lệ ác liệt uy lực, lại chỉ có thể thi triển một bộ không hoàn chỉnh trụ cột kiếm pháp, điều này thật sự là. . . Quá mất hứng rồi!

. . .

Tháng 11 phần thiên, thế gian sớm tựa rơi xuống tuyết, trên trời dưới đất một mảnh tổ khóa, thế nhưng mà Vân Hải Tông ở bên trong, lại là y nguyên xuân ý mông lung, Hoa Hương phiêu tán, phóng nhãn nhìn lại, một mảnh thúy sắc liễu lông mây.

Hoàng hôn lúc, Triệu An đi ra động phủ, hần hai mắt sáng ngời, thế nhưng mà trên trán lại ẩn ẩn tản mát ra một cỗ sáng loáng nhu hòa, cả người nhìn về phía trên có chút thần thái.

"Tu vi chỉ kém một tia tựa là Ngưng Khí ba tầng đỉnh phong rồi, tuy nhiên tu hành tốc độ chậm chút ít, nhưng là tốt xấu tại tông môn ở bên trong, coi như là đã có có thể năng lực tự bảo vệ mình."

Triệu An hít một hơi thật sâu, nhìn phía xa Vân Hải Tông Trung Tông vị trí, nghe tông môn Tiếng Trống Hoàng Hôn âm thanh cùng đệ tử tu luyện thanh âm, Lạc Nhật quang mang nhàn nhạt bao phủ tại trên đầu của hần, đem cả người đắm chìm trong một mảnh vàng óng ánh bên trong, nhìn về phía trên có một tia phiêu dật xuất trần cảm giác.

"Đáng tiếc yêu đan không đủ rồi. . ." Triệu An vừa mới có chút hưng phấn, thế nhưng mà vừa nghĩ tới trong Túi Trữ Vật được ăn quang yêu đan, hần còn là cả người sầu lo.

"Lúc ban đầu nghĩ đến còn lại những yêu đan kia, đầy đủ ta trùng kích Ngưng Khí bốn tầng rồi, thế nhưng mà không nghĩ tới tu hành vậy mà như vậy hao phí tài nguyên, cần yêu đan dĩ nhiên là trở nên gấp mấy lần tăng trưởng, không chỉ nói là Ngưng Khí bốn tầng rồi, thậm chí liền Ngưng Khí ba tầng đỉnh phong cũng không đủ, tựa cơ hồ đem yêu đan đều đã tiêu hao hết."

"Trước đó vài ngày nghe bọn hần nói, tông môn phụ cận có một chỗ chuyên môn cung cấp đệ tử trao đổi cùng mua sắm tài nguyên phương thị, không biết chỗ đó có thể hay không có một ít có trợ giúp ta tu hành đồ vật." Triệu An trầm ngâm một lát, thân thể về phía trước nhoáng một cái, trong cơ thể linh khí vận chuyển, cả người nhất thời đi xa.

Vân Hải Tông tổng cộng phương hướng bốn tòa cao điểm, mỗi một tòa cao điểm tựa đại biểu cho hoàng, xích, tím, thanh bốn cái tông hệ, mà cái này bốn tòa ngọn núi càng là như chứng tinh cùng nguyệt, tương hộ làm nổi bật giống như, một mực trông coi chính giữa chủ phong.

Bạch Vân lượn lờ, Viễn Sơn sương mù sắc bên trong, chủ phong như ẩn như hiện, rất có tiên cảnh cảm giác.

"Nếu là sư phó nhìn thấy, nhất định sẽ ưa thích cảnh sắc nơi này."

Triệu An đi xuống Thanh Vân hệ ngọn núi, nhìn qua xa xa tiên sơn Vụ Hải, không biết sao, chợt nhớ tới Triệu Lam.

Tu luyện không tuế nguyệt, hần tự tiến vào Vân Hải Tông đến nay, một mực đắm chìm tại tu hành bên trong, không chút nào biết thiên địa tuế nguyệt biến hóa, mà Vân Hải Tông trong lại quanh năm như xuân, càng là rất khó lại để cho người cảm nhận được tuế nguyệt trôi qua.

Thế nhưng mà tính tế tính toán ra, hần đến Vân Hải Tông đã khoảng chừng một năm thời gian rồi, cũng tự nhiên sinh ra nhớ nhà cảm xúc.

Nhẹ giọng thở dài một hơi, Triệu An trước mặt sương mù dày đặc bỗng nhiên phiên cồn, sau đó hướng bị người dùng đao bỏ ra đồng dạng, phân ra một đầu có thể cung cấp hai người sống vai hành tẩu đường nhỏ, đường nhỏ một đầu trông không đến cuối cùng, tựa hồ rất xa xôi bộ dạng.

"Hần là tại đây không có sai." Triệu An nhìn kỹ một chút đường nhỏ trong chốc lát, mới cất bước đi vào, đi vững vàng đương đương, không chút hoang mang.

Con đường này thoát nhìn rất dài, thế nhưng mà đi lại cũng không mệt mỏi, không bao lâu, Triệu An cảm thấy hai mắt tỏa sáng, một cái treo đầy ngọn đèn lửa thị trấn nhỏ bỗng nhiên xuất hiện ở Triệu An trước mắt.

"Đã đến." Triệu An không khỏi hít sâu một hơi, nhắc chân hướng trong đó đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Sai sót ngẫu nhiên

Vân Hải Tông phụ cận vốn là không có phường thị, nhưng bởi vì trăm từ năm đó, rất nhiều người mộ dự Vân Hải Tông tiên tên, ngàn dặm xa xôi đến bái tông cầu tiên, khăn cầu có thể bái nhập tiên môn. Mà Vân Hải Tông thu đồ đệ cực kỳ nghiêm khắc, không ít người ôm trong lòng mộng tưởng, chưa từ bỏ ý định ở chỗ này chờ đợi, kỳ vọng một ngày kia có thể trở thành tiên môn người trong.

Cứ thế mãi, không ít người sẽ ngụ ở phường thị, thời gian dần qua, phường thị càng ngày càng phồn vinh, quy mô của nó cùng miệng người không thua gì một tòa hạ đẳng thành trì, cuồng hướng hồ noi này cách tông môn quá gần, Vân Hải Tông cũng cần tại phường thị làm chút ít vật tư trao đổi, dần dà, cả hai chúng nó tự tạo thành một cỗ cực kỳ ổn định cân đối quan hệ.

Bình thường có không ít tán tu cùng tông môn đệ tử ở chỗ này Kabuto bán đan dược cùng một ít cấp thấp pháp bảo, trong tay Linh Thạch nhiều một ít, tụ gian cửa hàng, nếu là túi tiền nhanh, cũng có thể trên mặt đất trải lên một trương vải rách, ở phía trên phóng bên trên muốn giao dịch thảo dược cùng vật phẩm, chờ đợi người mua đến thăm quang lâm.

Lúc này đúng là chạng vạng tối, thời tiết không gió, phường thị bên trên người đi ở bên trong rộn ràng bài trừ, thật dài trên đường phố có không ít người tại trong lúc hành tẩu, cúi đầu nhìn xem mặt đường hai bên bày đặt hàng hóa, có chút náo nhiệt.

Triệu An lần đầu tiên tới đến nơi đây, đối với nơi này hết thấy đều rất mới lạ, tại trong tiểu trấn đi tới, nhìn xem rất nhiều chưa từng gặp qua vật phẩm, bên trong có một ít Yêu thú chi cốt mài chế thành cấp thấp Pháp khí, phù lục, đan dược cùng một ít kỳ kỳ quái quái pháp bảo.

"Như vậy một ít khóa yêu đan dĩ nhiên cũng làm muốn hai mươi Linh Thạch!" Triệu An bước chân dừng lại, nhìn xem một bên vải rách bên trên bày đặt yêu đan, âm thầm lưu luyến.

"Ta đây mấy ngày trước, đến tốt cùng ăn bao nhiêu khóa Linh Thạch. . . Thiên!" Tu tiên cùng thế gian bất đồng, ở chỗ này, Hoàng Kim cũng không đáng tiền, còn chân chính đáng giá lại là Linh Thạch. Nhớ tới chính mình mấy ngày trước vì trùng kích Ngưng Khí ba tầng đỉnh phong, mà một hơi ăn suốt ba khóa yêu đan, hẳn đã cảm thấy trong nội tâm tại nhỏ máu.

"Thanh tiểu kiếm này ngược lại là rất có ý tứ."

Triệu An vuốt vuốt đau lòng ngực, chính muốn ly khai, bỗng nhiên ánh mắt ngưng tụ, hướng một bên vải rách bên trên bày đặt Tiểu Kiếm nhìn sang.

Cùng hẳn nói đó là một thanh Tiểu Kiếm, chẳng nói là một cái tiểu dao găm, chỉ là thượng diện chế tác cực kỳ tinh mỹ, mũi kiếm dưới ánh mặt trời tán ra lóe sáng hào quang, cho dù là Triệu An cái này sử dụng kiếm gà mờ, cũng nhìn không được nữa tại trên Tiểu Kiếm kia nhiều nhìn mấy lần.

Cái kia quầy hàng đằng sau, nằm một gã đội nón cỏ ngủ thanh niên, cái kia mũ rom thanh niên gặp Triệu An nhiều nhìn mấy lần Tiểu Kiếm, hé mồm nói, "Bốn cái Linh Thạch."

"Bốn cái Linh Thạch. . . ! Người tại sao không đi đoạt!"

Triệu An liếc qua thanh niên kia, trong nội tâm mắng to. Hắn một tháng đến tay Linh Thạch bất quá tự là hai cái, như vậy một bả không biết được không dùng tiểu dao găm dĩ nhiên cũng làm muốn bốn cái Linh Thạch!

Cái gì thứ đồ hư nhi có thể đáng bốn cái Linh Thạch!

Tuy nhiên trong nội tâm thầm mắng, thế nhưng mà Triệu An vẫn đang hiếu kỳ nhất lên cái kia thanh tiểu kiếm, tình tế tường tận xem xét. Thế nhưng mà vô luận hắn thấy thế nào, đây cũng là một bả lại so với bình thường còn bình thường hơn Tiểu Kiếm, đơn giản tự là sắc bén chút ít, thân kiếm so những thứ khác dày đi một tí.

"Có chút thứ tốt không phải nhìn ra được, là kiểm tra xong đến." Một bên mũ rom thanh niên chậm se se mở miệng.

"Thử? Cảm ai thử?" Triệu An trong nội tâm nghi hoặc, chẳng lẽ lại muốn tìm người đâm một đâm, đến thí nghiệm hạ mũi kiếm phải chăng sắc bén?

Mũi rom thanh niên ánh mắt thoáng khinh bỉ nhìn thoáng qua Triệu An, bỗng nhiên một bả theo Triệu An trong tay túm lấy Tiểu Kiếm, không chút do dự hung hăng đâm vào ngực của mình, nhất thời máu tươi nhuộm hồng cả quần áo.

Nào biết cái này vẫn chưa xong, mũi rom thanh niên tay phải vừa nhấc, chủy thủ trong tay không chút khách khí rút ra. Chỉ nghe "Phốc Xỉ..." Một tiếng máu tươi như tuôn, phun tới.

"Người điên rồi? !"

Triệu An lập tức sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, cả người giật mình lập tại chỗ, phía sau lưng bên trên "Vụt" thoáng một phát, thoát ra một mảng lớn mồ hôi lạnh.

Sau một khắc, Triệu An bèn vội đi xé trên người mình đạo bào, muốn cho đối phương cảm máu, trong nội tâm cơ hồ đem cái kia mũi rom thanh niên mắng lên trời.

"Thử cũng không cần như vậy thử a, đây là đang tự sát sao? Ta lại chưa nói mua không có mua, người đây rõ ràng là tại lừa ta!"

Không thể trách Triệu An như thế kinh hoàng, mà là trong phường thị có quy định, trong đó không cho phép phát sinh bất luận cái gì ẩu đả, nếu là suy giảm tới tánh mạng, bất luận là ai, nếu không có thể bước vào phường thị, nhưng lại chịu lấy đến Văn Hải Tông trừng phạt.

Ngay tại Triệu An khẩn trương không được thời điểm, lại để cho Triệu An càng thêm kinh hãi sự tình đã xảy ra.

Chỉ thấy tên kia mũi rom thanh niên điềm nhiên như không có việc gì hướng về phía Triệu An khoát khoát tay, về mặt bình tĩnh lắc lắc trên thân kiếm giọt máu, đạo,

"Thử đã xong. Người nhìn xem dùng tốt không dùng tốt, nếu là cảm thấy miễn cảm tính còn kém một chút, tiểu điểm cũng có thể cho người cải tiến, bất quá muốn thêm tiền."

"Đây là. . . Đây là ý gì?"

Triệu An triệt để mộng, hẳn rõ ràng xem thanh thanh sờ sờ, cái kia mũi rom thanh niên đem Tiểu Kiếm đâm vào ngực, như thế nào lại là một bộ không có việc gì người bộ dạng?

Bán tín bán nghi cảm qua Tiểu Kiếm, Triệu An tại trên mu bàn tay của mình thử vài cái, không thử khá tốt, cái này thử một lần Triệu An nhất thời im lặng.

Nguyên lai cái kia Tiểu Kiếm là co duỗi, đâm thoáng một phát tự phun chút huyết đi ra, đâm càng hung ác phun càng nhiều, càng phun càng ít. Trách không được hẳn cảm thấy cái này Tiểu Kiếm thân kiếm nếu so với bình thường dày bên trên rất nhiều, nguyên lai bên trong vậy mà chứa huyết tương, chỉ là cái kia Tiểu Kiếm làm thật sự là tinh xảo, mà ngay cả hẳn đều nuốt nửa dấu điểm tới.

"Tùy tiện đi đến bên trong phóng điểm màu đỏ chất lỏng là được, bất quá muốn là vì rất thật, tốt nhất là đi đến bên trong chứa một ít Yêu thú huyết tương, dù sao huyết tinh hương vị không tốt nguy trang."

Mũi rom thanh niên uốn éo hạ chỗ chuôi kiếm vòng tròn, quả nhiên bên trong là ánh sáng, còn có hơn phân nửa quả màu đỏ chất lỏng, nghe thấy hương vị, ngược lại hình như là thật sự huyết tương.

"Vị đại ca kia, người xem cũng nhìn, hồi cũng đã hồi, thử cũng thử rồi, chúng ta buôn bán nhỏ không dễ dàng, nếu không ngài tự mua lại a."

Triệu An nhìn trong tay mình tinh xảo Tiểu Kiếm, lại nhìn một chút quầy hàng bên trên những vật khác, hỏi, "Người cái này còn có cái gì thú vị?"

Nghe xong lời này, mũi rom thanh niên nhất thời con mắt sáng ngời, linh xảo ngón tay nhẹ nhàng nhất câu tự khơi gợi lên một trương hơi mỏng da mặt, cái kia da mặt cực mỏng, gió nhẹ nhàng thổi, da mặt tự phiêu động, quả thực nhẹ nhàng như Thiên Dực, có thể mặc dù như thế, trên da mặt kia mặt đường vân cùng chi tiết, làm cực kỳ rất thật.

Cái kia mũi rom thanh niên đem da mặt coi chừng dán tại chính mình trên mặt, sau một khắc, Triệu An kinh ngạc phát hiện mũi rom thanh niên biến thành một người khác.

"Đương thật thần kỳ. . ." Triệu An tỉ mỉ nhìn một chút, không khỏi tán thưởng lên tiếng.

"Những điều này đều là người làm hay sao?" Tiếp nhận da mặt, Triệu An mở miệng hỏi.

Mũi rom thanh niên mỉm cười, mười căn linh hoạt ngón tay thon dài tại Triệu An trước mặt nhẹ nhàng một sờ chút, tốc độ cực nhanh như là Thanh Phong phật qua mặt hồ, xoáy lên một cỗ bọt nước, tùy cơ hội lại quy về bình tĩnh.

"Chỉ có người không thể tưởng được, không có ta làm không được." Mũi rom thanh niên chậm se se mở miệng, trong thanh âm mang theo chân thật đáng tin tự tin cùng kiêu ngạo. "Người này thể diện da tiện nghi một ít, hai miếng Linh Thạch có thể."

"Thanh tiểu kiếm này cùng mặt người da mặt ta đã muốn." Nói xong, Triệu An theo trong bao lấy ra sáu miếng Linh Thạch, giao cho nữ nhân thanh niên trong tay.

"Khách quan về sau nếu là có cần, sẽ tới phường thị bên trên tìm ta." Nữ nhân thanh niên suy nghĩ bắt tay vào làm bên trong đích sáu miếng Linh Thạch, vui cười con mắt đều loạn.

Triệu An lại tỉ mỉ nhìn một chút quầy hàng bên trên đồ vật, lúc này mới chậm rãi bỏ đi.

"Ta chính là không có tiền. . . Phàm là ta có tiền, ta toàn bộ cho hân mua lại!"

Quay người lại, Triệu An ánh mắt lộ ra một tia phiền muộn cùng thâm hận, ước lượng chính mình trong túi Linh Thạch, thiếu làm cho người tức giận ruột!

"Xem ra một môn tu hành hay vẫn là không đủ, cần phải nghĩ biện pháp làm nhiều chút ít Linh Thạch, bằng không đi ra một chuyến, trông thấy cái gì cũng mua không nổi, cái kia tư vị thật sự lo lắng."

Đi tại trong phường thị, Triệu An nhìn thấy không ít kỳ lạ quý hiếm cổ quái chi vật, cũng phát hiện từng giao lộ trong góc đều thỉnh thoảng đứng đầy một lượng tên che mặt người, cơ cảnh tìm hiểu lấy bốn phía, cẩn thận từng li từng tí che chở trong ngực đồ vật, tựa hồ là tại chờ cái gì người, lại tựa hồ là chuẩn bị tiến hành giao dịch gì.

Những người này trông thấy Triệu An hướng bọn hân xem ra, đều quảng đi hung ác ánh mắt, ý bảo Triệu An chớ xen vào việc của người khác. Triệu An nhìn ở trong mắt, thời gian dần qua sờ lộ ra nơi đây quy tắc.

Nhìn sắc trời một chút, Triệu An đang chuẩn bị hồi tông môn, có thể mới đi đến một nửa, Triệu An đột nhiên nghe thấy cách đó không xa truyền đến một tiếng kêu đau đớn, trong lúc càng là xen lẫn nữ tử tiếng la khóc.

Nàng kia tiếng la khóc lại buồn bức mà lại thấp, nhất định là bị người bịt miệng lại, chỉ sợ lúc này đang tại gặp phiền toái gì.

Nghe được động tĩnh, Triệu An cau mày, sắc mặt lộ ra một chút do dự, cuối cùng vẫn là lắc đầu, quay người hướng tông môn đi đến.

Thực sự không phải là hân không muốn đi cứu, chỉ là cái này Tu Chân giới thật sự là mạnh được yếu thua, phi thường tàn khốc, không nghĩ qua là sẽ rước lấy họa sát thân, trên đời bất công cùng khi dễ thật sự quá nhiều, chỉ có chính mình cường đại lên, tài năng trên thế giới này còn sống.

Theo sau lưng quần áo mang phong thanh âm, một nữ tử sắc mặt kinh hoảng chạy tới, trên người nàng quần áo bị xé thành nghiền nát không chịu nổi, chỉ có chi vụn vụn có sợi vải miễn cưỡng che đầy thân thể, lộ ra hai đùi tuyết trắng cùng đầy đặn bộ ngực.

Triệu An thông qua thân thức, trông thấy nữ tử sau lưng đuổi theo một gã đang mặc Vân Hải Tông Hoàng Vân hệ đạo bào đệ tử, cái kia Hoàng Vân hệ đệ tử cùng Triệu An tuổi không sai biệt lắm, sinh phong thần tuấn lãng, môi hồng răng trắng, xem xét tựa là Thế gia đệ tử chồng chất đi ra phú quý khí.

Chứng kiến trên thân người kia Hoàng Vân hệ đạo bào, Triệu An trong nội tâm lập bộp một tiếng, Vân Hải Tông tứ đại tông môn, Xích Hoàng Tử Thanh. Cái kia Hoàng Vân hệ đạo bào đệ tử nếu không phải là thực lực siêu cường, tựa là gia tộc tại tông môn vô cùng có thế lực.

Tại đối với thực lực của hai bên đã có một phen ước định về sau, Triệu An nín thở Ngưng Thần, thân thể hướng trong rừng rậm ẩn ẩn, hân cũng không muốn không hiểu thấu gặp được tai họa bất ngờ.

Lúc này tên thiếu niên kia vui cười không ngậm miệng được, sắc híp mắt híp mắt xem lên trước mặt chạy trốn nữ tử, một bên truy vừa nói, "Tiểu mỹ nhân, ngươi chạy chậm chút, cẩn thận chút không ai té."

Lúc này khoảng cách phường thị trung tâm đã có chút ít khoảng cách, nhưng lại nhưng ở vào phường thị trong phạm vi, lập tức lại chạy về phía trước tựa là đen sì rừng rậm, nữ tử trên mặt ý tuyệt vọng càng ngày càng nặng, một bên dốc sức liều mạng chạy một bên quay đầu lại xem, tầm đó cái kia Hoàng Vân hệ thiếu niên cười toe toét miệng, không nhanh không chậm ở phía sau đi theo nàng chạy, chỉ còn chờ nàng tức giận kiệt lực tận.

Lướt đi nước mắt theo gương mặt trượt xuống, dưới ánh trăng, một gã quần áo tả tơi nữ tử quay đầu lại rung rung chạy trốn, xem Hoàng Vân hệ thiếu niên thẳng con mắt, vội mở miệng đạo, "Tiểu mỹ nhân, ngươi đừng khóc a, ngươi khóc ta đây đều tan nát cõi lòng rồi."

"Vị công tử này, cầu ngươi cứu cứu ta!" Đột nhiên, nàng kia không biết là nhìn thấy cái gì, bỗng nhiên ánh mắt sáng ngời, hướng về rừng rậm một cái phương hướng chạy tới.

Nàng kia tiếng kêu cứu lại để cho cái kia Hoàng Vân hệ thiếu niên lấp bắp kinh hãi, hai mắt hiện lên kinh ngạc cùng kinh hoảng, hướng về thiếu nữ chạy trốn phương hướng nhìn lại, nhưng mà còn không đợi hân phản ứng trở về, nữ tử trong thanh âm mang theo một tia tuyết xử phùng sanh kinh hãi, đạo,

"Van cầu ngươi, van cầu ngươi cứu cứu ta."

Nhiều mày nhìn xem quỳ trên mặt đất, hai tay ôm thật chặt bắp đùi mình, chết sống không chịu buông tay nữ tử, Triệu An sắc mặt phức tạp xoắn xuýt, trong lòng chửi ầm lên,

*****! Đây là cái gì mệnh!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Không có trường đầu óc

Người tính không bằng trời tính!

Triệu An trong nội tâm âm thầm kêu khổ, thực sự không phải là hắn không cẩn thận làm ra thanh âm, cũng thực sự không phải là hắn lộ ra thân hình, mà là nàng kia đánh bậy đánh bạ, vậy mà đập lầy trước mặt của hắn.

Nữ tử hô lên câu đầu tiên, chỉ là vì hấp dẫn Hoàng Vân hệ đệ tử chú ý lực, lại để cho hắn cố kỵ có người khác lúc này, buông tha chính mình, nào biết được chính mình tùy tiện vừa chạy, vậy mà thật sự nhìn thấy một người.

Nhìn người trang phục, rõ ràng cũng là Vân Hải Tông đệ tử, cái này, nữ tử như là đã tìm được chỗ dựa cùng cứu tinh, bất chấp nam nữ lễ nghi đại phòng, núp ở Triệu An sau lưng.

Quả nhiên là càng sợ cái gì, càng ngày cái gì. Nhìn xem hướng chính mình đi tới Hoàng Vân hệ thiếu niên, Triệu An sắc mặt càng ngày càng âm trầm, trong nội tâm đối trước mặt nữ nhân này thật sự là hận đến nghiến răng ngửa.

"Thanh Vân hệ hay sao? Chắc chắn, ta ngược lại là người nào, dọa bốn thiếu gia nhảy dựng.",

Hoàng Vân hệ thiếu niên gặp Triệu An thân hình đơn bạc, lại là một thân Thanh Vân hệ đạo bào, thoạt nhìn bất quá Ngưng Khí ba tầng tu vi, căn bản sẽ không đem hắn để vào mắt, đối với nữ tử kia ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ đạo,

"Tiểu mỹ nhân, chạy non nửa tấc rồi, một mồi có phải hay không? Đến, ca ca hảo hảo thương người."

Nàng kia nhanh cắn chặt môi dưới, toàn thân sợ tới mức lạnh run, hai tay ôm thật chặt Triệu An chân, đẩy dạn bộ ngực lách vào tại Triệu An trên đùi, truyền đến mềm mại xúc cảm, nhẹ giọng khóc, "Cứu cứu ta, cầu người cứu cứu ta."

Mất thấy nữ tử thân thể mềm mại chăm chú hoàn ở Triệu An chân, Hoàng Vân hệ thiếu niên con mắt trừng được sâu sắc, phổi đều muốn chọc giận nổ, hướng về phía Triệu An mắng to, "Chết tiệt, người ăn hết gan hùm mật gấu vậy sao, người tranh thủ thời gian buông ra tiểu mỹ nhân của ta nhì!"

Rốt cuộc là ai buông ra ai. . . Triệu An trong nội tâm có chút bất đắc dĩ.

Nhìn xem cái kia Hoàng Vân hệ thiếu niên, Triệu An mày nhíu lại càng ngày càng gấp, cái kia Hoàng Vân hệ thiếu niên tuy nhiên ánh mắt không tốt lắm, nhưng là tu vi lại quả thực khá cao, hắn căn bản cũng không phải là đối phương đối thủ.

Nghe được Hoàng Vân hệ thiếu niên, nàng kia có lẽ là sợ và rồi, sợ không lựa lời đạo, "Trừ phi người giết hắn, nếu không người đừng nghĩ đến đến ta!"

Tiền nhân kia. . . !

Triệu An trong nội tâm chửi ầm lên, cúi đầu nhìn xem ôm thật chặt chân của mình nữ tử, Triệu An trong mắt hiện lên một tia ảm ảm chán ghét, đạo, "Người không có trường đầu óc? Người như thế nào khẳng định ta nhất định sẽ cứu người mà sẽ không đem người giao ra đây?"

Nàng kia nghe xong, toàn thân run lên, hai mắt chậm rãi nâng lên, vừa mới va chạm vào Triệu An thoáng chán ghét ánh mắt, liền đột nhiên rũ xuống, sắc mặt hiện ra một tia không thể tin.

Có thể mặc dù như thế, nàng kia lại vẫn đang ôm thật chặt Triệu An đùi, chắc chắn Triệu An hội cứu nàng.

"Xem tại đồng tông phân thượng, ta đếm ba tiếng, mấy xong sau người như còn chưa rút, tự đừng trách ta không khách khí!" Hoàng Vân hệ thiếu niên gặp nữ tử chăm chú địa ôm Triệu An đùi, lại nghe nữ tử chăm ngời, tuần tú mặt khí thông lúc trắng lúc xanh.

Nói xong, một cổ xa xa cường đại tại Triệu An khí thế theo Hoàng Vân hệ thiếu niên trên người tán phóng mà ra, Triệu An ánh mắt co rút lại, vô luận như thế nào thật không ngờ thiếu niên kia tuy nhiên nhìn xem tuổi không lớn lắm, nhưng là tu vi thật không ngờ cao thâm.

Gặp thiếu niên thần sắc, Triệu An biết rõ tại vừa mới nàng kia khích tướng phía dưới, cho dù hắn đem nàng kia giao ra, cái kia Hoàng Vân hệ thiếu niên cũng chưa chắc hội từ bỏ ý đồ, âm thầm thở ra một hơi, trên bàn chân truyền đến trần trần mềm mại tê dại, cúi đầu xuống, đối diện lên nữ tử làm cho người huyết mạch phun trương tuyết trắng bộ ngực, chỉ là lúc này, Triệu An đối với cái kia mê người cảnh đẹp hoàn toàn để không nổi một tia hào hứng, trầm giọng nói, "Ta chỉ giúp người lúc này đây, người có thể chạy nhiều nhanh bỏ chạy nhiều nhanh."

Nàng kia sững sờ, hồng nhuận phon phớt đôi môi nhẹ nhàng mở ra, ờ ra một cái đáng yêu hình tròn.

"Không có trường đầu óc. . ." Triệu An nhìn xem nữ tử giặt mình sững sờ bộ dạng, trong nội tâm lần nữa đối với nữ tử xem thường một phen, như thế nguy cơ trước mắt không nắm chặt trốn chạy để khỏi chết, đã biết rõ sững sờ.

Trong lúc đó, cái kia Hoàng Vân hệ thiếu niên bỗng nhiên mở miệng, đạo, "Ngươi muốn điều gì!"

Sau một khắc, "A!" một tiếng thét kinh hãi theo nữ tử trong miệng phát ra, chỉ thấy Triệu An một tay lấy nữ tử theo trên mặt đất túm lên, tại Hoàng Vân hệ đệ tử kinh ngạc trong ánh mắt, hung hăng hôn lên nữ tử mềm mại hồng nhuận phon phớt phần môi.

"A...!" Nữ tử một tiếng thét kinh hãi, đen bóng hai mắt trũng được sâu sắc, sự tỉnh phát sinh quá nhanh, đợi nàng kịp phản ứng thời điểm, chỉ thấy Triệu An đỏ bừng cả khuôn mặt, xoa xoa miệng của mình, thấp giọng tự nói, đạo, "Nguyên lai là loại cảm giác này. . . Hương vị cũng không tệ lắm."

"Ngươi cái dê xồm! Ngươi lại dám. . . ! Ta liều mạng với ngươi!" Nữ tử chưa kịp chịu nhục, khề cấn răng môi dưới, trong mắt tràn đầy lửa giận, cũng đã quên trốn chạy để khỏi chết, vung lên nắm đấm liền hướng Triệu An bộ ngực hung hăng nện tới.

Triệu An không có tốt như vậy hào hứng cùng nàng, một phát bắt được nữ tử hai tay, trong mắt hiện ra một tia hàn ý, đạo, "Trên đời chưa từng có không làm mà hưởng sự tình, ngươi tức hướng ta cầu cứu, lại mang đến cho ta phiền toái lớn như vậy, ta yếu điểm hồi báo cũng là nên phải đấy."

"Ngươi vô sỉ!" Nữ tử mái tóc tán loạn, sao có thể nghe lọt Triệu An, lúc này trong mắt lửa giận cơ hồ muốn chết cháy Triệu An, đang muốn đón lấy nắm đấm, bỗng nhiên một tiếng thanh âm vang dội truyền khắp toàn bộ rừng rậm.

"Ba!"

Hung hăng một bàn tay xuống dưới, Triệu An một tay đánh hướng nữ tử bờ mông, lực đạo to lớn, nhất thời đem nữ tử thân thể đánh ra mấy trượng xa, nữ tử bị đau hô lên âm thanh đến, sau một khắc thân thể đã phi tại giữa không trung, lần này, nữ tử kinh hoàng sắc mặt trắng bệch, trái tim cơ hồ ngừng nhảy cả buổi không chỉ.

Cái kia dê xồm, lại dám đánh cái mông của nàng. . . !

Đánh thì đánh rồi, có thể Triệu An lực đạo lại dùng vô cùng tốt, nữ tử nếu không một điểm không có bị thương, ngược lại vững vàng rơi trên mặt đất, lại quay đầu lại thời điểm, chỉ nghe Triệu An lạnh lùng một tiếng tiếng la truyền đến,

"Chạy!"

Nữ tử hai mắt hiện lên một tia phức tạp, không do dự nữa, dốc sức liều mạng về phía trước chạy tới.

Đây hết thảy nói thì cực nhanh, Hoàng Vân hệ thiếu niên ở một bên xem mắt choáng váng, ngăn ngăn trong nháy mắt, hần đuối lâu như vậy nữ tử cứ như vậy bị người khác hôn miệng đánh bờ mông, lại trở mặt tại trước mắt của mình chạy đi, khí hàm răng ken kết rung động.

"Ta, ta muốn giết ngươi!" Cái kia Hoàng Vân hệ thiếu niên khí mặt đỏ cái cổ thô, đã qua trọn vẹn tốt mấy hơi thở công phu, mới nghẹn ra một câu như vậy lời nói.

Triệu An thấy thế, trong nội tâm thật dài thở dài ra một hơi, trước mắt người này tuy nhiên tu vi xa cao hơn hẳn, nhưng nhìn bộ dáng dù sao cũng là thiếu niên tâm tính, như thế như vậy, Triệu An ngược lại xử lý.

"Sư đệ hư mất sư huynh chuyện tốt, nguyện ý lấy cái chết tạ tội, kính xin sư huynh có thể tha thứ."

Triệu An về mặt chân thành, sợ Hoàng Vân hệ thiếu niên nghe không được một loại, đương đủ lực lượng, đem từng chữ đều rõ ràng truyền ra ngoài. Sau một khắc, còn không đợi Hoàng Vân hệ thiếu niên kịp phản ứng, Triệu An giơ lên cao cao trong tay Tiểu Kiếm, hướng về phía bộ ngực của mình tự là hung hăng đâm xuống dưới.

Phốc!

Sáng loáng dao găm trực tiếp đâm vào lòng của mình phòng, máu tươi văng khắp nơi, quả thực tự sát không chút do dự.

Hoàng Vân hệ thiếu niên mộng, hai mắt nhìn chăm chăm vào Triệu An, kinh ngạc đến ngây người tại chỗ.

Cái kia chạy trốn nữ tử quay đầu, thân thể mềm mại run lên, khiếp sợ nói không ra lời.

"Ta nói hẳn là cái dê xồm, lại nguyên lai, hẳn đã sớm quyết định chủ ý muốn dùng tánh mạng của mình cứu ta. . ." Nữ tử lưỡng đi thanh nước mắt lăn xuống, chảy xuống má bên cạnh, trùng trùng điệp điệp rơi trên mặt đất."Là ta thực xin lỗi hẳn. . . Hẳn bất quá Ngưng Khí ba tầng tu vi, căn bản cũng không phải là Ngưng Khí sáu tầng thiếu niên đối thủ, là ta tùy hứng hại hẳn. . ."

Triệu An thân thể lung lay sắp đổ, sắc mặt trắng bệch, nhìn xem Hoàng Vân hệ thiếu niên yếu ớt nói, "Sư đệ lấy cái chết bồi tội, chỉ hy vọng sư huynh có thể buông tha nàng kia, cũng chớ để lại oán hận sư đệ. . ."

Nói xong, Triệu An âm thầm cắn chót lưỡi, nhổ ra một ngụm máu tươi, thân thể hướng về sau hướng lên, thẳng tắp té xuống.

" . . ." Hoàng Vân hệ thiếu niên triệt để sợ ngây người, hẳn lúc ban đầu cũng không muốn đem nàng kia như thế nào, chỉ là trong nội tâm thầm suy nghĩ lấy một ít ngây thơ chuyện nam nữ, lại gặp nữ tử tướng mạo kinh người, liền sinh lòng truy đuổi chỉ ý, về sau đối với Triệu An tuy nhiên buông ngoan thoải, nhưng lại cũng không muốn thực giết hắn, như thế nào cũng thật không ngờ Triệu An vậy mà nói rằng tay đã đi xuống tay, một điểm chỗ trống đều không cho hắn lưu.

Dao găm một kiếm đâm thủng ngực, không chỉ nói là Triệu An rồi, chỉ sợ là Thần Tiên khó cứu!

"Hắn vì ta chết đi, ta mà ngay cả hắn tên gì cũng không biết. . ." Nữ tử lộ vẻ sầu thảm như khóc, trong mắt chỉ còn lại có cái kia lẻ loi trợ trụ nằm ở mặt núi lầy lội bên trong đích thân ảnh.

"Chết tiết, người chết như thế nào tại đây!" Hoàng Vân hệ thiếu niên sắc mặt trắng bệch, toàn thân nhịn không được run, bối rối nhìn chung quanh, tại đây tuy nhiên vắng vẻ, mà dù sao vẫn còn trong phường thị, một khi đã xảy ra ẩu đả hoặc là giết người, vô luận là ai cũng chịu lấy đến Vân Hải Tông tông môn trừng phạt, hơn nữa chung thân không cho phép bước vào phường thị.

"Người có thể hại chết ta rồi. . ." Hoàng Vân hệ thiếu niên khóc không ra nước mắt, không biết làm sao lại chọc Triệu An tên vương bát đần này, "Xem như người lợi hại!"

Nói xong, Hoàng Vân hệ thiếu niên rất nhanh lướt qua bốn phía, thừa dịp bốn bề vắng lặng, cuống quýt đào tẩu.

Phong, một tia thổi qua rừng rậm bụi cỏ, mang đến một hồi sạt tiếng vang.

Ban đêm phong hơi lạnh, mang theo cây cối bên trong đích một tia ướt át khí tức, hỗn hợp có bùn đất hương vị, nghe thấy nói không nên lời thích ý mũi thơm ngát.

Tại loại này yên tĩnh bên trong, nếu là có thể Mỹ Mỹ nằm trên mặt đất, ngủ lấy một giấc, nhất định là nhân sinh một kiện điều thú vị.

Chỉ là việc này, cũng không thuộc về tại Triệu An.

Tại Hoàng Vân hệ thiếu niên trốn sau khi đi, nàng kia chẳng biết tại sao lại vòng trở lại, ngồi chồm hổm tại Triệu An "Thi thể" trước, yên lặng rơi lệ hồi lâu, đã qua nửa ngày, theo trên người mình hái kế tiếp nhỏ túi thơm, bỏ vào Triệu An trong ngực, nói khẽ,

"Ta phát qua thẻ, chỉ gả cho chịu cho ta cái chết nam nhân, thế nhưng mà vì cái gì, tại sao phải nhanh như vậy. . . Người vì cứu ta mà chết, ta không cho rằng báo, trong túi thơm này có khu trùng tránh thú dược vật, có thể bảo vệ người thi thể không bị những trùng kia cắn chỗ ăn, người đợi ta, ta cái này tìm người tới, đem người tiếp đi, cực kỳ an táng. . ."

Đợi đã lâu, rốt cục đợi đến lúc nàng kia ly khai, Triệu An lúc này mới chậm rãi mở to mắt, tản ra thần thức, cẩn thận cảnh giác đánh giá một vòng bốn phía, sau đó sâu hít sâu một hơi, thân thể thà người nhảy lên, biến mất trong bóng đêm.

Vừa mới hẳn dùng Quy Tức Thuật phong tỏa hô hấp của mình cùng tìm đập, tuy là giả chết, nhưng là cùng người chết không giống, cái kia Hoàng Vân hệ thiếu niên khoảng chừng Ngưng Khí sáu tầng tu vi, hẳn khẳng định không phải đối phương đối thủ, mà hẳn giả chết chiêu này, có thể dễ dàng theo thiếu niên mí mắt hạ đào thoát.

Huống chi, Vân Hải Tông to như vậy tông môn, đệ tử phần đông, Hoàng Vân hệ cùng Thanh Vân hệ cách xa nhau lại cực xa, chính mình một cái lại bình thường bất quá đệ tử, ai đều sẽ không để ý, chỉ sợ về sau tại tông môn không bao giờ nữa hội kiến mặt cũng nói không chừng.

Một bên chạy, Triệu An một bên tại trong lòng âm thầm đem nàng kia mắng hồi lâu, đều đi vì cái gì trả trở về, quả nhiên là không có trường đầu óc.

Đã qua chừng nửa canh giờ, vừa mới tên kia Hoàng Vân hệ thiếu niên vội vàng hấp tấp chạy tới, trong tay bưng lấy một đồng bình bình lọ lọ, một bên chạy một bên nói thầm, "Suờ đệ a, người có thể ngăn vạn chống đỡ, chờ chờ chết lại. Cái kia bán thuốc nói, chỉ cần người còn có một tia khí tức, tựu có thể cứu về đến, người có thể ngàn vạn đừng chết."

Bỗng nhiên, Hoàng Vân hệ thiếu niên bước chân dừng lại, trong tay bình bình lọ lọ đều rơi trên mặt đất, hai mắt trừng được sâu sắc, nhìn xem vừa mới nằm Triệu An thi thể địa phương trống trải khoáng, không có cái gì.

"Người đâu. . . ? !"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Nhất niệm chi thiện

Trên đường đi, Triệu An thập phần coi chừng hành tung của mình, xác định không có để lại nửa phiến dấu vết để lại về sau, lúc này mới vội vội vàng vàng quay trở về tới trong sơn động của mình.

Nghĩ nghĩ vừa mới chuyện đã xảy ra, Triệu An trong nội tâm không biết là một hồi buồn cười, từ trong lòng móc ra cái kia thanh tiểu kiếm, Triệu An thăm nghĩ, "Cái này bốn cái Linh Thạch ngược lại thật sự là không có phí công hoa."

Nếu là không có cái kia thanh tiểu kiếm, hẳn thật đúng là vô cùng khó đối phó cái kia Hoàng Vân hệ thiếu niên, bất quá cũng thiếu tại thiếu niên kia tâm tính, ngày bình thường sống an nhàn sung sướng đã quen, thực nhìn thấy người chết liền dọa ngốc tại chỗ, không có kịp thời đến điều tra tình hình thực tế, nếu không cũng thật đúng không tốt lắm trang.

Thiếu niên kia thực lực, Triệu An nhìn không thấu, cũng không biết thiếu niên kia tu vi rốt cuộc là Ngưng Khí mấy tầng.

Xem ra chính mình nếu muốn tại trong Vân Hải Tông này sinh tồn được, vẫn phải là đón lấy tu luyện, dựa vào những vật nhỏ này tuy nhiên có thể thắng qua nhất thời, nhưng dù sao không phải kể lâu dài.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày thứ hai sáng sớm, Vân Hải Tông tiếng chuông vang vọng toàn bộ tông môn, lại là cấp cho Linh Thạch thời gian.

Triệu An không bao lâu liền đi tới Thanh Vân Tông ở trung tâm, quả nhiên, chờ hắn đến thời điểm, đã có một ít đệ tử chờ ở bên cạnh, bọn họ trung gian đại đa số đều là một mình đứng ở một bên, hoặc là khoanh chân tại địa tu luyện, hoặc là hai mắt nhắm nghiền bốn phía mọi người, điều tra mình cùng người khác chênh lệch.

Theo Thanh Vân hệ trung tâm đệ tử càng ngày càng nhiều, thời gian dần qua, chỉ thấy chân trời một đạo Thanh Hồng hiện lên, tiếng gió gào thét truyền vào mỗi người trong tai, sau một khắc, Lâm Tinh Thần đã là xuất hiện ở mọi người trước mắt.

"Các vị Thanh Vân hệ đệ tử nghe lệnh." Lâm Tinh Thần chậm rãi mở miệng, trên mặt mang theo y nguyên tự phụ cùng kiêu ngạo, cao cao dương lấy cái cảm, bao quát lên trước mặt mọi người.

"Hôm nay là tông môn cấp cho Linh Thạch ngày, các vị sư đệ muốn cảm động và nhớ nhưng tông môn tài bồi chi ân, chăm chỉ tu luyện, tranh thủ sớm ngày tiến vào nội môn, cho ta Thanh Vân hệ tranh giành khẩu khí!"

"Cần tuân sư huynh dạy bảo."

Nghe Lâm Tinh Thần cùng mọi người tái diễn từng từng nói qua, Triệu An lơ đãng đứng ở một bên, hai mắt thẳng tắp chăm chăm vào Lâm Tinh Thần trong tay đan được, ánh mắt lộ ra một tia khát vọng chi sắc.

Sau một khắc, Lâm Tinh Thần tay áo vung lên, nhất thời mấy ngàn cái Linh Thạch lập tức rơi là tả, như là một đạo cực đại mưa sao băng bày giống như, chuẩn xác không sai hướng mọi người bay đi.

Mắt thấy lên trước mặt Linh Thạch bay tới, Triệu An không chút do dự thò tay tìm tòi, thế nhưng mà tại nhìn thấy trong lòng bàn tay Linh Thạch số lượng về sau, Triệu An sắc mặt trầm xuống, cả người khí tức đều thu liễm.

Rõ ràng lần trước hắn phát đến tay còn có hai miếng Linh Thạch, vì cái gì lần này cũng chỉ phát một khóa?

Mà trái lại bốn phía mọi người, đại bộ phận đệ tử cũng như Triệu An một loại, trong nháy mắt ngẩng đầu chăm chăm vào trong sân rộng gian Lâm Tinh Thần, trong mắt phát ra một tia âm tàn.

"Tông môn quy định, từng ký danh đệ tử mỗi tháng có mười khóa Linh Thạch cấp cho, tuy nhiên chưa bao giờ cấp cho qua cái số này, nhưng là cũng chưa bao giờ thấp qua bốn khóa, như thế nào lần này chỉ phát một khóa!"

"Cái này Hấp Huyết Quý, ý vào chính mình là Đại sư huynh, tự tùy ý cắt xén chúng ta tài nguyên, chúng ta vốn tự tư chất bình thường, chỉ có thể dựa vào lấy Linh Thạch mua sắm, hẳn như vậy, chúng ta còn thể nào tu luyện!"

Trong đám người, không biết là ai tiếng nói chuyện hơi lớn, trên đài Lâm Tinh Thần tựa hồ nghe đã đến, nhàn nhạt hướng cái phương hướng này liếc qua.

"Đừng xúc động!" Quát khê một tiếng từ đằng xa truyền đến.

Triệu An thần thức nhẹ nhàng tản ra, hướng về thanh âm nói chuyện nơi phát ra nhìn lại, chỉ thấy cách mình không xa địa phương đứng đấy hai người, một người trong đó trong tay tựa hồ cũng là một quả Linh Thạch, vẻ mặt phẫn nộ, đang muốn đón lấy chửi ầm lên, lại bị bên cạnh người một bả ngăn trở.

"Người tới đầu năm đoán, có một số việc không biết. Đại sư huynh mỗi lần cấp cho Linh Thạch thời điểm, đều cắt xén một nhóm người Linh Thạch, cho mình mua sắm tu hành tài nguyên, lần này cho rằng người không may, lần sau tự đến phiên người khác." Người nọ tận tình khuyên bảo khuyên nhủ.

"Người như vậy cũng xứng đương Đại sư huynh?" Bị cắt xén Linh Thạch chi nhân tức giận điên cuồng, hai mắt nhanh nắm, rất rõ ràng cái này Linh Thạch đối với hắn cực kỳ trọng yếu, thế nhưng mà đối về đến, cũng chỉ có thờ dài một tiếng.

"Ai, ai bảo hấn là Đại sư huynh. . . Nếu là người tu vi cao hơn cho hấn, tự có thể cướp đoạt Đại sư huynh vị, có thể là chúng ta vốn là tư chất bình thường, ngày bình thường tu luyện tài nguyên lại cực nhỏ, phóng nhân toàn bộ Thanh Vân hệ, chỉ sợ cũng không có người là Lâm Tinh Thần đối thủ."

Nghe bên cạnh hai người nói chuyện với nhau, Triệu An sắc mặt bình tĩnh, cầm trong tay cái kia miếng Linh Thạch cẩn thận cất kỹ, yên tĩnh đứng ở một bên.

Trên khán đài, Lâm Tinh Thần hai mắt lợi hại quét mắt dưới đài mọi người, hai tay tại tay áo trong miệng nhanh chóng sờ chút, phảng phất tại tính toán cái gì.

"Quả thật thiếu đi một người, Ngưng Khí ba tầng. . . Chẳng lẽ người bọn họ muốn tìm là Mã Toàn Tường?"

"Kỳ quái, Mã Toàn Tường không phải là không có đúng mực người, như thế nào sẽ chọc cho đến Hoàng Vân hệ đệ tử."

Mười mấy ngày trước, một gã Hoàng Vân hệ đệ tử đột nhiên ra hiện tại gian phòng của hấn trước, hỏi thăm hấn gần đây phải chăng Thanh Vân hệ có đệ tử mất tích, hoặc là chết đi, ngày nào đó, Lâm Tinh Thần trôi qua như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, cho dù hấn là Thanh Vân hệ đại đệ tử, tại Thanh Vân hệ mọi người trước mặt sinh tận uy phong, nhưng là tại Xích Vân cùng Hoàng Vân hệ đệ tử trước mặt, lại quả thực liền cho bọn hấn xạch gãy đều không xứng.

Vừa nghe đến hệ nội có đệ tử chọc Hoàng Vân hệ người, nhất thời sợ tới mức mồ hôi lạnh theo phía sau lưng trôi xuống dưới, thân là Đại sư huynh, không chỉ có không có gánh chịu khởi Đại sư huynh trách nhiệm, bảo hộ chính mình phe phái đích sư đệ, ngược lại trước tiên vỗ ngực cam đoan, chỉ cần có bất cứ tin tức gì, nhất định rất nhanh nói cho cho Hoàng Vân hệ người.

Ngoài mạnh trong yếu, đối thượng cung kính đối hạ ngang ngược, nói đúng là hấn loại người này, có thể hết lần này tới lần khác hấn tại Thanh Vân hệ đệ tử trước mặt lại tốt làm làm ra một bộ mây trời nước chảy, hiền lành hữu ái bộ dạng, kì thực nội tâm có chút âm u giảo hoạt.

Ánh mắt nhanh chóng ở mấy ngàn người trên người đảo qua, Lâm Tinh Thần hai tay càng véo càng nhanh, lông mày nhẹ nhàng giãn ra, liên tục xác định không có nhìn lầm người mấy, Lâm Tinh Thần trong lòng một khối tảng đá lớn rơi xuống.

"Hôm nay cấp cho Linh Thạch chấm dứt, nhìn qua các vị sư đệ cảm động và nhớ nhung tông môn ân đức, siêng năng tu luyện, chớ có cô phụ tông môn đối với sắp xếp của các người." Lâm Tinh Thần chậm rãi mở miệng, thanh âm tuy nhiên không lớn, nhưng lại rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai.

Nghe nói như thế, mà ngay cả Triệu An đều không chỉ có bội phục khởi Lâm Tinh Thần da mặt, đã làm như vậy không biết xấu hổ sự tình, còn có thể như là huynh trưởng một loại, đối với dưới đài mọi người ân cần dạy bảo.

Lập tức mọi người ly khai, Lâm Tinh Thần từ trong lòng tay lấy ra phù lục, nhẹ nhàng dán tại trên trán, một đạo nhân nhạ tia sáng trắng theo trên trán của hấn toát ra, bay vào phù lục bên trong.

Đem đối phương cần tin tức truyền vào phù lục ở bên trong, ngón trở tay phải ngón giữa nhẹ nhàng run lên, một đám khói xanh theo phù lục bên trên dấy lên, qua trong giấy lát đốt đốt thành tro bụi.

Đang nghe Lâm Tinh Thần nói ra cấp cho Linh Thạch sau khi kết thúc, Triệu An tự nhiên là không làm trì hoãn, đi theo mọi người cùng một chỗ hướng về động phủ của mình bay đi.

Ngay tại Triệu An ly khai trong nháy mắt, một ánh mắt bỗng dưng nhìn chằm chằm hấn ly khai thân ảnh, trong thần sắc lộ vẻ kinh ngạc,

"Gặp quý rồi, hấn vậy mà Ngưng Khí thành công rồi hả? ! Liên cũi đều bỏ không được mấy cây người, lại vẫn có thể Ngưng Khí? Ở trong đó chắc chắn có quái!"

Chỉ thấy lúc trước mặt rõ đạo nhân thẳng tắp đứng ở một bên, trong mắt lộ ra vẻ hoài nghi.

Thanh Vân hệ trong đệ tử phản đông, theo lý thuyết hấn cũng nhớ không rõ đến tốt cùng có ai, chỉ là Triệu An thật sự cho hấn ấn tượng quá sâu, gần đây mấy **** không thấy Triệu An đến đây làm tạp dịch, còn cảm thấy kỳ quái, cho rằng Triệu An chết đói.

Thế nhưng mà cái đó nghĩ đến, hôm nay vừa thấy, Triệu An vậy mà Ngưng Khí thành công rồi hả?

Hoài nghi bên trong, mặt rõ đạo nhân lắc đầu, quay người rời đi.

Hồi chính mình động phủ trên đường, đã có lần trước bị Mã Toàn Tường chặn đường đuổi giết kinh nghiệm về sau, lần này Triệu An ly khai trên đường đặc biệt coi chừng, thần thức mọi nơi tản ra, không ngừng tìm hiểu lấy bốn phía tình huống. Bỗng nhiên, Triệu An đông từ co rụt lại, nhìn qua hấn trái phía trước một cái gầy yếu thân ảnh, trong nội tâm bỗng dưng bay lên một cái ý nghĩ,

"Người nọ nhìn xem rất yếu, muốn hay không đi cướp hấn?"

Chầm chậm vào cách đó không xa một gã gầy yếu đệ tử, Triệu An lập tức bay lên ăn cướp ý niệm trong đầu. Hấn vốn là lá gan thật lớn, lại là không sợ trời không sợ đất tính cách, tăng thêm hôm nay đã biết Linh Thạch quý giá, quả nhiên là một phần tiền kim nén mà chết anh hùng hấn, không hiểu lại nổi lên một tia ăn cướp tâm tư không đứng đắn.

Trong lòng nghĩ lấy, Triệu An chân bắt tri bắt giác tự đi theo người nọ sau lưng, không biết cái kia thiếu niên gầy yếu là có ý hay vẫn là không có ý, Triệu An chỉ cảm giác mình đi đường nhỏ càng ngày càng vắng vẻ, bên người người đi đường càng ngày càng ít.

Thời gian một chút đi qua, hai người khoảng cách càng ngày càng gần, đặt mình trong tiểu đạo càng là càng ngày càng vắng vẻ, lúc này chỉ cần Triệu An mau nữa bên trên hai bước, có thể đem cái kia thiếu niên gầy yếu ngăn ở giao lộ, bằng tu vi của mình cùng hai mắt có thể thời gian ngắn thao túng tốc độ năng lực, hẳn không lo không thể đoạt đến người nọ tài vật.

Có thể nhưng vào lúc này, Triệu An bỗng nhiên bước chân dừng lại, nhìn nhìn cái kia thiếu niên gầy yếu bóng lưng, trầm mặc ít khi, khẽ thở dài một cái.

"Triệu An a Triệu An, muốn cướp muốn chém giết những hung ác kia, khi dễ những tu vi này không bằng người tính toán cái gì bọn sự!"

Thu hồi ánh mắt, Triệu An mở ra hai chân, không cần suy nghĩ xoay người hướng xa xa đi đến."Nam tử hán đại trượng phu, làm việc muốn quang minh lỗi lạc, chớ để làm những lại để cho kia chính mình xem thường chuyện của mình."

Mãi cho đến bóng lưng của hắn biến mất tại gầy yếu đệ tử trong tầm mắt, một trận gió ôn nhu thổi tới, nhẹ nhàng xóc lên gầy yếu đệ tử trước ngực vạt áo.

Một đầu toàn thân Thúy Lục, đầu sinh mào gà Tiểu Xà, thổ lộ lấy đồ tươi lười , như một đầu như thiểm điện toàn trở về gầy yếu đệ tử ồng tay áo.

"Tính toán hẳn thức thời." Cái kia gầy yếu đệ tử trường than một hơi, đi từ từ tại trên đường nhỏ, ngồi ở một bên, nhẹ nhàng sờ lên trong ngực Tiểu Xà, nói khẽ, "Người này rất cường, ta cảm giác đi ra. . ."

Hắn tu vi cực kém, thân thể cũng cực kỳ gầy yếu, ngày bình thường tại đây hồ lang hoàn tự tông môn bên trong, nếu là không có cái này đầu Tiểu Xà, chỉ sợ sớm đã bị những tham lam kia sư huynh cho ăn sống nuốt tươi không thành.

Vừa mới Triệu An nhất niệm chi thiện, không chỉ buông tha gầy yếu đệ tử, cũng là buông tha mình, cho mình tranh được một cái mạng.

Cvt : Cầu đề cử , ế quá =(

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Thần kỳ túi thơm

Tu luyện không tuế nguyệt, Triệu An lần nữa mở to mắt thời điểm, đã là mười ngày sau.

Triệu An sắc mặt mang theo mấy phần ngưng trọng, mặt mày trong mang theo một tia chìm sắc."Tốc độ quá chậm, nếu là không có yêu đan trợ giúp, đừng nói tu luyện tới Ngưng Khí bốn tầng rồi, chỉ sợ trùng kích Ngưng Khí ba tầng đỉnh phong đều không biết năm nào tháng nào."

Nếu là hắn vẫn luôn là chính mình khoanh chân khổ luyện còn chưa tính, có thể từ khi đã trải qua dùng đan dược đến rất nhanh tăng lên tốc độ tu luyện phương pháp về sau, lại để cho hắn giống như trước như vậy, thời khắc mất ăn mất ngủ một tia tu luyện, đã là chuyện không thể nào rồi.

Ảo não nhìn một chút khô quắt Túi Trữ Vật, Triệu An thở dài một hơi, "Mỗi tháng phát Linh Thạch thật sự quá ít, đừng nói đan dược, mà ngay cả yêu đan cũng mua không nổi mấy khóa. Nếu là chỉ vào tông môn tài nguyên, sớm muộn gì được chết đói không thể."

"Cái kia Mã Toàn Tường tuy nhiên tích súc có phần dày, thế nhưng mà y theo trong môn phái cấp cho Linh Thạch số lượng cũng mua không nổi nhiều như vậy yêu đan, chắc hẳn đại đa số hẳn là hẳn tại Hắc Sơn trong săn giết Yêu thú mà đến." Triệu An suy ngẫm khổ tư, thời gian dần qua, ánh mắt chuyển hướng về phía một bên trong rừng rậm.

Hắc Sơn cũng không gọi Hắc Sơn, chỉ là do ở hắn quanh năm tại Vân Hải Tông che bóng chỗ, toàn bộ sơn thể tiên hiem thấy ánh mặt trời, bởi vậy mới gọi Hắc Sơn, hắc trong núi con mồi phục lấy các loại Yêu thú cùng ác điều, bình thường Triệu An tại chính mình trong sơn động lúc tu luyện, đều nghe thấy một hai tiếng không biết tên hung thú tiếng hô truyền ra, nghe vào tai ở bên trong, có chút làm cho người ta sợ hãi.

"Đã Mã Toàn Tường có thể săn giết Yêu thú, như vậy ta hôm nay tu vi chỉ kém một tia tựa là Ngưng Khí ba tầng đỉnh phong, chắc hẳn chỉ cần không hướng Hắc Sơn ở chỗ sâu trong đi, chắc hẳn cũng có thể săn giết Yêu thú, đổi lấy yêu đan!"

Nghĩ đến tựa đi làm, cho dù Triệu An ở lại sơn động khoảng cách Hắc Sơn cũng không xa, đơn giản thu thập một ít bọ hành lý, đem chính mình sơn động đơn giản bố trí thoáng một phát, thiết tốt rồi bấy rập về sau, hướng về Hắc Sơn đi tới.

Lúc giá trị đầu mùa đông, thế nhưng mà Vân Hải Tông trong lại vẫn đang cảnh sắc như xuân, khắp nơi có thể thấy được xanh tươi ướt át thấm thực vật, đầm lên trên ôn nhu thanh âm, hận không thể nằm ở phía trên thư thư phục phục ngủ một giấc mới tốt.

Cho dù đã là hoàng hôn, nhưng là xa xa lại lờ mờ có thể thấy được Vân Hải Tông rặng mây đỏ, nương theo lấy thiên thượng thiên hạ một mảnh màu xanh biếc cảnh đẹp, gọi người thẳng hai mắt, đã quên ước nguyện ban đầu.

Triệu An đứng tại một chỗ cao sườn núi bên trên, trong mắt lập loè tinh mang, từ khi tu vi của hắn đạt đến Ngưng Khí ba tầng về sau, chung quanh cái thế giới này trong mắt hắn bày biện ra đến tình cảnh, cùng dĩ vãng đã là sâu sắc bất đồng, hơn nữa tận lực vận dụng hai mắt chỉ lực, đem ở giữa thiên địa biến hóa đều thả chậm gấp trăm lần.

Hào quang lưu chuyển, lá cây bay xuống cùng phong thanh âm . . . Dù loại kỳ diệu đều tại trước mắt hắn tách ra, Triệu An tham lam đem hết thấy trước mắt đều thu hết vào mắt, không cách nào dời.

Lập tức ngày muốn biến mất tại núi một chỗ khác, trong rừng cây các loại kỳ quái thanh âm từng cái vang lên, theo chỗ cao hướng phương xa nhìn lại, cả tòa Hắc Sơn tại dưới bầu trời đêm, như cùng một cái ngủ say hàng dài lưng pháp phòng, tràn đầy cao chót vót chỉ ý.

Cảnh ban đêm bao phủ lập tức, Triệu An rõ ràng trông thấy nguyên bản yên lặng yên ắng hắc trong núi, rồi đột nhiên nhiều ra vô số đạo màu xanh biếc con mắt, còn có các loại kỳ quái thanh âm, Triệu An không chút do dự, thả người nhảy lên, lập tức bước chân vào hắc trong núi.

Đêm tối vào núi, vốn là hung hiểm phi thường.

Không nói trước những yêu cầu kia mãnh thú, chỉ cần là Hắc Sơn bên trong đích khí độc cùng độc trùng cũng đã gọi người khó lòng phòng bị, trừ phi tu vi cực cao, nếu không đơn giản không người nào dám tới Hắc Sơn săn bắt yêu đan.

Cho dù nguy hiểm, có thể cũng chỉ có tại ban đêm, vào ban ngày con mắt phục Yêu thú mới ra đến, cơ hội đắc thủ cũng muốn càng lớn chút ít.

Phóng nhãn nhìn lại, Hắc Sơn hiểm trở, sương mù dày đặc núi non trùng điệp, độc xà Dị thú càng là tầng tầng lớp lớp.

Bất quá lại để cho Triệu An kinh ngạc, là những độc trùng kia linh xà nhìn thấy chính mình lúc, lại nhao nhao nhượng bộ lui binh, không một dám đi lên cận thân! Thậm chí một đầu mười thước trường, toàn thân ngăm đen con rắn, tại trải qua bên cạnh của hắn thời điểm, vậy mà rất xa quẩn một vòng tròn tránh đi, phảng phất hẳn là đáng sợ cỡ nào sự việc một loại.

Tuy nhiên quý dĩ, nhưng lại quả thực cho Triệu An tránh khỏi không ít phiền toái, những độc trùng này độc thủ thường thường cái đầu không lớn, nhưng độc tính lại cũng không nhỏ, tùy tiện bị cắn một ngụm cũng không phải là đùa giỡn.

"Chẳng lẽ là cái này túi thơm công năng?" Triệu An trong nội tâm có chút ngưng nghĩ, từ trong lòng móc ra một cái túi thơm

Ngày đó hắn tại phường thị bị buộc cứu tên kia nữ tử, sau đó nàng kia từng vụng trộm trở lại xem hắn "Thi thể", cũng tại trong ngực của hắn để lại cái này túi thơm, nói cái gì cái này túi thơm có thể bảo vệ hắn thi thể không bị con kiến chồ gặm, hiện tại xem ra, cái này túi thơm đến thật đúng có tác dụng.

Lần thứ nhất cẩn thận tìm hiểu trong tay túi thơm, chỉ thấy túi thơm bên trên tản ra nhàn nhạt mùi thơm, không giống Hoa Hương cùng đàn hương, ngược lại có chút giống một loại Cổ Mộc hương vị, nghe thấy cũng không sắc mũi, ngược lại còn có một tia ninh thần tác dụng.

"Trăm dặm?"

Triệu An nhẹ nhàng thi thảo, chỉ thấy túi thơm bên trên thêu lên nho nhỏ hai chữ, nhìn về phía trên xinh đẹp thanh nhã, ngược lại làm như nữ tử gây nên.

"Đây là dòng họ hay vẫn là cái gì?" Triệu An nhìn sau nửa ngày, nhưng vẫn là không nghĩ ra, dứt khoát đem cái kia túi thơm thiếp thân cất kỹ, không suy nghĩ thêm nữa.

Đã có cái này túi thơm hộ thể, Triệu An ngược lại là càng phóng hoi lớn lá gan, chỉ tiếc đêm đó xuất hiện đều là một ít tiểu độc trùng độc thú, cũng không có đại Yêu thú, rơi vào đường cùng, Triệu An gần đây nhất chút ít cùi lừa, chồng chất nổi lên cái đồng lừa, chìm đã ngủ say. Ngày thứ hai tỉnh lại, chỉ thấy Hắc Sơn kéo khôn cùng, ác sương mù tràn ngập, bên trên có mây đen bao phủ, trong núi quái từng từng từng từng mảnh, mơ hồ có thú rống yêu gáy, lại để cho người nhìn không được sinh lòng khủng bố.

Cất bước hướng trên đường núi hành tẩu, Triệu An thâm nghĩ tu vi của mình không cao, chỉ có thể ở Hắc Sơn bên ngoài săn bắn, bởi vậy một đường coi chừng, thần thức đều tản ra, bất quá tốt ở chung quanh lộ về một ít bình thường xà trùng, không làm gì được hắn cả.

Bỗng nhiên, yên tĩnh bên trong, một hồi vù vù âm thanh từ tiền phương truyền đến, Triệu An bước chân dừng lại, thần thức tụ tập tại phía trước một loại chỗ, trong nội tâm nổi lên một tầng cảnh giác cảm giác.

"Thanh âm gì?"

Triệu An đồng tử co rút lại, lập tức thu liễm bản thân khí tức, tản ra thần thức, cẩn thận từng li từng tí tìm hiểu bốn phía.

Nào biết được không tìm hiểu vẫn còn tốt, dưới xem xét này, Triệu An lập tức mở to hai mắt nhìn, da đầu "Vụt" thoáng một phát run lên, toàn thân lập tức ra một tầng mồ hôi lạnh!

Chỉ thấy một khoả ba người vây kín phẩm chất cổ thụ bên trên, một đầu cực lớn hắc mãng giống như dây lưng lụa một loại, động ở trên chạc cây, thân hình dài đến vài chục trượng, toàn thân đen kịt lân giáp, trên người giáp phiến hiện ra lấm lấm hàn quang, hình tam giác đầu rắn, màu đỏ tươi lưỡi không ngừng tàn sát, âm độc ánh mắt gắt gao Triệu An phương hướng, nhìn về phía trên có chút làm cho người ta sợ hãi.

Mà càng làm cho người kinh ngạc, là cái kia hắc mãng trên đầu lại sinh ra một cái nho nhỏ thịt nhện, phảng phất mọc ra một cái giác giống như, nhìn về phía trên có chút bất phàm.

Một màn này cơ hồ đem Triệu An sợ tới mức toàn thân cứng ngắc, hắc tuy nhiên gan lớn, mà dù sao từ nhỏ ở tông môn lớn lên, cái đó bá khí kiến như thế Cự Thú!

Cổ nín đại kêu ra tiếng xúc động, trong nháy mắt, Triệu An thầm nghĩ quay người bỏ chạy, thoát được muốn rất xa tự có xa lắm không!

"Không thể động! Không thể động! Không thể động!"

Cuối cùng Triệu An còn có chút lý trí, biết rõ tại đối mặt đại xà thời điểm, ngàn vạn không nên lộn xộn, nếu không Thần Tiên khó cứu.

Ngắn ngủn hai hơi, Triệu An lại phảng phất đã qua suốt hai canh giờ!

Bỗng nhiên, Triệu An đồng tử co rút lại, ánh mắt đứng tại Cự Mãng trên người, cẩn thận quan sát, chỉ thấy cái kia Cự Mãng trên người hiện đầy vết máu cùng dư tợn miêng vết thương, thậm chí còn có tích tấp giọt máu trên mặt đất, rõ ràng bị thụ rất nặng thương.

Cơ hồ tại cùng trong nháy mắt, một cái gan lớn mà điên cuồng nghĩ cách, đột nhiên hiện lên tại Triệu An trong óc,

"Cái này Cự Mãng trên đầu sừng dài, hiển nhiên đã khai linh trí trở thành yêu mãng. Như là dựa theo tu sĩ tu vi đến tính toán, có lẽ tính toán bên trên một gã Ngưng Khí bốn tầng tu sĩ rồi, nếu là có thể đào ra nó trong cơ thể yêu đan. . . Phát tài!"

Cvt : cầu đề cử bạo 20c ạ !!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chiến yêu mãng

Thế gian mọi sự, cho tới bây giờ đều là chống đỡ chết gan lớn, chết đối người nhát gan.

Triệu An hầu đầu trên dưới bỗng nhúc nhích qua một cái, nuốt từng ngụm nước, vừa ra núi thì có tốt như vậy sự tình đưa tới cửa đến, quả thực lại để cho hắn quá hưng phấn.

Nếu là đặt ở bình thường, dùng tu vi của hắn đương thấy vậy Cự Thú, đều có chạy trốn phần, thế nhưng mà hôm nay cái này Cự Mãng rõ ràng trọng thương tại thân, nếu là ra sức một kích, chưa hẳn không có có cơ hội thành công!

Nghĩ vậy, Triệu An hít sâu một hơi, ngay sau đó, trong tay Tam Phạm Kiếm mạnh mẽ một đâm, cả người nhanh chóng lẹ ra, như cùng một cái thẳng tắp thẳng tắp, kẹp lấy giết chết hết ý liền xông ra ngoài.

Triệu An tốc độ thật sự quá nhanh, cái kia hắc mãng nguyên bản chính **** miêng vết thương dường như thương, xử chí không kịp đề phòng một đạo hàn lệ kiếm quang, đột nhiên từ một bên trong bụi cỏ hiển hiện.

Cơ hồ là vô ý thức, hắc mãng đột nhiên tựa đầu sợ hãi lên, cái cổ như là lò xo giống như nhỏ trường hơn một xích, ánh mắt lạnh như băng trong hiện lên một tia huyết tinh chí ý, chẳng những không có lui về phía sau tránh né, ngược lại ngang đầu uốn éo, hung hăng đâm vào kiếm trên ánh sáng.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, trường kiếm kịch liệt run run, Cự Mãng trong mắt xuất hiện vẻ thống khổ, va chạm vị trí lập tức chảy ra máu tươi đi ra.

Triệu An miêng hồ bị chấn đắc run lên, vừa mới một kiếm kia rót vào hắc Ngưng Khí ba tầng sở hữu tu vi, vốn định lấy đem cái kia Cự Mãng một lần hành động đánh chết, nào biết lại vẫn đang đã thất bại.

"Ngưng Khí quyết bên trên ghi lại, tu vi càng cao, thực lực càng cường, cái này Cự Mãng người bị như thế trọng thương còn có thể tiếp được ta một kích toàn lực, nếu là hôm nay đổi thành mặt khác Ngưng Khí bốn tầng tu sĩ, chỉ sợ thực lực đều càng mạnh hơn nữa."

Đang tại Triệu An cảm thấy khó giải quyết thời điểm, cái kia Cự Mãng mất lộ ra hung quang, chăm chăm vào Triệu An kiếm trong tay, chột cực lớn thân thể ở giữa không trung có chút một thấp, sau một khắc, như là một đạo màu đen như thiểm điện, thẳng tắp lao ra giữa không trung, đúng là hướng Triệu An cuốn đi qua.

"Tốt tốt!"

Triệu An trong lòng sát cơ chột lóe lên, hấn tu vì tuy nhiên không bằng Cự Mãng, có thể nếu là so đấu tốc độ, như vậy vô luận là ai, trong mắt hắn đều muốn lộ ra sơ hở!

"Oanh!"

Một hồi gió tanh đập vào mặt, cơ hồ trong chớp mắt, hắc mãng bén nhọn răng nanh muốn rơi vào Triệu An trên cổ. Ngay cơ thời điểm, Triệu An ánh mắt ngưng tụ, toàn thân Linh lực toàn bộ quán chú tại hai mắt phía trên, trong một chớp mắt, bốn phía sở hữu tốc độ bỗng nhiên thả chậm gấp trăm lần!

Thiên hạ vạn vật, duy nhanh không phá.

Thế nhưng mà nhanh thực sự ý nghĩa càng nhiều nữa sơ hở cùng nhược điểm!

Ngay tại Cự Mãng thân thể uốn lượn lập tức, Triệu An trong tay Tam Phạm Kiếm mạnh mẽ một đâm ra, cực nhanh vô cùng ác độc gai đất nhập Cự Mãng bảy tấc bên cạnh một vết thương ở bên trong.

"Ngang!"

Kịch liệt đau nhức phía dưới, Cự Mãng thống khổ rống lên tiếng, tráng kiện thân thể cao cao lắc tại giữa không trung, Triệu An thân thể cũng bị lập tức mang theo, theo Cự Mãng thân thể ở giữa không trung không ngừng phiến cồn.

"Đáng chết, tại giữa không trung, ta căn bản không cách nào thi lực, nếu là một lúc sau thể lực hao hết, cái này cái mạng nhỏ chỉ sợ tựu thực giao cho tại đây rồi."

Ngấn ngừn trong nháy mắt, Triệu An cả người theo Cự Mãng lực đạo, tại giữa không trung không biết bị quăng bao nhiêu vòng, cầm kiếm hai tay dần dần run lên.

Ngay tại Triệu An đau khổ suy tư phương pháp thoát thân lúc, đột nhiên, dị biến nảy sinh!

Sau một khắc, Tam Phạm Kiếm sắc bén mũi kiếm vậy mà ma xui quỷ khiến một loại, sinh sinh theo Cự Mãng vung vẩy độ mạnh yếu, theo Cự Mãng trong cơ thể lập tức cắt, tanh nóng máu rần lập tức theo Cự Mãng bị mở mạnh phần bụng trong rơi vãi ra, từ đầu tới đuôi đem Triệu An ngâm cái thấu.

"Rống. . .!"

Hắc mãng cực lớn thân thể từ giữa không trung ngã xuống, trong miệng phát ra thống khổ gần như gào thét tiếng kêu thảm thiết, thậm chí Triệu An cũng là thật không ngờ, chính mình một kiếm vậy mà hội thu được như thế kỳ hiệu.

Kịch liệt đau nhức phía dưới, Cự Mãng trong mắt như là thông nhân tính một loại, tản ra ra hung ác hào quang, miệng máu đại trương, cao thấp bốn cái nanh như là dao găm một loại, hướng về phía Triệu An thân thể tựu là hung hăng cắn tới.

Đón ánh mặt trời, chỉ thấy cái kia khóa cái nanh bên trên phản xạ ra màu xanh biếc ánh sáng âm u, rõ ràng tựu là bốn khóa răng nọc, một khi bị cắn, Thần Tiên khó cứu!

Nguy cơ thời điểm, Triệu An bất chấp đang ở giữa không trung, quyết đoán rời tay quăng kiếm, thân thể thẳng tắp xuống trụ lạc.

Cự Mãng đầu chịu buông tha hắn, vừa thô vừa to đầu mạnh mẽ mà uốn éo, đuổi theo cắn đi qua.

Cự Mãng trong mắt tàn mát ra hung mang, lúc này nó không khác bị mở ngực bể bụng, hiển nhiên đã là sống không được rồi, chỉ là trước khi chết nó đối với Triệu An cực kỳ cừ hận, chỉ muốn giết chết Triệu An chôn cùng.

Mắt thấy răng nọc còn có nửa phần muốn chạm được cánh tay của hắn lúc, Triệu An trong mắt hiện lên một tia hung ác ý, tay phải trùng trùng điệp điệp chụp tại bộ ngực của mình, mạnh mẽ một ngụm máu tươi phun ra, văng đến Cự Mãng trong mắt.

Huyết sắc mơ hồ, Cự Mãng động tác đã có trong nháy mắt đình trệ, ngay một khắc này, một bả tinh xảo Tiểu Kiếm chẳng biết lúc nào xuất hiện tại Triệu An trong tay.

Chỉ thấy hắn không chút do dự đi phía trước hung hăng một trát, sinh sinh đâm vào đem cái kia hắc mãng chỗ cổ trong vết thương, hai tay trước sau như một lực, mượn dưới thân thể rơi thế, eo thô cực lớn đầu lâu lập tức bị cắt lấy một nửa, tanh nóng máu rần chiếu vào giữa không trung, thối không người được.

Oanh!

Thân rắn mang theo bọc lấy Triệu An trùng trùng điệp điệp nện trên mặt đất.

Triệu An toàn thân đầm máu, một tay che ngực, một tay nắm lấy Tiểu Kiếm lao đảo đứng lên, hai mắt gắt gao chăm chăm trên mặt đất cực lớn mắng thân.

"Vù vù. . ." Cự Mãng xì xào mạo hiểm huyết phao cái cổ ở bên trong, không ngừng phát ra lấy cùng loại với rên rĩ tiếng kêu thảm thiết, rồi lại đột nhiên thân hình một mực, đen bóng hai mắt rớt cực đã mất đi thần thái.

Nhìn xem hắc mãng triệt để chết đi, Triệu An bất chấp thờ dốc, ba bước cũng làm hai bước, như là theo huyết thủy trong leo ra một loại, mạnh mẽ vọt tới Tam Phạm Kiếm vị trí, một bả rút kiếm ra thân, tại thân rắn trong không ngừng đào làm cho.

Bỗng nhiên, Triệu An trong tay động tác dừng lại, trong mắt sáng ngời, dính đầy máu rắn tay từ trong đó xuất ra, trong lòng bàn tay nắm một khóa chùm hải nhĩ lớn nhỏ cỡ nắm tay yêu đan!

"Ha ha ha ha. . ." Triệu An nhếch miệng cười cười, sờ hữu mạo hiểm cùng đau xót, đang cảm thấy cái này khóa Ngưng Khí bốn tầng yêu mẫn yêu đan thời điểm, đều mây trời nước chảy.

Đáng giá!

Hôm nay hắn đã có cái này khóa yêu đan, trùng kích Ngưng Khí bốn tầng thì có càng lớn nắm chắc!

"Hô. . ."

Triệu An liên tục co quắp ngồi dưới đất, bất chấp đầy đất máu rắn tanh hôi, trong tay bung lấy cái kia miếng yêu đan, vui cười không ngậm miệng được.

"Kỳ quái, cái này Cự Mãng trên người phía trước thương là làm sao tới, xem ra miệng vết thương rất sâu."

Bỗng nhiên, Triệu An không có ý liếc qua Cự Mãng vết thương trên người, trong nội tâm nổi lên nghi hoặc. Chỉ thấy những miệng vết thương kia đều hiện lên xé rách hình dáng, rất rõ ràng là bị nào đó Yêu thú bị tốc độ cực nhanh, dùng sắc bén móng vuốt cắt đi ra.

Cái kia Cự Mãng trên người lân giáp thật dày, đao kiếm rất khó đâm thủng, mà lại bị hắn yêu thú của hắn quẹt làm bị thương, xem ra cái kia Yêu thú cũng mấy vị lợi hại.

Bất quá những cái này đều cùng Triệu An không quan hệ, đem yêu đan bỏ vào Túi Trữ Vật về sau, hắn lại vô cùng cao hứng đem Cự Mãng trên đầu giác, cùng trong miệng bốn khóa cực lớn răng nọc cũng từng cái nhỏ xuống dưới, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn chuẩn bị đi trở về.

"Đợi sau khi trở về, đi phường thị tìm tốt đi một chút công tượng, nhìn xem có thể hay không dùng cái này răng nọc một lần nữa cho ta làm thành vài thanh lợi hại binh khí."

Hôm nay hắn vừa mới kinh nghiệm hết một hồi đại chiến, không chỉ có tinh lực cần khôi phục, hơn nữa trên người dính đầy tanh hôi sền sệt máu rắn, hiện tại thậm chí tim có nước địa phương hảo hảo rửa.

Hắc Sơn tuy nhiên thật lớn, thế nhưng mà dựa vào trực giác, Triệu An hãy tìm đã đến một chỗ hồ nước, đang chuẩn bị cởi quần áo ra nhảy đi xuống hảo hảo tắm gội, một trận gió từ phía sau lưng nhẹ nhàng thổi đi qua.

"Sàn sạt. . ."

Nhẹ nhàng lá cây tiếng vang truyền đến, lập tức bốn phía hết thấy khôi phục bình thường.

Triệu An động tác một chút, bản năng phản ứng lại để cho hắn mạnh mẽ quay đầu lại, hướng về tin đồn đến phương hướng nhìn lại.

Ánh mắt chạy tại bốn phía trong rừng rậm, Triệu An bỗng nhiên ánh mắt dừng lại tại ngoài ba trượng trên một thân cây, cho dù tàng cực kỳ ẩn nấp, nhưng là Triệu An lại vẫn đang tại rậm rạp chẳng chút điệp trong phim, phát hiện ba ánh mắt!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Thu hoạch lớn

"Cái gì đó?!"

Một hồi gió lạnh truyền đến, Triệu An trong lòng hoảng hốt. Hắn từ nhỏ Thần Tiên đến quái đồ vật đã thấy nhiều, vô ý thức liền nghĩ đến trong núi yêu mỹ quái vật.

Hắn tuy nhiên gan lớn, thể nhưng mà đối với loại vật này, bởi vì xem quá nhiều, ngược lại dễ dàng nghĩ ngợi lung tung, trong nội tâm sẽ có một tia ý sợ hãi.

Còn chưa chờ Triệu An xem minh bạch cái kia ba ánh mắt đến cùng là vật gì, đột nhiên, vài đạo thể lương tiếng la theo phía sau cây bông rụng tiếng vang đến.

Gió tanh cùng một chỗ, phảng phất cái gì đó tại trước mắt chọt lóe lên, ngay sau đó, Triệu An chỉ cảm giác lồng ngực của mình, đùi cùng bả vai kịch liệt đau nhức vô cùng, cúi đầu xem xét, chỉ gặp trên người của mình máu tươi chảy ròng, đúng là bị sắc bén đồ vật cắt mấy đạo lỗ hổng lớn.

Tốc độ cực nhanh, quả thực làm cho Triệu An ngạc nhiên!

Mà càng làm Triệu An kinh hãi chính là, trên người mình lưu lại vết thương, cùng cái kia màu đen Cự Mãng vết thương trên người giống nhau như đúc, rõ ràng xuất từ cùng một yêu thú chỉ thủ!

Khiếp sợ hướng về xa xa nhìn lại, chỉ thấy trước mặt trên đất trống, chính ngồi xổm ngồi ba con toàn thân màu đỏ Yêu thú, tròng mắt màu xanh biếc con mắt, gắt gao theo dõi hắn.

Trong đó một chỉ, chính nghi hoặc liếm láp chính mình móng vuốt, không ngừng ngửi ngửi Triệu An máu tươi, trong thần sắc lộ ra một tia nghi hoặc.

Cái kia ba con Yêu thú bắt quá mèo một loại đại, lỗ tai nhỏ nhất, hàm răng lại tiêm, lớn lên có chút chanh chua, hai tay càng là lớn lên dọa người, nhất là cẳng tay bên trên móng tay, càng là sắc bén như đao.

"Huyết Linh Viên?"

Thấy rõ trước mặt hung thú, Triệu An trong lòng giật mình.

Nếu như hắn không có đoán sai, như vậy cái này ba thứ gì, nên là như vậy một loại gọi Huyết Linh Viên yêu vật.

Huyết Linh Viên loại này cấp thấp Yêu thú, tuy nhiên tu vi cũng không cao, nhưng lại thắng tại số lượng nhiều, tốc độ nhanh, am hiểu quần công, cực khó đối phó, cùng loài rắn cùng Cự Mãng chờ vật càng là thiên địch.

Gió thổi qua, Triệu An trên người màu đen Cự Mãng mùi máu tươi tràn ngập ra đến, xem ra, có lẽ tựu là bị Triệu An trên người Cự Mãng mùi hấp dẫn mà đến.

"Huyết Linh Viên gần đây quần cư, lúc này mới bắt quá là Hắc Sơn biên giới, cũng đã xuất hiện ba con, nếu là thật sự tính toán ra, Hắc Sơn bên trong còn không biết có bao nhiêu, trách không được cực nhỏ có đệ tử đến Hắc Sơn săn thú, những Huyết Linh Viên này xác thực khó chơi."

Chỉ thấy cái kia ba con Huyết Linh Viên liếm liếm móng vuốt bên trên nhiễm Triệu An máu tươi, trong mắt lần nữa hiện lên một tia nghi hoặc, thể nhưng mà tại nghe thấy được Triệu An trên người Cự Mãng mùi máu tươi lúc, Viên Viên con mắt lần nữa lộ ra một vòng hung mang, vung vẩy lấy liên đao giống như móng vuốt, đúng là hung ác bay thẳng Triệu An yết hầu mà đi!

Mà nhưng vào lúc này, Triệu An chẳng những không có tránh né, ngược lại hai mắt sáng dọa người, mặt mũi tràn đầy hưng phấn, đứng tại nguyên chỗ "Hắc hắc" ngốc cười rộ lên.

"Những Huyết Linh Viên này tuy nhiên bắt quá Ngưng Khí ba tầng tu vi, nhưng là muốn tất trong cơ thể cũng nên có yêu đan mới là!"

"Ba miếng Ngưng Khí ba tầng Yêu thú yêu đan. . . Phát!"

Cái này Huyết Linh Viên tu vi cùng hắn chỗ không sai biệt lắm, chỗ dựa, bắt quá tựu là tốc độ mà thôi.

Tốc độ. . .

Hắn hôm nay không sợ nhất, tựu là tốc độ, hơn nữa tốc độ càng nhanh càng tốt!

Tam Phạm Kiếm màu vàng kim óng ánh lưu quang lóe lên, Triệu An vững vàng lập tại nguyên chỗ, Linh lực quán chú trong đôi mắt, ngay tại ba con Huyết Linh Viên sắp cận thân lập tức, Triệu An hai mắt như đuốc, thân hình nhoáng một cái, hư ảnh bỗng nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Huyết Linh Viên trước mắt không thấy Triệu An thân ảnh, đang giật mình sửng sốt lúc, chỉ cảm thấy trên cổ của mình mát lạnh, giống như có đồ vật gì đó tại trên cổ nhẹ nhàng xẹt qua.

Một chỉ Huyết Linh Viên vô ý thức quay đầu nhìn lại, nào biết vừa trở lại một nửa, đầu lâu như là cầu giống như theo trên thân thể lăn rơi xuống, rơi trên mặt đất.

Đây hết thầy phát sinh quá nhanh, nhanh đến nó căn bản không biết, đầu của mình đúng là khi nào bị chặt hạ!

"Hi!"

Mắt gặp đồng bạn của mình bị giết, mặt khác hai cái Huyết Linh Viên sợ tới mức toàn thân phát run, trên người mao toàn bộ tạc lên, cái đuôi cao cao chỉ khỏi tại giữa không trung, màu xanh biếc con mắt gắt gao chăm chăm vào Triệu An, trong cổ họng phát ra "Vù vù" âm thanh.

Giống như chúng như vậy Linh thú sớm đã có linh trí, không nói hai lời quay người muốn chạy.

Thế nhưng mà Triệu An ở đâu có thể khiến chúng nó đảo tẩu, thân ảnh chớp động, lạnh lùng mà quý dị kiếm quang đột ngột sáng lên.

Như thiểm điện Kiếm Thế bản thân sau xa xa chỉ đến, mang tất cả mà xuống, một đạo kiếm quang bỗng nhiên theo Triệu An trên thân kiếm chém ra, thẳng tắp đỉnh tại Huyết Linh Viên hậu tâm chỗ.

Chạy trốn Huyết Linh Viên kêu thảm một tiếng, ngực chỗ bị đâm ra một cái huyết lỗ thủng, máu tươi đầy đất, tại chỗ chết đi.

Yêu thú đối với huyết tinh chi khí vốn là phi thường mẫn cảm, duy nhất còn lại cái con kia Huyết Linh Viên đã sớm bị hù sợ đến vỡ mật, không biết chạy trốn phương nào, hoảng hốt chạy bừa thời điểm, màu xanh biếc hai mắt chỉ thấy một đạo kim hồng sắc vàng sáng lờn nữa vung qua, tại chỗ không có khí tức.

Không chút khách khí đẩy ra Huyết Linh Viên thi thể, móc ra ba miếng yêu đan, Triệu An vui sướng cơ hồ muốn nhảy dựng lên, hần mới vừa tới Hắc Sơn một ngày, tựu lấy được một quả Ngưng Khí bốn tầng yêu đan cùng ba miếng Ngưng Khí ba tầng yêu đan, còn có bốn khóa Cự Mãng răng ngọc, quả thực là thu hoạch lớn.

"Chỉ tiếc, ngoại trừ nội đan bên ngoài, giống như trên người không có gì đáng giá."

Triệu An trong ánh mắt lộ ra một tia uể oải, dù sao vừa mới hần theo Cự Mãng trong miệng nhỏ xuống bốn khóa răng ngọc, lúc này vẫn còn trong hưng phấn, trông thấy cái gì đó thậm chí nghĩ lấy hướng trong bao phục của mình trang.

"Nếu là bất quá mấy cái Huyết Linh Viên thì tốt rồi."

Nghĩ cách một khi toát ra, Triệu An bỗng nhiên tinh thần lóe lên, chẳng quan tâm tắm rửa, vô cùng đơn giản tại nguyên chỗ khoanh chân mà ngồi, khôi phục thoáng một phát thể lực về sau, lần nữa trở lại Cự Mãng bên cạnh thi thể, chịu đựng gay mũi mũi tại Cự Mãng tanh huyết trong lẫn lẫn, đem trên người mình, lần nữa dày đặc đắp lên một tầng mùi máu tươi nhi, sau đó tuyển một chỗ, khoanh chân ngồi xuống kiên nhẫn đợi.

Lúc này đây ngồi xuống, bất quá nửa canh giờ.

Đương Triệu An lần nữa giường đôi mắt thời điểm, sắc mặt lộ ra vài phần hưng phấn.

Quả nhiên, cách đó không xa Cổ Mộc bên trên, ba song màu xanh biếc con mắt xuất hiện tại rậm rạp phiến lá về sau, lại là ba con bị trên người hần cùng Cự Mãng mùi máu tươi hấp dẫn đến Huyết Linh Viên.

Lúc này, cái kia ba con Huyết Linh Viên màu xanh biếc trong con mắt lóe ra Thị Huyết hào quang, Triệu An trên người Cự Mãng hương vị như là khó có thể thoát khỏi hấp dẫn, thật sâu hấp dẫn lấy chúng.

Nhéch miệng cười cười, Triệu An mặt mũi tràn đầy hưng phấn, nhắc tới Tam Phạm Kiếm, không chút khách khí xông tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Ký Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Khách không mời mà đến

Vài ngày sau, Hắc Sơn biên giới chi địa, một gã toàn thân máu đen thiếu niên Hoàn Kiếm mà đứng, đối diện với hần, có bốn năm chi Huyết Linh Viên.

Cái này mấy cái Huyết Linh Viên không có chỗ nào mà không phải là Ngưng Khí ba tầng tu vị, thậm chí còn có một chi là Ngưng Khí ba tầng đỉnh phong, cái này mấy cái Huyết Linh Viên thành đàn mà đứng, linh xảo ngắn nhỏ thân thể mọc tại cổ trên cây, màu xanh biếc hai mắt dữ tợn xem trên mặt đất thiếu niên, trong miệng không ngừng phát ra thấp minh.

Thế nhưng mà thiếu niên kia nếu không hào không kinh hoảng, ngược lại trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, thả người nhảy lên, trường kiếm trong tay run lên,

hướng về kia mấy cái Huyết Linh Viên, không chút khách khí vọt tới. . .

"Phát, thật là phát. . ."

Hắc Sơn bên trong đích một mảnh hồ nước ở bên trong. Triệu An một bên dùng hai tay không ngừng hướng trên người chọc nước, tẩy trừ lấy trên người dơ bẩn, một bên nhìn xem phình Túi Trữ Vật, trên mặt cười cơ hồ tràn ra một đóa hoa.

Ngắn ngủn vài ngày, hắc trọn vẹn sẵn giết trên trăm chỉ là Huyết Linh Viên, trong đó phần lớn là Ngưng Khí ba tầng, hai tầng cũng có mấy cái, mà Tam Phạm Kiếm không biết có phải hay không hấp thu quá nhiều thú huyết nguyên nhân, dưới ánh mặt trời lóe ra sáng ngời màu vàng kim óng ánh, so sánh với dĩ vãng, tăng thêm vài phần quý dị chi mang.

Thậm chí liền Triệu An đều không có chú ý tới, tại loại này trong thực chiến, kiếm thuật của hắc vậy mà cũng có đột nhiên tăng mạnh đột phá, một bộ trụ cột nhất Lăng Kiếm Môn kiếm pháp bị hắc dùng lô hòa thuần thanh, coi như là kiếm thuật mọi người cũng không gì hơn cái này.

"Tuy nhiên những yêu đan này cấp bậc khá thấp, thế nhưng mà số lượng nhiều như vậy, cũng đầy đủ ta trùng kích đến Ngưng Khí bốn tầng rồi."

Thay đổi một thân sạch sẽ quần áo, Triệu An nằm trên mặt đất, nhìn xem một bên trang trần đầy gói nhỏ, liếm liếm bờ môi, mặt mũi tràn đầy vui sướng.

"Về phần dư thừa một ít yêu đan, ta còn có thể lấy được phường thị đi bán, hoặc là đi đổi vài món lợi hại Pháp khí."

Triệu An bụng lấy trong tay yêu đan, như là bụng lấy từng thanh Linh Thạch, trong ánh mắt trong bụng nở hoa."Lần này tới Hắc Sơn thu hoạch quả thực không ít, thật sự là may mắn mà có cái kia yêu mạng, nếu không ta cũng không có cơ hội tốt như vậy."

Phải biết rằng, như Huyết Linh Viên loại này quần cư Yêu thú, ngày bình thường đều sinh hoạt tại Hắc Sơn trong bụng, ở ngoại vi rất ít nhìn thấy, nếu không phải là cái kia Huyết Linh Viên cùng màu đen Cự Mãng là thiên địch, lại trùng hợp bị cái kia Cự Mãng huyết tinh vị đạo hấp dẫn, Triệu An cũng thành thật không có này thu hoạch.

Tuy nhiên Triệu An vận khí tốt, chẳng qua nếu như hắc không có đem thời gian thả chậm năng lực, chỉ sợ tại hắc lần thứ nhất gặp Huyết Linh Viên thời điểm, cũng đã bị chúng cho xé thành mảnh nhỏ rồi.

Dọn dẹp một chút thứ đồ vật, Triệu An đem những yêu đan kia thiếp thân cất kỹ, ngâm nga bài hát, vô cùng cao hứng hưởng động phủ của mình đi đến.

. . .

"Rống. . .!"

Ngay tại Triệu An ly khai sau một lát, đột nhiên, trong rừng gió yêu ma nổi lên, một đầu thân đạt 2m màu trắng Cự Viên đột nhiên xuất hiện tại bên hồ.

Chỉ thấy cái kia màu trắng Cự Viên toàn thân tuyết trắng, ngoại trừ thân cao cùng bộ lông nhan sắc cùng bình thường Huyết Linh Viên không giống với bên ngoài, toàn thân đều cơ hồ giống như đúc, như phẳng phát là Huyết Linh Viên lão tổ tông.

Nghi hoặc nhìn thoáng qua bị huyết thủy nhuộm đỏ hồ nước, cái kia màu trắng Cự Viên duỗi ra móng vuốt, tại trong hồ nước mò một bả, đặt ở dưới mũi mặt hít hà, con mắt như người một loại, vậy mà hiện lên một tia ánh mắt hoài nghi, phẳng phát cực thông nhân tính.

Ngay sau đó, cái kia màu trắng Cự Viên mạnh mẽ vừa nghiêng đầu, chăm chăm trên mặt đất bộ kia bị Triệu An thay cho, dính đầy Huyết Linh Viên máu tươi quần áo, nấp lên vừa nghe, lập tức ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng phẫn nộ đến cực điểm tiếng hô.

"Rống!"

Thê lương thú âm thanh như là âm sóng một loại, ở giữa không trung xa xa lan tràn ra, cái kia màu trắng Cự Viên hai móng hung hăng đem cái kia quần áo xoắn cái nhào nhoẹt, nhìn xem Hắc Sơn bên ngoài Triệu An phương hướng ly khai, màu xanh biếc hai mắt vậy mà như người một loại, lóe ra huyết sắc sát ý.

"Thanh âm gì?"

Lúc này Hắc Sơn bên ngoài, Triệu An bỗng dưng nghe được cái kia âm thanh thú rống, phía sau lưng không khỏi bay lên một tầng mồ hôi lạnh, càng là không khỏi tim đập nhanh.

Quay đầu lại mắt nhìn Hắc Sơn, Triệu An trường than một hơi, thầm nghĩ trong lòng, "Nghe cái này tiếng hô, cái này Yêu thú ít nhất cũng là Ngưng Khí tám tầng tu vi, nếu không có ta đi kịp lúc, chỉ sợ hiện tại đích thị là muốn gặp gỡ quái vật kia."

Nghĩ vậy, Triệu An nếu không dám chậm trễ một lát, ngựa không dừng vó hướng về chính mình tông môn tiến đến.

Thời gian trở về cực nhanh, màn đêm buông xuống trước, Triệu An về tới Thanh Vân hệ, tại bên ngoài son động nhìn nhìn phía trước bố trí xuống bầy rập, bỗng nhiên, lông mày nhú lại, thần thức bỗng nhiên tản ra.

Sau một khắc, Triệu An thần sắc khê biến, không nói hai lời, thân thể trong giây lát nhanh chóng bạo lui, Tam Phạm Kiếm màu vàng kim óng ánh kiếm quang bao phủ toàn thân, cả người như là mũi tên một loại, trong nháy mắt bay ra hơn 10m xa.

"Hắc, tiểu tử này phản ứng còn rất nhanh." Một cái hơi kinh ngạc thanh âm khoan thai vang lên, ngay sau đó, ba thân ảnh theo sơn động bên cạnh đi ra, nhìn qua nhanh chóng ly khai Triệu An, một người mở miệng hỏi,

"Lục sư huynh, đây chính là người lên lần tại phường thị gặp phải người nọ?"

Bị gọi là "Lục sư huynh" người nọ gắt gao chăm chăm vào Triệu An bóng lưng, không có trả lời, chỉ là cắn răng nói một câu, "Truy! Vô luận như thế nào, cũng muốn bắt hắn trở lại!"

Vừa dứt lời, hai người khác liếc mắt nhìn nhau, thân hình một chút lên không, như là cầu vồng một loại, theo sát lấy Lục Cao Hiến hướng Triệu An trở về.

Trên đường đi, Triệu An triển khai cực hạn, tại trong nháy mắt đem bản thân tu vi tăng lên tới cực hạn, càng là hào không keo kiệt đem ngự phong phù dán tại trên đùi của mình, phi độn mà trốn, trong nháy mắt liền đi tới Thanh Vân hệ trung tâm khu vực.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Bốn phía Thanh Vân hệ đệ tử nhao nhao nhìn lại, kinh ngạc xem lên trước mặt truy đuổi. Thậm chí có tốt hơn tin chi nhân, cũng rất xa theo ở phía sau, muốn nhìn một chút đến cùng xảy ra chuyện gì.

Triệu An trong nội tâm một hồi tâm thần bất định, hắn đến bây giờ cũng không biết chuyện gì xảy ra, càng là không biết người nào cố ý canh giữ ở hắn cửa động, nếu không là hắn vừa mới phát giác được chính mình bấy rập bị người động đây, quyết định thật nhanh đào tẩu, chỉ sợ bây giờ là dư thừa nhiều lãnh ít.

Hắn đoạn đường này động tĩnh thật lớn, hấp dẫn không ít Thanh Vân hệ đệ tử chú ý, càng là có vài tên đệ tử thấy tình thế không đúng, hướng về Lâm Tinh Thần động phủ bay đi, tựa hồ là muốn bẩm báo việc này.

Cùng lúc đó, tại Thanh Vân hệ linh khí nồng nặc nhất một tòa ngoài động phủ, một gã Thanh Vân hệ đệ tử vội vàng chạy đến động phủ trước, đạo,

"Lâm sư huynh, tông hệ đã xảy ra chuyện!"

Trong động phủ, khoanh chân ngồi một gã nam tử, nam tử này ăn mặc màu xanh đạo bào, tướng mạo một loại, nhưng là hai đầu lông mày ẩn ẩn treo một tia thượng vị giả tư thái, giờ phút này nhắm hai mắt có chút đóng mở, lộ ra một đám tinh mang.

"Chuyện gì?" Lâm Tinh Thần có chút không kiên nhẫn mở miệng.

"Hồi Đại sư huynh, tông hệ ở bên trong một gã đệ tử, đang bị hai gã Hoàng Vân hệ sư huynh đuổi theo, xem ra hung được rất, Lâm sư huynh người muốn không đi ra nhìn xem?" Tên đệ tử kia lo lắng nói.

Thế nhưng mà còn chưa chờ đệ tử kia nói xong, Lâm Tinh Thần thân nhiên nói, "Người ta đuổi theo, chậm trễ người tu luyện rồi hả?"

Cái này. . . Cái này có ý tứ gì?

Tên đệ tử kia sững sờ ở tại chỗ, không có kịp phản ứng.

"Nếu như không có chậm trễ người tu luyện, tự cắt trở về cho ta tu luyện, thiếu quan tâm chuyện của người khác." Lâm Tinh Thần lạnh lùng mở miệng, trong thanh âm lộ vẻ không kiên nhẫn.

Đệ tử kia nghe được Lâm Tinh Thần nói như thế, cái đó còn dám mở miệng nhiều, nhanh chóng rời đi rồi động phủ, không dám lại dừng lại một lát.

Lúc này trong sơn động, Lâm Tinh Thần khoanh chân ngồi ở một chỗ nhỏ nhỏ linh tuyến bên cạnh, lông mày nhẹ nhàng nhảy lên, lắc đầu cười lạnh,

"Triệu An a Triệu An, không phải ta không cứu người, mà là người gây ai không tốt, lại lại cứ gây cái kia tổ tông, cho dù chết rồi, người cũng chỉ có thể oán chính người mất bị mù. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Ký Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Tiễn người về Tây thiên

Ra Thanh Vân hệ trung tâm khu vực, Triệu An một đường bay nhanh, sau lưng ba người nhưng vẫn theo đuổi không bỏ, nhưng vào lúc này, bỗng nhiên

một đạo hàn khí bỗng nhiên theo trái phía sau quan không mà đến, đúng là hướng về phía Triệu An chân phải mà đi.

Mắt thấy cái kia đạo vô hình hàn khí lập tức muốn đánh trúng Triệu An, có thể Triệu An lại phảng phất sau lưng trường con mắt một lần, thân thể đột nhiên quỹ dị lóc lên, cưỡng ép ở giữa không trung chuyển qua một cái góc độ, không nói hai lời hướng một bên chạy thoát đi ra ngoài.

"Vây mà có thể tránh thoát của ta Băng Tiễn?" Sau lưng đuổi theo trong ba người, một gã cao gầy thanh niên nhướng mày, chăm chăm vào Triệu An ly khai bóng lưng, đạo, "Lục sư huynh, tiêu tử này lúc trước có thể theo mắt của người da dưới đáy đào tẩu, ngược lại quả thật có vài phần bản sự."

Nào biết Lục Cao Hiến không nghe lời này khá tốt, nghe được cao gầy thanh niên, tuấn tú mặt càng là khí màu đỏ bùng, trong mắt hàn quang lóc lên, đạo, "Ta cũng không tin, người nhiều lần đều có thể tránh thoát!" Nói xong hán tay phải một ngón tay, lập tức một đạo kim sắc hồ quang điện xuất hiện, trập trập nổ vang bên trong, bỗng nhiên hướng về Triệu An đánh tới.

Tai nghe được sau lưng tiếng sấm vang rền, Triệu An da đầu run lên, nguy cấp thời khắc, bất chấp Linh lực tiêu hao, trong đôi mắt lần nữa hàn mang lóc lên, lập tức, trước mắt sở hữu tốc độ bỗng nhiên thả chậm gấp trăm lần.

Đang ở đó vài tia hồ quang điện muốn đánh trúng Triệu An nháy mắt, chỉ thấy Triệu An thân thể ở giữa không trung một trớn, vậy mà sinh sinh theo hồ quang điện chính giữa nhỏ hẹp trong khe hở tránh tới.

Ngay sau đó, Triệu An không chút do dự theo trong Túi Trữ Vật, lần nữa móc ra một trương Ngự Phong Phù, dán tại trên đùi của mình, dốc sức liều mạng phi độ, một bên chạy, một bên tại trong lòng thầm mắng,

"Đáng chết, thế nào lại là hần!"

Ngay tại vừa mới, hần không chỉ thấy rõ sơ hở của đối phương, càng là thấy rõ mặt của đối phương, vô luận như thế nào hần cũng thật không ngờ, tại phía sau mình đuổi theo, vậy mà sẽ là ban đầu ở trong phường thị gặp phải Hoàng Vân hệ thiếu niên!

"Vây mà có thể tránh thoát của ta Ngự Lôi Thuật!" Lục Cao Hiến sắc mặt khê biến, hoàn toàn thật không ngờ, Triệu An vậy mà hội lần nữa đào thoát!

Càng là đuổi theo, Lục Cao Hiến ba người lại càng là khiếp sợ, dùng ba người bọn họ tu vi, vậy mà bắt không được phía trước cái kia Thanh Vân hệ tiểu tử, không nói đến theo Triệu An một trương tiếp một trương Ngự Phong Phù, hơn nữa cơ hồ mỗi lần tại ba người phải bắt được hần lúc, đều bị Triệu An xảo diệu tìm được chiêu thức bên trong đích sơ hở, xảo diệu giãy giụa.

Nhưng đối phương càng như vậy, Lục Cao Hiến trong mắt hàn ý tự là càng dày đặc, ngày đó Triệu An tuy nhiên là tự sát, mà dù sao là bởi vì hần mà chết, nếu để cho người khác biết rõ hần tại phường thị gây hạ phiền toái, ai cũng bảo vệ hần không được!

Trong lòng run sợ đợi vài ngày, Lục Cao Hiến càng chờ càng là hoảng hốt, cuối cùng thật sự nhịn không được, tìm tới Thanh Vân hệ Lâm Tinh Thần, hỏi hần Thanh Vân hệ gần đây có phải hay không có mất tích đệ tử.

Trùng hợp khi đó Thanh Vân hệ xác thực mất tích một cái Mã Toàn Tường, có thể sau đó trải qua Lâm Tinh Thần câu thông, hần hai người phát hiện, chỗ tìm người tựa hồ không phải Mã Toàn Tường, đảo ngược mà có chút giống Triệu An.

Sau khi nghi hoặc, Lục Cao Hiến cùng mình hai gã đồng môn đi tới Triệu An trước sơn động, muốn nhìn một chút đến cùng phải hay không người này, nào biết được không có tới bao lâu, tự gặp được trở lại Triệu An.

Chỉ trong nháy mắt, hần tự nhận ra Triệu An là đêm đó tại phường thị giả chết tiểu tử kia, nhất thời cả người khí toàn thân phát run, càng là thật sâu cảm thấy bị người lừa đùa, như Triệu An tại chỗ trụ cho hần quỹ xuống đất miệng nhận lầm cũng cũng không sao, có thể trải qua đoạn đường này truy đuổi, mấy lần ra tay thất bại, lúc này Lục Cao Hiến trong lòng lửa giận đã bùng nổ, đúng là đã đến giận không kềm được tình trạng.

Càng thêm tức giận, là vô số người đều xem của bọn hần ba gã Hoàng Vân hệ đệ tử, đau khổ truy một gã Ngưng Khí ba tầng Thanh Vân hệ đệ tử mà không được, cái này đối với hần mà nói, không thể không nói là một loại thật lớn vũ nhục!

"Ta cũng không tin, người Ngự Phong Phù không có dùng cho tới khi nào xong thôi!" Lục Cao Hiến trong mắt hung ác, dưới chân tốc độ nhanh hơn, hướng về Triệu An mau chóng đuổi mà đi.

Mắt thấy sau lưng ba người truy kích càng ngày càng gấp, Triệu An chau mày, ý nghĩ không ngừng nghĩ đến giải quyết chi pháp. Bỗng nhiên, Triệu An ánh mắt sáng ngời, thân hình một chuyển, đúng là ần ần hướng về Hắc Sơn phương hướng bỏ chạy.

"Hắc Sơn cây cối phần đông, địa hình phức tạp, trốn tại đâu đó ngược lại an toàn, huống chi nếu là có thể dẫn xuất Huyết Linh Viên, càng có thể mượn Huyết Linh Viên vứt bỏ bọn hần."

Triệu An biết rõ, chính mình trong Túi Trữ Vật Ngự Phong Phù chống đỡ không được bao dài thời gian, theo hần thoát đi đến bây giờ đã qua thời gian lâu như vậy, cho dù Lâm Tinh Thần hần là dùng đi, cũng đi tới.

Mà bây giờ hần không có trông thấy Lâm Tinh Thần Ảnh Tử, hiển nhiên là Lâm Tinh Thần cố ý tránh né không xuất ra, hôm nay hết thảy đều chỉ có thể dựa vào chính mình rồi!

"Chỉ có lưỡng trương Ngự Phong Phù rồi, bất kể như thế nào, nhất định cũng muốn tại sử dụng hết phía trước, trốn vào Hắc Sơn."

Hắn ý nghĩ này, tự nhiên không thể gạt được Lục Cao Hiên ba người, mắt thấy Triệu An khoảng cách Hắc Sơn càng ngày càng gần, cao gầy thanh niên cười lạnh một tiếng, đạo, "Muốn vào Hắc Sơn? Nghĩ hay ghê!"

Vừa dứt lời, chỉ thấy cao gầy thanh niên tay phải nhẹ nhàng vung lên, một cổ lạnh lẽo thấu xương lập tức tản ra mà ra, không là đối với Triệu An, lại là chia thẳng vào Triệu An trên đùi Ngự Phong Phù!

Triệu An cái trán rồi đột nhiên mồ hôi ản hiện, thầm nghĩ trong lòng, "Không tốt!"

Ngay tại Triệu An phản ứng trong tích tắc, màu vàng Ngự Phong Phù đột nhiên bị đóng băng, phảng phất liền phù lục chỉ lực đều bị khóa lại cứng ngắt một loại, vậy mà thẳng tắp theo Triệu An trên đùi rơi xuống.

Triệu An trong lòng kinh hãi, hắn hai mắt tuy nhiên có thể thấy rõ sở hữu sơ hở, thả chậm trước mắt sở hữu tốc độ, thế nhưng mà đối với cái này loại nhảm vào phù lục Huyền thuật, nhưng căn bản bất lực!

Thoáng qua tầm đó, bởi vì đã mất đi trên đùi Ngự Phong Phù pháp lực, Triệu An thân thể nghiêng một cái, cả người thẳng tắp theo giữa không trung ngã xuống.

"Chạy a, ngươi không phải rất có thể chạy ầy ư, như thế nào không chạy?"

Âm thanh lạnh như băng từ phía trên vang lên, Triệu An ngẩng đầu, chỉ thấy Lục Cao Hiên nghiêng răng nghiêng lợi nhìn mình, trong ánh mắt mang theo một tia hung ác ý.

Lúc này, một đường truy đuổi mấy người rốt cục dừng lại, mà theo vừa mới tựu một đường cùng tới tông môn đệ tử, vậy mà cũng chậm chậm vây đi qua, nhìn xem Triệu An bốn người, rất là suy đoán, không biết cái kia Thanh Vân hệ đệ tử làm chuyện gì, lại nhắm trúng ba gã Hoàng Vân hệ đệ tử cùng nhau đuổi giết.

Không biết như thế, thậm chí một ít đang tại bốn phía làm việc nặng Thanh Vân hệ đệ tử, nghe được động tĩnh cũng vây đi qua.

"Ba vị sư huynh, có phải hay không các người tìm lộn người? Hoặc là, trong đó có phải hay không có chút hiểu lầm?" Gặp tình huống trước mắt rất khó thiện rồi, Triệu An đẩy lòng đắng chát, gian nan mở miệng.

"Câm miệng! Ngươi cái này Thanh Vân hệ tạp chủng, thật sự là thật to gan, cũng dám lừa gạt ta!" Lục Cao Hiên kiên nhẫn đã sớm tại truy đuổi trong kiên nhẫn hao hết, đang khi nói chuyện, đã là ản ản mang theo một cổ sát ý. Ngưng Khí sáu tầng uy áp khuếch tán mà ra, như là một đạo cự sơn giống như, ảm ảm hướng Triệu An áp đem xuống.

Triệu An biến sắc, khóe miệng tràn ra máu tươi, cả người cơ hồ quỵ rạp xuống đất, thế nhưng mà gặp phải cái này áp đặt trên người hắn uy áp, hắn hay vẫn là cắn chặt răng, run rẩy đứng tại nguyên chỗ, dùng chính mình Ngưng Khí ba tầng tu vi, sinh sinh khiêng ở cái kia uy áp chỉ lực!

"Ồi!!! A, lại còn là một cái xương cứng." Cao gầy thanh niên cười lạnh, "Lục sư huynh, người này to gan lớn mật, không chỉ có phóng chạy người người, còn dám dẫu điểm lừa gạt người, ứng nên xử trí như thế nào?"

Lời này vừa ra, Lục Cao Hiên ánh mắt lạnh hơn, nhìn xem Triệu An, trong ánh mắt lộ hiện ra vẻ dữ tợn, gằn từng chữ, "Ngươi không là ưa thích ở trước mặt ta tự sát sao? Hôm nay sư huynh ta giúp ngươi một bà, trực tiếp tiễn ngươi về Tây thiên!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hai lựa chọn

Lời này vừa ra, một tia hung ác ý theo Triệu An đẩy mắt rồi đột nhiên hiện lên.

Hắn lần trước tại trong phường thị, vốn là không có ý ra tay, hướng hồ hắn bắt quá chỉ là phóng chạy tên kia nữ tử, cũng không có đối với Lục Cao Hiên làm ra cái gì tổn thương, lại ngược lại bị một đường đuổi giết đến tận đây.

Ba người này, một người Ngưng Khí sáu tầng, hai người Ngưng Khí năm tầng, nói là ý thế hiếp người cũng hào không đủ!

Lặng yên không một tiếng động ở bên trong, Triệu An tay phải âm thầm giữ ở Túi Trữ Vật, đem quanh thân Linh lực đều quán chú tại trong đôi mắt.

Gần như thế khoảng cách, cho dù bọn hán tu vi so với hán cao thì như thế nào, chỉ cần hán đem ba người tốc độ thả chậm, bằng vào hán tại Hắc Sơn trong luyện được thân thủ, hán hoàn toàn có nắm chắc có thể cầm trong tay cái kia bốn khóa Cự Mãng răng nọc, từng cái đâm vào ba người trong cổ họng!

Còn chưa chờ Lục Cao Hiên nói xong, ba gã Hoàng Vân hệ trong hàng đệ tử, một gã cầm kiếm thiếu niên như rồng mây, mở miệng ngăn cản nói, "Không được a Lục sư huynh, tông môn quy định, trừ phi tại Phong Lô đài, nếu không không cho phép đệ tử tương tàn. Môn quy nghiêm, không thể phạm hiềm."

Lời này vừa ra, Lục Cao Hiên sắc mặt nhất thời như là ăn hết một con ruồi, khó coi phải chết, mắt thấy bốn phía người vây xem càng ngày càng nhiều, Lục Cao Hiên sắc mặt càng là càng phát ra âm trầm.

Từ Vân Hải Tông khai tông lập phái mấy trăm năm đến nay, theo không có người dám vi phạm môn quy, tại trong môn phái tự giết lẫn nhau, cái này tiền lệ, lúc trước không người nào dám phá, Lục Cao Hiên tự nhiên cũng là không dám.

Huống chi, bốn phía nhiều người như vậy đều tại, phạm là có một người nói ra, cho dù hán thúc thúc là Vân Hải Tông Chấp Pháp Đường trưởng lão, cũng bảo vệ hán không được!

Có thể nếu là như vậy đơn giản buông tha Triệu An, hán càng là không muốn!

Phần nộ bên trong, Lục Cao Hiên bỗng nhiên khoe miệng một phát, liếc qua Triệu An bên cạnh Tam Phạm Kiếm, không biết nhớ ra cái gì đó, chặc chặc cười lạnh nói, "Chính là một cái Thanh Vân hệ phế vật, giết hán đều ngại ô uế tay của ta."

Lời này vừa ra, không chỉ là Tô Văn diệu cùng Lục Cao Hiên, thậm chí là Triệu An đều là sửng sốt. Chỉ nghe Lục Cao Hiên chậm rãi nói,

"Nhìn người cũng có chút tu vi, không bằng như vậy, ta cho người hai lựa chọn, cái này hai lựa chọn phạm là người lựa chọn một cái, chuyện hôm nay liền bỏ qua."

Triệu An đồng tử co rút lại, hán cũng không nhận ra đối phương sẽ cho hán cái gì tốt lựa chọn, nói không chừng sẽ có bầy rập ở bên trong cũng nói không chừng.

Chỉ thấy Lục Cao Hiên trên nét mặt hiện lên một tia hàn mang, "Cái thứ nhất lựa chọn, người nếu là có thể tại ta cái này lưỡng huynh đệ trong trong tay một người đi đến một chiêu, ta hãy bỏ qua người."

"Cái gì?!"

Lời này vừa nói ra, bốn phía mọi người vây xem đều nguyên một đám trên mặt khiếp sợ, lờ mờ hướng Triệu An trong ánh mắt tràn đầy đồng tình chi ý, thậm chí còn có chút xem náo nhiệt không hề chuyện lớn, nhìn có chút hả hê ý tứ hàm xúc.

Tông môn sinh hoạt thật sự là không thú vị, nhất là những ký danh đệ tử này, nếu là có thể đủ Ngưng Khí khá tốt, nếu không mỗi ngày phải việc cần phải làm tựu là làm gánh nước, chẻ củi việc vặt, chỉ có như vậy tài năng ăn no, không đến mức đói bụng.

Lúc này, bọn hán trông thấy những Ngưng Khí này đệ tử đánh nhau, một mực khổ tu không được áp lực lập tức bộc phát, chỉ hận không thể bọn hán đánh chính là càng thâm càng tốt.

Triệu An trầm mặc, trong nội tâm rồi đột nhiên bay lên một cỗ tức giận!

Lục Cao Hiên sau lưng hai người tất cả đều là Ngưng Khí năm tầng tu vi, tùy tiện đứng ra một người, hán cũng không là đối thủ, làm sao nói qua chiêu!

Ngưng Khí năm tầng đối chiến Ngưng Khí ba tầng. . . Cái này không phải cái gì đối chiến, rõ ràng tựu là một loại biến tướng hành hạ đến chết!

Phải biết rằng, tu hành sự tình gấp ba gấp nạn, Ngưng Khí ba tầng đến Ngưng Khí bốn tầng cái này một tu vi tăng lên, không biết ngăn ngừa bao nhiêu người con đường tu tiên, như là một đạo hùng quan một loại, đã cách trở phần lớn người, mà Ngưng Khí năm tầng rồi, lại càng không là hiện tại Triệu An có khả năng đối mặt!

"Ta cái này hai cái sư đệ, tuy nhiên thực sự không phải là cái gì cao thủ, nhưng cũng là Ngưng Khí năm tầng tu vi, hôm nay chỉ điểm một chút sư đệ, đối với người ngày sau tu hành cũng có trợ giúp." Lục Cao Hiên cười cực kỳ vui vẻ, hai cánh tay phân biệt đáp tại sau lưng hai gã Hoàng Vân hệ đệ tử trên bờ vai.

"Xin hỏi sư huynh, thứ hai lựa chọn là cái gì?" Triệu An một chữ một chữ gian nan mở miệng, hai mắt thoáng ánh đậm theo Thanh Vân hệ phương hướng thu hồi.

Từ hán bị ba người đuổi theo đến bây giờ, cho dù lại chậm, Lâm Tinh Thần chỉ sợ cũng có lẽ nhận được tin tức đuổi tới, thế nhưng mà cho tới bây giờ, Lâm Tinh Thần đều không có bóng người, liệu đến hán là thấy tình thế không ổn, rất xa núp vào.

Vân Hải Tứ Tông, Xích Hoàng Tử Thanh, từng cái tông hệ tất cả thành nhất phái, người bên ngoài không thể tha chi, người vi phạm toàn bộ tông hệ chi nhân, đều có thể bầy mà giết chi. Thế nhưng mà hôm nay tại Thanh Vân hệ trên địa bàn, hán bị bên ngoài hệ đệ tử khi dễ, không nói đến quanh mình đệ tử không người tương trợ, thậm chí Liên đại sư huynh đều trốn đi bỏ mặc mặc kệ, đây không thể không nói là một cái lớn lao châm chọc.

"Thứ hai lựa chọn, tựu là dâng lên Linh Thạch trăm khóa, mua ngươi cái này đầu nát mệnh! Nếu là có nửa chữ không, hôm nay tựu lại để cho ngươi biết cái gì gọi là sống không bằng chết!"

Trăm khóa Linh Thạch?

Triệu An đồng tử co rút lại, hắn mỗi tháng chỉ có hai khóa Linh Thạch thu nhập, cho dù đem chính mình trong bao quần áo săn đến yêu đan đều bán đi, đều không nhất định có thể bán đi trăm khóa Linh Thạch giá tiền. Huống chi những yêu đan kia là hắn tặng lên tu vi căn bản, hắn càng sẽ không bán đi chúng.

"Lục sư huynh, chuyện ngày đó thật sự có hiểu lầm, tiểu đệ mới vừa tới đến Thanh Vân hệ hai tháng, trong tay tổng cộng cũng chỉ có bốn khóa tông môn phát hạ đến Linh Thạch. . ." Triệu An tay phải chăm chú nắm quyền, thanh âm đặng chất, nội tâm giãy dụa trong tràn đầy phẫn nộ chỉ ý.

Còn chưa chờ Triệu An nói xong, Lục Cao Hiên lập tức trở mặt, mắng to, "Đừng mẹ nó cho mặt không biết xấu hổ, trăm khóa Linh Thạch một khóa cũng không thể thiếu, thiếu một khóa ta tựu chém ngươi một đầu ngón tay, thiếu hai khóa, ta tựu chém ngươi hai ngón tay đầu, ngón tay chém xong, tựu phiên thịt của ngươi!"

Hắn tu vi đã đột phá Ngưng Khí sáu tầng, xa xa cao hơn Triệu An, phút chốc, Triệu An lần nữa cảm giác được một cổ hít thở không thông giống như áp lực đập vào mặt.

Triệu An nhất thời sắc mặt trắng bệch, trái tim kinh hoàng, trong cổ họng nổi lên điểm một chút ngai ngại.

Nganh cắn răng sống quá Lục Cao Hiên linh áp cường bức, Triệu An gian nan đạo, "Linh Thạch, ta lấy không xuất ra."

Những lời này vừa ra, không thể nghi ngờ là quyết định loại thứ nhất lựa chọn.

Tựa hồ đã sớm ngờ tới Triệu An sẽ có như thế phản ứng, Lục Cao Hiên không giận ngược lại cười, thay đổi vừa mới hung hăng càn quấy khí diễm, lấy lòng giống như vỗ vỗ Triệu An bả vai, ôn nhu nói,

"Sư đệ a, ngươi cũng đừng trách sư huynh ta khi dễ ngươi, ta cái này hai cái sư đệ tu vi không cao, ra tay gần đây không nhẹ không nặng, tuy nhiên không gây thương tổn tánh mạng của ngươi, có thể nếu là vạn nhất đã đoạn một cái chân của ngươi hoặc là một cái cánh tay, vậy thì khó mà nói rồi. . . Hơn nữa ngươi lại cảm không xuất ra Linh Thạch, sư huynh ta cũng là trong nội tâm vì ngươi sốt ruột được vô cùng. Không bằng hôm nay ta tựu tặng cho ngươi một cái cơ hội."

Cơ hội?

Triệu An trong nội tâm thâm kêu không tốt, Lục Cao Hiên cũng không phải là loại lương thiện, nói là cơ hội, trong đó nói không chừng lại ẩn dấu cái gì âm mưu.

"Ngươi như thì nguyện ý tự phế tu vi, cho ta dập đầu nhận lầm, cái kia ân oán của chúng ta, liền xóa bỏ." Lục Cao Hiên nhẹ nhàng cười nói.

Triệu An đồng tử co rút lại, tức giận trong lòng ngăn không được tuôn ra, tay phải chăm chú ấn lấy Túi Trữ Vật, thầm nghĩ, "Người này quả thực thật ngạt độc tâm địa!"

Nguyên lai hắn một đường cho mình cài đặt nhiều như vậy khó khăn, cuối cùng dĩ nhiên là ở chỗ này cho hắn hạ bộ đồ!

Tông môn bên trong tuy nhiên nghiêm cấm sinh tử đánh nhau, nhưng là ngày bình thường đệ tử gian lận nhau so chiêu lại cũng không phản đối, hắn nếu là cùng hai người kia tỷ thí, cho dù bất tử, chỉ sợ cũng là phế nhân một cái, lại cứ hắn lại căn bản cảm không xuất ra như vậy Linh Thạch mua mệnh, nếu muốn bình an, cũng chỉ có thể lựa chọn tự phế tu vi, quý xuống nhận lầm.

Đối với người tu đạo, tu vi phế bỏ, có thể so sánh giết người còn hung ác!

Bởi như vậy, cho dù tông môn biết rõ việc này, mà dù sao là chính bản thân hắn tự phế tu vi, tông môn cũng thành thật sẽ không trách tội tại Lục Cao Hiên trên người.

Cái này Lục Cao Hiên, thật sự là khinh người quá đáng. . .

Triệu An gất gao cắn răng, hắn tin tưởng, chỉ cần hôm nay hắn có thể phế bỏ tu vi, dập đầu nhận lầm, trước mặt nhiều người như vậy, Lục Cao Hiên chắc chắn sẽ không khó hơn nữa vì hắn.

Thế nhưng mà, hắn không muốn!

Từ hắn nói khó Sơ Thủy, tu tiên đắc đạo chính là của hắn tâm nguyện, hôm nay hắn rốt cục bước vào Tiên Tông, luyện xả giận cảm giác, đạt đến Ngưng Khí ba tầng, lại há có thể tùy tiện tiện có thể tự phế tu vi.

Huống chi quý xuống dập đầu loại sự tình này, hắn càng là làm không được, cùng hắn khuất nhục chính mình mà sống, chẳng đạo thật thương thật một lần, cho dù chết, hắn cũng muốn tại trên người của đối phương, hung hăng cắn xuống một khối thịt không thể!

Ngay tại Triệu An đặt lễ đính hôn nhần tâm đồng thời, bỗng nhiên, Triệu An phảng phất nhớ ra cái gì đó, mạnh mẽ vừa quay đầu lại, gất gao chậm chậm

vào Lục Cao Hiên bên cạnh hai người.

"Lục sư huynh, người vừa mới nói chỉ cần ta có thể tại hai người bọn họ thủ hạ đi đến một chiêu, việc này liền bỏ qua, thật là?" Triệu An sắc mặt có chút cổ quái, nhẹ giọng mở miệng.

"Không tệ." Lục Cao Hiên trong mắt lộ ra một tia hàn mang, tuy nhiên trong nội tâm cảm thấy quái dị, thế nhưng mà vẫn đang thận trọng mở miệng.

"Ha ha ha ha. . ."

Trong nháy mắt, Triệu An bỗng nhiên nở nụ cười.

"Người cười cái gì?" Lục Cao Hiên đồng tử co rụt lại, khó hiểu ý nghĩa.

Sau một khắc, chỉ thấy Triệu An hít sâu một hơi, trong con mắt rồi đột nhiên bay lên một cỗ chiến ý, lão đảo đứng lên, chỉ vào tên kia cầm kiếm Hoàng Vân hệ đệ tử, đạo,

"Thanh Vân hệ đệ tử Triệu An, cả gan thỉnh vị sư huynh này chỉ giáo!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Một kiếm cuộc chiến

Cái kia cầm kiếm thiếu niên sững sờ, hoàn toàn không nghĩ tới Triệu An chọn chính mình.

Mà ngay cả Lục Cao Hiên cũng là đồng tử co rụt lại, tức cười ghen ngào, đạo, "Người muốn cùng hấn đánh?"

"Xin hỏi sư huynh, phải chăng hôm nay ta có thể cùng hấn chống lại một chiêu, việc này liền bỏ qua?" Triệu An hỏi.

"Ta Lục Cao Hiên nói chuyện từ trước đến nay chắc chắn, chỉ cần người có thể ở Tô Văn Diệu dưới thân kiếm sống quá một chiêu, chuyện ngày đó liền cho qua." Lục Cao Hiên có chút đồng tình nhìn thoáng qua Triệu An, lập tức rút cuộc kéo căng bắt trụ, "Phốc" một tiếng, há mồm cười lên ha ha.

"Sư đệ a, lần này cho dù ta nguyện ý lưu người một mạng cũng khó khăn, Văn Diệu kiếm trong tay ra khỏi vỏ tất thấy huyết, ta nếu là người, hay vẫn là hiện tại tự tử phế tu vi, đập đầu nhận lầm tới tốt lắm."

Không chỉ là hấn, liền liền một bên cao gầy thanh niên đều cực kỳ không đành lòng nhìn thoáng qua Triệu An, trong ánh mắt tràn đầy thật sâu đồng tình.

Cái kia cầm kiếm thiếu niên tên là Tô Văn Diệu, mặc dù chỉ là một gã Hoàng Vân hệ đệ tử, thế nhưng mà tại năm đó tư chất khảo thí ở bên trong, lại là tiến vào Xích Vân hệ đều dư xài, xem như Thiên Sinh thích hợp tu hành thiên tài rồi.

Chỉ là người này cái gì cũng tốt, hết lần này tới lần khác tự là một lòng Túy Kiếm, ngày bình thường ngoại trừ ngắn ngủn hai canh giờ dùng để tu luyện bên ngoài, sở hữu thời gian toàn bộ bị hấn dùng đang luyện trên thân kiếm, nếu không, hấn cũng sẽ không cho tới bây giờ, mới chỉ là Ngưng Khí năm tầng tu vi.

Đường đường dùng huyền thuật vi tôn Vân Hải Tông, vậy mà ra một gã dùng kiếm thuật làm chủ tu đệ tử, đây không thể không nói là một cái lớn lao châm chọc, cho nên dứt khoát, Xích Vân hệ đưa hấn khứ trừ, chạy tới Hoàng Vân hệ.

Có thể mặc dù như thế, mỗi lần Phong Lôi đài so đấu bên trên, ngoại trừ tu vi cực cao chi nhân, gần đây chưa có người dám khiêu chiến Tô Văn Diệu, thậm chí liền Lục Cao Hiên cũng không dám chủ động cùng Tô Văn Diệu giao thủ, bởi vì kiếm của hấn, ra tay tất thấy huyết!

Ra tay tất thấy huyết?

Triệu An ánh mắt dần dần âm trầm, chỗ ngực bốc cháy lên một tia chiến ý.

Vậy hãy để cho người xuất kiếm không được!

Lúc trước hấn vì cướp lấy yêu đan, tại Hắc Sơn trọn vẹn chém giết trên trăm chỉ Huyết Linh Viên, kiếm nhanh chóng cùng thân pháp so sánh dĩ vãng quả thực không thể so sánh nổi, nếu là so đấu tu vi, có lẽ hấn còn sẽ có chỗ băn khoăn, có thể nếu là so kiếm. . . Một kiếm đủ để!

Huống chi, trong mắt của hắn còn có Thời Gian Chi Lục, kiếm của đối phương càng nhanh, hắn phần thắng lại càng lớn!

"Người không là đối thủ của ta, buông tha đi." Tô Văn Diệu bình tĩnh mở miệng. "Người còn có cơ hội lựa chọn."

"Cơ hội?"

Triệu An cười lạnh một tiếng, ba người này từ đầu đến cuối, có từng đã cho hắn cơ hội? !

"Kính xin sư huynh chỉ giáo." Triệu An chậm rãi mở miệng, toàn thân Linh lực đều quán chú tại trong đôi mắt.

Gặp Triệu An bất vi sở động, Tô Văn Diệu nhíu mày nhìn nhìn Triệu An tu vi, tựa hồ vì Triệu An rút kiếm, quả thực tựa là đang vũ nhục kiếm thuật của hắn.

Cho dù trong nội tâm cực kỳ không muốn, thế nhưng mà hắn dù sao cùng Lục Cao Hiền quan hệ cá nhân rất tốt, mọi người trước mặt cũng không nên phật mặt của hắn, cũng chỉ tốt ám thờ dài một hơi, nhận lời ra rồi cuộc tỷ thí này.

"Tu vi của người quá kém, không chỉ nói ta khi dễ người, người bây giờ có thể ra tay, chỉ cần người có thể ngăn ta một kiếm, cho dù ta thua." Nói xong, Tô Văn Diệu trong cơ thể linh khí vận chuyển lại, trong nháy mắt, một tầng Linh lực kiếm quang bao phủ toàn thân, đúng là đã ẩn ẩn đã đến linh khí cùng kiếm khí hợp nhất tình trạng.

Tại đây một cổ dưới áp lực, Triệu An cũng không dám nữa nhiều chậm trễ thời gian, trong cơ thể linh khí vận chuyển, Tam Phạm Kiếm màu vàng kim óng ánh lưu quang lóe ra một tia màu đỏ tươi, tại trong không gian tràn ngập ra đến.

Kiểm hóa Lưu Tinh, lập tức đã đến Tô Văn Diệu trước mặt.

Bành! ! !

Tại khoảng cách Tô Văn Diệu trước mặt ước chừng bảy tấc địa phương, tinh hồng sắc tinh quang đột nhiên nổ ra, hóa thành điểm một chút ánh sáng âm u, Tô Văn Diệu khẽ nhíu mày, tay phải vừa đỡ, vô kiếm trong phát ra một tiếng tiếng long ngâm, một đạo thanh quang bỗng nhiên theo vô kiếm trong đổ xuống mà ra.

Cơ hồ tại Tô Văn Diệu ra tay trong nháy mắt, Triệu An hai mắt rồi đột nhiên hiện lên một tia hàn mang, sau một khắc, Tô Văn Diệu nhanh như tia chớp động tác, nhất thời trở nên chậm chạp mà trầm trọng, nguyên bản phòng thủ kiên cố thân pháp, lập tức môn hộ mở rộng ra, sơ hở chông chát!

"Là ngược!"

Triệu An hai con ngươi co rút lại, Tam Phạm Kiếm màu vàng kim óng ánh kiếm vẫn lưu quang ở giữa không trung kéo lê một cái đường cong, thẳng tắp hướng về Tô Văn Diệu ngược đi!

"Cái gì? !"

Tô Văn Diệu biến sắc, đối với nguy hiểm bản năng phản ứng, lại để cho hắn xuất kiếm lập tức đã có một tia đình trệ, rút kiếm tay so ngày thường muốn chậm nửa phần.

Có thể kiếm thuật cao thủ so chiều, ngắn ngủn nửa phần, lại đủ để quyết định sinh tử!

Nhưng vào lúc này, dị biến nảy sinh!

Tô Văn Diệu chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, màu vàng kim óng ánh lưu quang áp đảo hết thảy, như là một đạo thẳng tắp cột sáng một loại, kiếm quang, từ trên trời giáng xuống!

"Một chiêu, ta thắng!" Triệu An tay phải Tam Phạm Kiếm trực chỉ Tô Văn Diệu ngực, bình tĩnh mở miệng.

Hoàn toàn yên tĩnh. . .

Bất thành linh kết quả sợ ngay người tất cả mọi người, thật không ngờ vậy mà sẽ phát sinh như thế hí kịch hóa một màn, đối mặt Ngưng Khí năm tầng Tô Văn Diệu, Triệu An chẳng những không có bị thương, ngược lại thắng?

Chuyện gì xảy ra? Đây là có chuyện gì?

Nhìn xem ngực kiếm, Tô Văn Diệu trong hai mắt lộ vẻ khó có thể tin, Lục Cao Hiền bọn người càng là kinh ngạc tại chỗ.

Gần kề chỉ là một kiếm, Ngưng Khí năm tầng đệ tử Tô Văn Diệu thậm chí liên kiếm đều không có rút ra, liền trực tiếp bị Triệu An sử dụng kiếm đòn đến ngực, liền nửa điểm cơ hội đều không có, đây là Ngưng Khí ba tầng Thanh Vân hệ đệ tử có thể làm được đến hay sao?

Sự tình phát sinh thật sự quá ngoài ý muốn rồi!

Ngoài ý muốn đến ở đây tất cả mọi người trở tay không kịp tình trạng, không chỉ nói hần Lục Cao Hiên, là bốn phía mọi người cũng không nghĩ tới, Triệu An vậy mà sẽ thắng!

"Một kiếm." Triệu An nhẹ nhàng nghiêng đầu, bình thản mở miệng, xem ra đối với chính mình một kiếm này không thể nói thoả mãn, cũng không thể nói không hài lòng.

Toàn trường lặng ngắt như tờ, nguyên một đám tất cả đều khiếp sợ nhìn xem Triệu An, Lục Cao Hiên hai mắt càng là trừng được sâu sắc.

"Má mẹ nó!"

Đã qua trọn vẹn sau nửa ngày, Lục Cao Hiên mới kịp phản ứng, mắng to một tiếng, đạo, "Người đây cũng là dùng hoa chiêu gì!"

Lục Cao Hiên sắc mặt kinh ngạc, gắt gao chăm chăm vào Triệu An, có lần trước Triệu An giả chết sự tình phía trước, hần vô ý thức cho rằng Triệu An đích thị là dùng cái gì hèn hạ vô sỉ biện pháp, lúc này mới một lần hành động đánh lên đắc thủ.

Triệu An đạo, "Lục sư huynh, com có thể ăn bậy, nhưng là lời nói không thể nói lung tung, ta dùng hoa chiêu gì? Người vạch đến."

"Người!"

Lục Cao Hiên nhất thời nghẹn lời, hần xác thực là không có trông thấy Triệu An đùa nghịch lừa dối, mà Tô Văn Diệu lại xác thực là rút kiếm chỉ nhỏ đến một nửa đã bị đối phương chế trụ, trước mắt bao người chuyện đã xảy ra, căn bản không có biện pháp đùa nghịch lừa dối.

"Hừ, theo ta thấy tiểu tử này rõ ràng là thừa dịp Tô sư đệ không sẵn sàng, vượt lên trước rút kiếm, lúc này mới một kích đắc thủ!" Cao gầy thanh niên sợ Lục Cao Hiên xuống đài không được, nhanh tiếp tục mở miệng.

"Đứng!" Lục Cao Hiên gật đầu, sắc mặt âm trầm, "Rõ ràng là Tô Văn Diệu cố ý muốn cho, nếu không sao có thể liên kiếm cũng chưa từng rút ra ra, đã bị đối phương chế xuống."

Nghe Lục Cao Hiên bọn người đối thoại, Triệu An cùng Tô Văn Diệu không nói được lời nào, chỉ là một cái trên mặt cười lạnh, một cái sắc mặt xám trắng.

Tai nghe lấy Lục Cao Hiên cùng cao gầy thanh niên càng nói càng khó nghe, Tô Văn Diệu vẻ mặt cười khổ, vuron tay, đã ngừng lại Lục Cao Hiên chửi bậy.

Một cử động kia, rõ ràng tự là nhận thua ý tứ.

Lục Cao Hiên sắc mặt lập tức khó coi phải chết, kinh hãi nhìn xem Tô Văn Diệu, như thế nào cũng không chịu tin tưởng, Ngưng Khí bốn tầng Tô Văn Diệu, vậy mà một kiếm đã thua bởi chỉ có Ngưng Khí ba tầng Triệu An!

Tô Văn Diệu cười khổ một tiếng, người ở bên ngoài xem ra, tự nhiên có vô số cái lý do có thể giải thích, Triệu An vì cái gì có thể một kiếm đâm đến Tô Văn Diệu ngực, thế nhưng mà trong đó lợi hại, không tự mình kinh nghiệm, là tuyệt đối cảm thụ không đến.

Không nói đến Triệu An kiếm nhanh chóng mau đến dọa người, đáng sợ nhất, là Triệu An cái kia nhìn như tùy tùy tiện tiện một kiếm, chỉ lại là mình trước ngực sơ hở lớn nhất chỗ!

Dưới loại tình huống kia, cho dù hần có thể ngăn xuống, cũng cần phải bị thương không thể.

Lục Cao Hiên sắc mặt đỏ lên, biểu lộ lại là lộ ra có chút chật vật, cũng có chút im lặng.

"Lục sư huynh, việc này. . .!"

Chứng kiến Lục Cao Hiên vẻ mặt táo bấn biểu lộ, cao gầy thanh niên có chút không đành lòng, dục dài mở miệng khuyên bảo, vì hần giải vây.

Không ngờ lúc này, Lục Cao Hiên chính nghẹn lấy nổi giận trong bụng, ở đâu có thể nghe đi vào lời của người khác, "Câm miệng!"

Hôm nay mặt của hần đã ném khá lớn rồi, bốn phía lại nhiều đệ tử như vậy đang nhìn, như lại truyền đi hần nói chuyện không tính toán gì hết, vậy hần Lục Cao Hiên mặt tự thật sự không có địa phương đặt rồi.

"Tốt, rất tốt, người có gan!" Lục Cao Hiên khí nghiêng răng ngứa, ánh mắt hận không thể tại Triệu An trên người đâm một cái lỗ thủng đi ra, "Triệu An, hôm nay tính toán người thắng, năm tháng sau nội môn đệ tử thi đấu, đến lúc đó gặp lại!"

Nghiến răng nghiến lợi theo trong miệng nhả ra những lời này, Lục Cao Hiên không bao giờ nữa muốn ở lại chỗ này mất mặt, hóa thành một đạo lưu quang bỏ chạy.

Cao gầy thanh niên hai người tự nhiên cũng không có ở tại chỗ này tất yếu, và ba người thân ảnh triệt để biến mất, Triệu An bất chấp bốn phía chúng đệ tử ánh mắt, nhanh chóng đứng dậy, hướng về động phủ của mình chạy đi.

Chạy trở về núi động, Triệu An thông vội khoanh chân ngồi xuống, miệng hơi mở, xoay người phún ra một miệng lớn huyết.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Ngưng Khí bốn tầng

"Ngưng Khí năm tầng thực lực, quả thật rất cường. . .!"

Tay phải nắm chắc ngực, Triệu An sắc mặt tái nhợt, toàn thân run rẩy, trong ánh mắt lộ ra một tia thống khổ.

Vừa mới trận chiến ấy hắn xác thực thắng, tuy nhiên lại cũng không phải là ở lúc thực lực, mà là ở lúc đó là một hồi quân tử cuộc chiến.

Tại mũi kiếm của hắn chỉ hướng Tô Văn Diệu ngực thời điểm, Tô Văn Diệu lễ tiết tính dừng rút ra trường kiếm, bởi vì đối với Kiếm giả mà nói, liên kiếm đều không có rút ra đã bị đối phương chỉ hướng ngực, trận này chiến, cho dù có thể thắng, cũng là thất bại.

Có thể mặc dù như thế, cái kia không rút ra nửa đạo kiếm khí vẫn đang làm bị thương Triệu An, Ngưng Khí năm tầng cùng Ngưng Khí ba tầng so sánh với, trọn vẹn chênh lệch lấy hai đạo cánh cửa, thực lực căn bản không cách nào cùng đưa ra mà kháng!

Cho dù hắn có thể xem thấu sơ hở của đối phương, nhưng là thực lực cùng tu vi chênh lệch còn tại đó, chỉ cần đối phương rút kiếm ra, theo hắn thực lực bây giờ, căn bản không cách nào ngăn cản.

"Cái kia Lục Cao Hiên thật sự khinh người quá đáng. . . Nếu như ta phía trước không có ở Hắc Sơn săn giết Huyết Linh Viên tinh tiến thân pháp, nếu như hôm nay không có dùng kiếm Tô Văn Diệu, chỉ sợ hiện tại ta không phải bản thân bị trọng thương, tựa là bị phế tu vi, cái kia Lục Cao Hiên cũng quyết định không sẽ như thế thiện rồi!"

Triệu An nhỏ ra một búng máu bọt, đáy mắt hiện lên một tia thật sâu hàn ý.

"Nếu như ta cùng với hắn đồng dạng là Ngưng Khí năm tầng, bằng vào của ta hai mắt Thời Gian Chi Lực, làm sao về phần bị khi nhục thành như vậy! Minh đi vào Thanh Vân hệ về sau, một mực làm việc ít xuất hiện, chỗ chỗ ở lại là cái cực kỳ vắng vẻ son động, cái kia Lục Cao Hiên lại là sao có thể tìm thấy?!"

Triệu An đồng tử ngưng tụ, sau một khắc, ánh mắt quang qua tầng tầng lâm điệp, thẳng nhìn về phía Thanh Vân hệ chính giữa vị trí.

Nếu như nói, toàn bộ tông môn còn có ai có thể đối với hắn như thế giải, thậm chí có thể được biết động phủ của hắn chỗ, như vậy, chỉ có một người mới có thể!

"Lâm Tinh Thần. . ."

Triệu An trong mắt hiện lên một đạo lăng lệ ác liệt, nhớ tới năm tháng sau nội môn đệ tử đại tuyển, Triệu An chăm chú nắm quyền, điều chỉnh một chút hô hấp, không chút do dự từ một bên trong bao quần áo lấy ra ba khóa yêu đan, không nói hai lời ném vào trong miệng, nhắm mắt tu luyện.

Tu luyện sự tình càng đi về phía sau lại càng gian nan, nhất là lên tới Ngưng Khí ba tầng về sau, càng thêm gian nan, trừ phi có đan dược chờ tài nguyên tương trợ, nếu không không có gì ngoài thiên phú dị bẩm, căn bản cất bước duy gian.

Mà bây giờ, Triệu An nhất không thiếu, tựa là đan dược!

Trong cơ thể hắn tu vi khoảng cách Ngưng Khí ba tầng đỉnh phong bản cũng chỉ thiếu kém một tia, theo cái kia ba khóa yêu đan vào trong bụng, lập tức Triệu An thân thể chấn động, một cỗ bàng bạc lực lượng bỗng nhiên dâng lên, như là hồng thủy giống như vỡ đê bộc phát ra đến, trong óc nổ vang tầm đó, Triệu An cả người nháy mắt ý thức mơ hồ. Đương hắn lần nữa thanh tỉnh thời điểm, đại lượng dơ bản theo hắn trong lỗ chân lông không ngừng tiết ra, Triệu An hai mắt nhắm nghiền, không ngừng khống chế được trong cơ thể lưỡng cỗ lực lượng mạnh yếu, mỗi xuất hiện một tia dơ bản, Triệu An ý thức thì càng thanh tỉnh một ít, mấy canh giờ về sau, Triệu An hai mắt ngưng tụ, tinh mang càng lớn, ánh mắt lộ ra tinh mang.

"Ngưng Khí ba tầng đỉnh phong!"

Triệu An cảm nhận được trong cơ thể tu vi biến hóa, trên mặt không có một tia vui sướng, ngược lại không chút do dự, lần nữa theo trong bao móc ra hơn mười niễng yêu đan, một bả nhét vào trong miệng, lại là chuẩn bị trùng kích Ngưng Khí bốn tầng!

"Ý niệm thông đạt, có thù báo thù, có oán báo oán!"

Cho đến hôm nay, Triệu An mới tính toán triệt để đã hiểu lúc trước Triệu Lam những lời này, hẳn đang tại mặt của mọi người bị Lục Cao Hiến ba người làm nhục, nếu là cái này khẩu khí không xuất ra, ngày sau tu hành chỉ sợ cũng sẽ lưu lại Tâm Ma.

"Hôm nay người một đường bức ta, cái kia năm tháng sau nội môn đệ tử thi đấu, chúng ta là tốt rồi giống vậy một hồi, đến tốt cùng là ai phế ai!"

Triệu An trong mắt lộ ra hàn mang, cảm thụ được trong cơ thể trận trận tiếng sấm nổ mạnh truyền ra, trên nét mặt lộ ra một tia quyết tuyệt.

"Dù cho năm tháng sau, ta tu vi cùng người không địch lại, có thể cho dù chết, ta cũng không nên tại trên người của người cắn xuống một khối thịt không thể!"

...

Vân Hải Tứ Tông riêng phần mình dùng Xích Vân, Hoàng Vân, Tử Vân, Thanh Vân vi danh, không chỉ là bởi vì làm đệ tử tư chất, càng là vì từng tông hệ vị trí hoàn cảnh bất đồng, mỗi ngày chứng kiến đến cảnh sắc, cũng vô cùng giống nhau.

Lúc này đã là hoàng hôn, chân trời hòa hồng sắc vân điểm phun ra nuốt vào lấy lặn về phía tây trời chiều, đem thiên thượng thiên hạ đốt thành một mảnh hỏa hồng.

Thế nhưng mà tại Thanh Vân hệ ở bên trong lại là một khác một phen quang cảnh.

Hỏa hồng sắc vân điểm tại lượt núi thanh tùng bên trong, vậy mà chiếu xạ ra nhàn nhạt màu xanh, phóng nhãn nhìn lại, to như vậy một mảnh Thanh Vân hệ phảng phất là một mảnh Bích Ngọc, roi bóng mờ gian hảo quang phảng phất là từng đạo trong suốt tơ vàng, chỉ một mắt, đã kêu người khó có thể dời hai mắt.

Lâm Tinh Thần mỗi ngày nhất chuyen thích, tựu là đứng tại Thanh Vân hệ chỗ cao nhất, quan sát cái này một bao la hùng vĩ cảnh đẹp.

Chỉ là hôm nay, Lâm Tinh Thần không có có tâm tư đi thưởng thức trước mặt cảnh đẹp, mà là kinh ngạc xem lên trước mặt đệ tử, thất thanh nói,

"Cái gì? Triệu An vậy mà thắng?"

"Đúng vậy Đại sư huynh, không chỉ ta nhìn thấy, không ít người đều nhìn thấy." Một gã Thanh Vân hệ đệ tử kích động mở miệng, trong thanh âm đối với Triệu An tràn đầy kính nể, gần không được hưng phấn.

Bọn hắn Thanh Vân hệ đệ tử, ngày bình thường tại tông môn địa vị thấp nhất, mặc dù nói là ký danh đệ tử, thế nhưng mà nói trắng ra là, tựu là tông môn ở bên trong tạp dịch, cơ hồ gánh chịu sở hữu tông môn việc vặt, cho tới nay vô cùng nhất bị xem thường, có từng từng có như Triệu An như vậy, vậy mà thắng Hoàng Vân hệ đệ tử.

Cái này đối với bọn hắn mà nói, quả thực tựu là hãn diện đại sự!

Hắn tuy nhiên cao hứng, thế nhưng mà Lâm Tinh Thần biểu lộ, lại là càng ngày càng khó coi.

"Đáng chết, cái kia Triệu An thật là đáng chết, vậy mà chọc giận Hoàng Vân hệ người!"

"Không đúng, cái kia Triệu An tiến tông môn thời gian không dài, như thế nào tu vi thậm chí có nhanh như vậy tăng lên, trong lúc này chắc chắn cổ quái!"

Lâm Tinh Thần sắc mặt âm trầm, nghĩ đến không lâu, quản lý tông môn đệ tử tạp dịch sự vụ mặt rỡ đạo nhân, cũng từng nói với hắn qua Triệu An tu vi tăng lên sự tình, trong quyết tâm này nổi lên một tia lòng nghi ngờ.

"Người đi đem cái kia mặt rỡ mặt kêu đến, ta có việc muốn hỏi hắn."

"Vâng, Đại sư huynh."

...

Tại Triệu An lần nữa mở hai mắt ra thời điểm, đã là nửa tháng quang cảnh.

Sáng sớm một khắc, Triệu An đi ra động phủ, rửa sạch toàn thân dơ bẩn, nhẹ nhàng nhả thở một hơi.

Không biết là hãn tư chất quá kém, hay vẫn là cái này tu hành sự tình quá mức gian nan, ngăn ngừa trong vòng mười ngày, hắn trọn vẹn nuốt vào hơn mười khóa yêu đan mới bước đã đến Ngưng Khí bốn tầng cánh cửa, nhưng là bất kể như thế nào, hắn cuối cùng bước vào cửa phải đệ tử cấp thấp trung đẳng trình độ, tại tông môn trong có năng lực tự bảo vệ mình.

Đã có lần trước đi phường thị kinh nghiệm, lần này Triệu An thoảng qua cách ăn mặc một phen, hắt lên một cái màu xanh áo choàng, lại dẫn theo một cái mũ rộng vành che ở gương mặt, để ngừa bị người khác nhận ra, rồi mới từ phường thị phương Bắc tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Kỳ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Trân Bảo Các

Lúc này đã là lúc xế chiều, phường thị cái kia đường cái cũng không có có bao nhiêu người, dù sao tại đây không phải thế gian phố xá sầm uất, thường xuyên người đến người đi, các tu sĩ một loại chỉ có tại căn tài nguyên, hoặc là tu luyện tạo ngộ bình cảnh thời điểm, mới có thể đi vào phường thị.

Đi một vòng, Triệu An cũng không có ở một bên quán nhỏ vị bên trên xem gặp mình muốn đồ vật, cái này lại để cho Triệu An không khỏi có chút thất vọng, thậm chí tựu tại lần trước mũ rom thanh niên chỗ đó, hắn cũng không phát hiện vừa lòng Pháp khí phù lục. Dù sao, lần này hắn đi ra muốn mua, là một ít thời khắc mấu chốt có thể bảo vệ tánh mạng Pháp khí, trên những quầy hàng kia đồ vật đối với hắn không dùng được, mua cũng là lãng phí Linh Thạch.

Đem chính mình bốn khóa Cự Mãng răng ngọc giao cho mũ rom thanh niên về sau, Triệu An lại đang trong phường thị vòng vo vài vòng, trầm tư hồi lâu, đi vào trước mặt nhà này khí thế lớn nhất, Tu Tiên giả ra vào tới đi lui các —— Trân Bảo Các.

Nghe thấy danh tự, cũng có thể thấy được cửa hàng chủ nhân đối với hàng hóa của mình nhất định rất có lòng tin, mà Triệu An cũng hy vọng có thể tại trong lầu các tìm được mình muốn đồ vật.

Đi vào lầu các, Triệu An nao nao.

Rộng rãi sáng ngời trong đại sảnh, vài tên đang mặc áo dài người hầu đứng tại từng dãy hồng gỗ thông khung trước, cẩn thận vì vào điểm khách nhân giới thiệu trên kệ vật phẩm, nhìn về phía trên có chút rộng rãi đại khí.

Chính giữa trên quầy, một gã Tu Tiên giả có chút thoả mãn giao ra trong tay mình Linh Thạch, cẩn thận từng li từng tí ước lượng tốt Túi Trữ Vật, về mặt cảnh giác rồi đi Trân Bảo Các, xem ra coi như là mua được có chút quý báu đồ vật.

Một màn này, cũng làm cho Triệu An thoáng an tâm, xem ra lần này là thật sự đến đúng rồi địa phương.

Đúng lúc này, một gã áo dài bồi bàn đã đi tới, mặt mũi tràn đầy tươi cười mà hỏi, "Vị khách quan kia muốn nhìn cái gì đó? Muốn hay không tiểu hỗ trợ giới thiệu thoáng một chút? Bốn điểm đồ vật tại phường thị có thể nói là nhất toàn bộ tốt nhất, nhất định sẽ làm cho ngài thoả mãn mà về."

"Ta muốn một ít Pháp khí cùng phù lục, ta chỉ muốn tốt nhất." Triệu An cách mũ rộng vành mở miệng nói.

Áo dài bồi bàn nghe nói nhẹ nhàng lựa chọn lông mày, ánh mắt bắt trụ hướng về Triệu An dò xét, xác định đối phương không phải đang nói đùa về sau, áo dài bồi bàn ý thức được đã đến Đại Sinh ý, nụ cười trên mặt càng là sáng lạn, đem người nhiệt tình tiến cử trong phòng, cũng mang lên lầu hai phòng khách quý, vừa đi vừa đạo,

"Khách quan người xem như đến đúng địa phương rồi, chúng ta Trân Bảo Các đồ vật tuyệt đối là thanh danh tại bên ngoài, tuy nhiên nơi đây là Vân Hải Tông khu vực, thế nhưng mà thiết nhiều những tông phái khác đệ tử, cũng thường xuyên vụng trộm đi vào chúng ta tại đây chọn lựa Pháp khí.

"Những tông phái khác đệ tử?" Triệu An thuận miệng vừa hỏi, trong thanh âm tràn đầy không tin.

"Cũng không phải là." Cái kia áo dài bồi bàn là cái cực nói chuyện tinh yêu tinh tình, "Thậm chí đôi khi, bản các nếu là mới đến cái gì lợi hại Pháp khí, còn sẽ chủ động thông tri bọn hắn, dù sao bọn hắn gần đây ra giá đều tương đối cao. . ."

Đang nói, hai người tựu chạy tới trên lầu, trên lầu bài trí cùng dưới lầu rất là bất đồng, tuy nhiên diện tích nhỏ đi rất nhiều, nhưng lại bố trí rất nhiều cổ kính đồ dùng trong nhà, thoải mái dễ chịu an nhàn, lộ ra lấy một lượng quý khí, cái bàn trong góc bày đặt một cái lư hương, một nhúm hun hương từ từ thiêu đốt lên, tán ra mùi thơm nhàn nhạt.

Một người trung niên nam tử ngồi ở cái bàn bên cạnh, nhắm hai mắt tựa hồ tại ngửi hương, một thân phong độ của người trí thức, nhìn về phía trên có chút tao nhã.

Triệu An sững sờ, trong phòng này cảnh tượng nào có nửa phần việc buôn bán bộ dạng, nói là cái nào đó đại gia đình lão gia tại qua đi thời gian, hẳn đều tin tưởng.

Trung niên nam tử nghe được tiếng bước chân, mở to mắt, đã nhìn thấy áo dài người hầu mang theo Triệu An đi tới, áo dài bồi bàn bước nhanh đi đến trước, tại trung niên nam tử bên tai nhẹ giọng vài câu.

Trung niên nam tử từ sau khi nghe xong, đứng người lên, chấp tay cười nói, "Tại hạ Trân Bảo Các chủ nhân Chu Vĩ, không biết các hạ xưng hô như thế nào?"

"Tại hạ họ Triệu." Triệu An mở miệng nói.

"Nguyên lai là Triệu huynh, Triệu huynh mời ngồi." Trung niên nam tử đem Triệu An dẫn tới trên chỗ ngồi, phân phó một bên gã sai vặt bưng tới nước trà, đãi Triệu An ngồi vững vàng về sau, Chu chương quý khách khí hỏi,

"Triệu huynh là lần đầu tiên đến bốn lâu a?"

"Chu chương quý thật đúng hảo nhân lực, bản thân hoàn toàn chính xác là lần đầu tiên quang lâm quý lâu." Triệu An cố ý giảm thấp xuống tiếng nói, thanh âm nghe mang theo một tia khàn khàn.

"Là không là lần đầu tiên đến bốn lâu, cái này đều không sao cả, chỉ cần các hạ chịu đến, trần bảo lâu tự hoan nghênh, cam đoan lại để cho huynh đài thoả mãn." Chu chương quý nhiệt tình mở miệng.

Lúc này, gã sai vặt bưng một cái tinh xảo ấm trà cùng hai cái chén trà đã đi tới, còn chưa chờ đến gần, thanh nhã hương trà tự phiêu vào phòng.

"Triệu huynh, cái này trà là ta trong lầu bí chế, trà vị mùi thơm ngát vô cùng, là khó gặp trà ngon, uống một ngụm không chỉ bình tâm dưỡng thần, càng làm cho người đem thần gấp trăm lần, ngài nếm thử." Chu chương quý phát tay lui xuống gã sai vặt, giơ lên chén trà, đặt ở dưới mũi mặt nhẹ nhàng hít hà, ngậm một ngụm nhỏ.

Triệu An nhìn nhìn trước mặt chén trà, lắc đầu, đạo, "Chu chương quý, trà có thể chậm rãi uống, chúng ta bây giờ trước làm chính sự."

"Tốt, Triệu huynh chờ một chốc một lát, ta cái này đi một chút sẽ trở lại." Chu chương quý đứng người lên, hướng về phía Triệu An chấp tay, lưu một mình hắn đi xuống lầu trước.

Ước chừng thời gian một chén trà công phu, Chu chương quý lần nữa về tới Triệu An trước mặt, trong ngực nhiều hơn một cái hộp gấm.

"Nghe Triệu huynh nói muốn muốn tốt nhất Pháp khí cùng phù lục, hi vọng trong cái hộp này đồ vật có thể vào được Triệu huynh pháp nhãn." Chu chương quý phẩy tay bên trong đích hộp gấm, cười hi hi nói.

Triệu An nghe xong trong mắt sáng ngời, đối với trong hộp gấm đồ vật nhất thời nổi lên lòng hiếu kỳ, không biết trong hộp gấm đến cùng chứa cái gì kỳ trân Pháp khí, phải chăng có thể phù hợp tâm ý của hắn.

Chu chương quý đem hộp gấm từng cái bày đặt tại Triệu An trước mặt, lại để cho Triệu An cẩn thận quan sát, nhưng Triệu An phát giác được, tại Chu chương quý mở ra hộp gấm lập tức, không biết từ nơi này toát ra một cỗ pháp lực tuyệt đối tại hắn phía trên linh áp, đưa hắn áp chế gắt gao, chăm chú khóa lại nhất cử nhất động của hắn.

Triệu An trong nội tâm cả kinh, có thể lập tức cũng sáng tỏ đây là trần bảo lâu phòng hộ biện pháp, vì phòng ngừa có tu sĩ đột nhiên bạo khởi cướp đi bảo vật.

Lúc này, Chu chương quý bắt đầu vì Triệu An giới thiệu khởi trong hộp gấm đồ vật.

"Sát Yêu Thủy một lọ, dùng Linh Thạch trong núi Hóa Cốt Trì nước làm dẫn, do Trúc Cơ kỳ cao thủ tự mình luyện chế mà thành, chỉ cần nhẹ nhàng một giọt, mặc kệ là vật gì, đều cam đoan hóa cặn bã đều không thừa." Chu chương quý chỉ vào trong hộp gấm một cái màu lam nhạt cái chai giới thiệu nói

Triệu An không nói gì, nhìn nhìn trong hộp cái chai, gật gật đầu, không có thò tay đi lấy ý tứ.

"Nặc Thân Đạo, phi thường hiếm thấy tiến công tính Pháp khí, dùng khối lớn tinh thiết chế tạo mà thành, trong đó càng là ẩn chứa một ít khối Trúc Cơ kỳ cao thủ khắc ấn hình phù lục, chẳng những thân đạo khinh bạc, cứng rắn kiên cố, hơn nữa nếu bị pháp lực khu động, thân đạo tự động ẩn nấp, tuyệt đối là đã thương người ở vô hình pháp bảo." Chu chương quý ngôn ngữ phía trước có chút tự tin, nói xong, cẩn thận từng li từng tí đem Pháp khí đưa cho Triệu An, lại để cho hắn tường tận xem xét.

Triệu An đem Nặc Thân Đạo cầm trong tay, nhẹ nhàng giúp đỡ thoáng một phát lạnh buốt thân đạo, trầm ngâm một chút về sau, mở miệng hỏi, "Có thể thi pháp thử xem sao?"

"Đương nhiên có thể." Nói xong, Chu chương quý vươn tay làm ra một cái "Thình" đích thủ thế, có chút hào phóng mở miệng.

Đã đối phương nói như vậy rồi, Triệu An cũng không khách khí, đem Linh lực chậm rãi rót vào trong thân đạo.

Kết quả Triệu An đạo trong tay thân hư không tiêu thất, trong nháy mắt về sau, lại xuất hiện lần nữa tại phòng ốc Tây Bắc phương nơi hẻo lánh. Triệu An trong nội tâm vui vẻ, hơi chút phân thần thao túng thoáng một phát, quả nhiên đạo này có thể tùy tâm mà động, có chút linh hoạt.

Triệu An trong nội tâm tuy nhiên thoả mãn, thế nhưng mà cũng không có lập tức biểu hiện ra ngoài, hắn đem Nặc Thân Đạo thả lại trong hộp, chờ Chu chương quý kế tiếp giới thiệu.

Chu chương quý cũng không có đối với Triệu An cách làm có chỗ bất mãn, vẫn đang phi thường nhiệt tình vì Triệu An giới thiệu một cái vật phẩm.

"Từ Diễm Thuần, nghe nói là trong đó có một đám Nguyên Anh cấp tu sĩ Đan Hóa, chẳng những kiên cố vô cùng, kiên không thể phá, thậm chí có thể

quay chung quanh bốn phía tự động phòng ngự, tấm chắn càng sẽ ở phòng ngự trong quá trình, phóng xuất ra Đan Hỏa tổn thương chỉ lực, có thể nói là công thủ gồm nhiều mặt." Chu chương quỹ cảm lên một ít khối đen nhánh miếng sắt, đưa cho Triệu An.

Tiếp nhận miếng sắt, Triệu An không hề hỏi thăm, không chút khách khí tiếp nhận tấm chắn, đem pháp lực quán thâm trong đó, lập tức, tấm chắn bỗng nhiên phóng đại mấy lần, hơn nữa bay khỏi rãnh tay chương, phiêu phù ở giữa không trung, quanh thân bày biện ra một cỗ màu tím sậm, chính chậm rãi ngăn tại Triệu An chỗ hiểm trước, tấm chắn chính phía trước càng là ẩn ẩn có khiến người bị bỏng nhiệt khí tán phát ra.

Triệu An trong nội tâm vui vẻ, đối với kiện pháp khí này có chút thoả mãn, hẳn hiện tại thiếu nhất đúng là loại này có thể bảo vệ tánh mạng Pháp khí, đã có cái này tấm chắn, coi như là lần nữa chống lại Lục Cao Hiền, hẳn cũng có thể ngăn cản một hai.

Giới thiệu xong Từ Diễm Thuần, Chu chương quỹ liền không nói thêm gì nữa, chỉ là có phần có thâm ý nhìn một chút Triệu An, ung dung bụng lên trà thơm, nhẹ nhàng toát một ngụm, cho dù trên mặt bàn còn có những thứ khác hộp gấm, thế nhưng mà Chu chương quỹ lại chỉ chữ không đề cập tới.

Triệu An mỉm cười, biết rõ bây giờ là chính mình lộ ra thực lực lúc sau, nếu không còn lại bảo vật, Chu chương quỹ là sẽ không để cho chính mình đơn giản nhìn thấy.

Lần này đến đây, vì dùng phòng ngừa vạn nhất, Triệu An ngoại trừ đem toàn bộ Linh Thạch đều mang lên bên ngoài, còn đem những ngày này săn giết đến Huyết Linh Viên yêu đan toàn bộ ngốc tại trên thân thể, thậm chí còn đem cái kia bốn khóa răng ngọc cũng dẫn theo đi ra.

Bất quá cái kia bốn khóa răng ngọc cùng Linh Thạch hẳn là không có ý định đơn giản vận dụng, chỗ dựa, đơn giản tựu là những những cái kia yêu đan mà thôi.

Nói thật, Triệu An mặc dù biết yêu đan tại Tu Tiên Giới là cực kỳ trân quý chi vật, nhưng là cụ thể có thể đáng bao nhiêu Linh Thạch cùng đổi lấy vật gì dạng Pháp khí, trong lòng của hắn lại còn thật không có bao nhiêu phổ.

Nhưng là hắn cho rằng, bất kể như thế nào, đổi một bả Nặc Thân Dao cùng một cái Từ Diễm Thuần có lẽ vẫn là dư sức có thừa, về phần hắn trân quý của hắn Pháp khí, hẳn sẽ không có bao nhiêu ngọn nguồn rồi.

Triệu An cũng không có thoáng cái đem sở hữu yêu đan đều lấy ra, mà là trước theo trong Túi Trữ Vật lấy ra một cái phong cách cổ xưa tinh xảo hộp nhỏ, trong hộp nhỏ, để đó một quả Huyết Linh Viên yêu đan.

Triệu An cũng không có đem hộp nhỏ mở ra, mà là trực tiếp đặt ở trên mặt bàn, đồ lên Chu chương quỹ trước mặt.

Chu chương quỹ một mực lưu tâm lấy Triệu An cử động, điểm tình cảnh cũng không nói hai lời, cảm qua cái hộp tưởng tận xem xét thoáng một phát, sau đó không chút hoang mang đem hộp nhỏ mở ra.

"Cái này "

Nhìn rõ ràng trong hộp đồ vật về sau, Chu chương quỹ trên mặt lộ ra một tia ngạc nhiên, sau đó tựu không vui.

"Triệu huynh chớ không phải là mở ra ta Trần Bảo Các vui đùa hay sao? Cho dù đây là yêu đan, thế nhưng mà ít nhất cũng phải ba khóa phóng cùng một chỗ tài năng tính toán bên trên giá cả, như thế một mình một khóa, căn bản là không đáng cái gì tiền." Chu chương quỹ lãnh đạm nói.

Triệu An nghe xong trong nội tâm lạnh lùng cười cười, không nhanh không chậm buông chén trà trong tay, không có giải thích cũng không nói tiếng nào, tay phải tại trên mặt bàn nhẹ nhàng quét qua, sau một khắc, nguyên bản không có vật gì trên mặt bàn lại xuất hiện một cái hộp gấm.

"Hi!"

Chu chương quỹ xốc lên cái hộp, bỗng nhiên hít vào ngụm khí lạnh, không thể tin nhìn Triệu An một mắt, cảm cái hộp đứng ở ánh sáng nhất sung túc địa phương, lật qua lật lại không rời mắt, trong miệng lầm bầm nói, "Không có khả năng, trừ phi là quần cư Yêu thú, nếu không không có khả năng yêu đan phẩm tương cũng như này giống nhau. . . Vậy mà đều là ba tầng yêu đan!"

Bạn đang đọc truyện *Tiên Khư Ký Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.